XXXVI. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. AUGUSZTUS 21.

Ludas Matyi

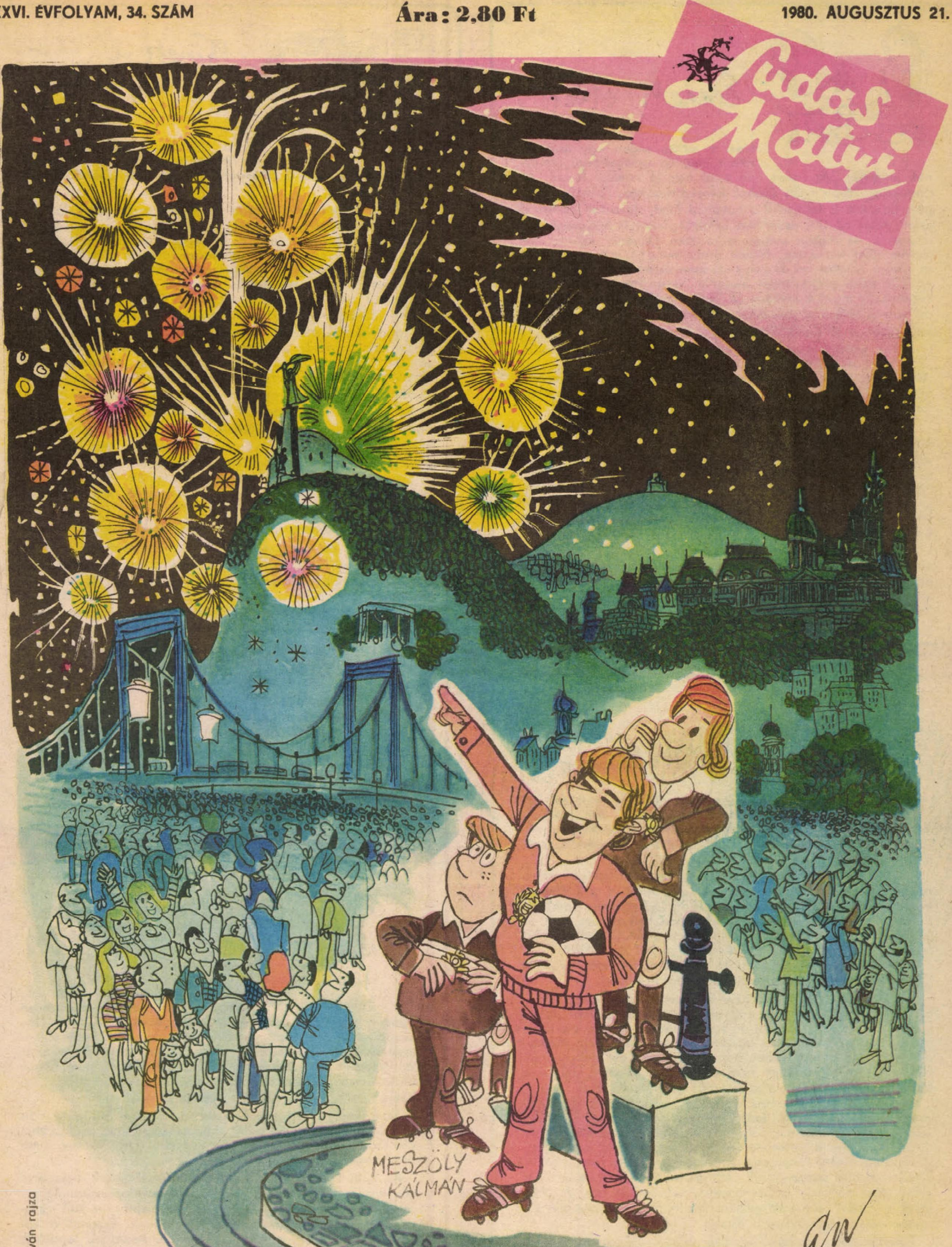

Endrődi István rajza

– Ilyen tűzijátékot kell rendezni az ellenfél kapuja előtt is!

Eredeti ötlet

Nem is olyan régen egy hirdetés jelent meg az újságokban, amelynek jeligéje: „Az nevet, aki talál egy jó nevet." A cél: az augusztus 26-án nyíló áruház keresztapasága. Ez idáig világos. Bennem is felmerült a nevezési ötlet, de aztán eszembe jutott, hogy az Örs vezér téri üzletközpontot is Sugárnak keresztelték, és rögtön elment a kedvem. Ugyanis ekkora fantáziám nem lett volna, hiszen annyi minden juthat a szóról az ember eszébe, no de hagyjuk, nem az én fantáziámról van szó. De azért mégis: miért Sugár a Sugár (lehet, hogy onnan sugározzák majd a tévések „A hét" című műsorukat?), holott ott van a Metró végállomása, ott van a vásárközpont, a lóversenytér, a HÉV-végállomás és a 100-as buszé is.

Nos, ezúttal is pontosan körvonalazták, hogy fantázianevet kérnek a pályázni szándékozóktól a Kőbányán (X. kerület) megnyíló Centum Áruháznak. Mint mostanság olvasom, akadt is 3396 pályázó, főhetett a zsüri feje, hogy a rengeteg ötlet közül melyik a legfrappánsabb.

Miután beérkeztek a pályaművek és a vezetőség, valamint a kerületi tanács döntött, hogy annak a tizenhárom pályázónak van igaza, aki a legnagyobb fantáziáról tett tanúbizonyságot és kitalálta a legtalálóbb, legvonzóbb, legfrappánsabb elnevezést. Sőt a 13-ból közjegyző előtt kisorsolták a két nyertest. És így ünnepélyesen kihirdették, hogy a kőbányai Centrum Áruház, Kőbányai Centrum Áruház néven nyílik meg.

Lehet, hogy a vevők ezt a vezetői fantáziát fogják az áruellátásban is tapasztalni, legalábbis részlegesen. Az áraknál bizonyosan másfajta fantázia fog érvényesülni. Jaj, a fantáziátlanoknak!

Fellegi Tamás

Cipőül tanulok

Mostanában érdekes hirdetést láthatunk a lapokban: két cipőtalp fantomrajzát. A talpakon levő szövegből megtudhatjuk, milyen cipőt hordhatunk, ha süt a nap, milyet, ha esik az eső, milyen pasztát használjunk hozzájuk stb.

Hát kérem, én a magam részéről máris megfogadtam a reklám tanácsait, s minden áldott nap négy-öt pár cipővel indulok munkába. A cipők a hátamon lógnak, egy spárgán, s az időjárás változásának megfelelően váltogatom őket. A múltkor például túrabakancsban mentem az Operába, mert hóvihar tombolt. A bakancsokat aztán két ária között felcseréltem a fekete félcipőmmel, hisz elmúltak már azok az idők, amikor bakancsban illett az operát hallgatni.

Különben is, ez a cipőhordás egyre tudományosabb felkészültséget igényel. Hol vagyunk már attól, amikor valaki vett egy cipőt vagy csizmát és hordta hosszú évekig, s a faggyún, szalonnán kívül más cipőápoló szert nem ismert. Ráadásul ezeket az elavult lábbeliket viselték gazdáik hóban, sárban, nyilván azért, mert nem okosították ki őket, alig-alig tudtak valamit például a talpleválás gyönyörűségeiről.

Ma már egészen más a helyzet, hisz lassan kis könyvecskék jelennek meg, hogy miképp hordjunk cipőt. Eljön még az idő, amikor a cipőhordás legalább olyan fontos tantárgy lesz, mint a történelem vagy a matematika, sőt, a fejlődés megköveteli majd egy cipővásárló főiskola megnyitását, ahol nagy hírű professzorok oktatják majd a hallgatókat, hogyan előzhető meg a bőrrepedés, talpleválás stb. A „Hol szorít a cipő?" kérdésre nyilván kandidátusi disszertáció keretében adják majd meg a választ.

Fantasztikus távlatok! Igaz, én meglehetősen maradi vagyok, szeretném, ha nem zsebkomputerrel kellene kiszámítanom, hogy abban a percben épp milyen cipőt hordjak. Sajnos, még nagyon sok hozzám hasonló primitív vásárlóról tudok, akik manapság még jobban szeretik a lábbelit hordani, mint tanulmányozni!

Vezda János

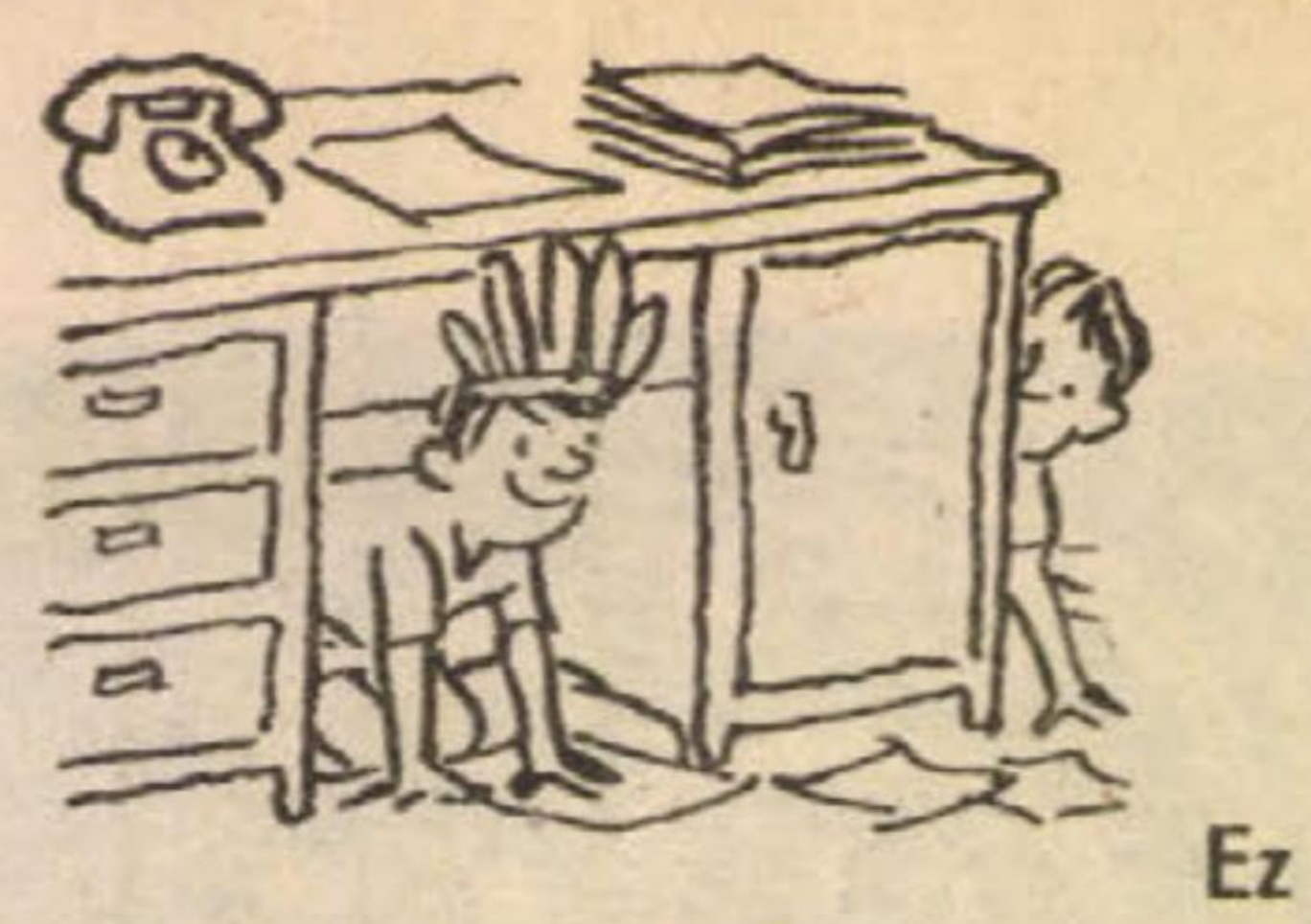

Kinek a nyakán?

Ez a rajz itt a szemközti oldalon: a hivatali kartotékok között szunynyadó kölyök, nem a valóságtól messzire rugaszkodó fantázia szüleménye.

Nálunk már beköszöntött az indián nyár: hivatalok, intézmények folyosóin sörényes apró indiánok hajkurásszák egymást, vidáman üvöltözve. A pangást felváltó pezsgés, a nagy nyári nyüzsgés hivatalainkban korántsem a felnőttek felserkent munkakedvének köszönhető, sokkal inkább az intézményeket ellepő, megszálló, birtokba vevő gyerekhadnak. Augusztus már rég nem az Oroszlán hava, s nem a Szűzé, sokkal inkább a Kulcsoké. A hivatalból, hagyományosan zárva tartó iskolák mellett augusztusban mind gyakrabban – s talán nem is mindig hivatalosan, szabályosan – kulcsra zárják az óvodákat, bölcsődéket is, takarítás, tatarozás, vagy össznépi szabadságolás címén. Így aztán anyuka (vagy apuka olykor) kézen fogja csemetéjét reggel, s viszi magával a munkahelyre, ahol is a gyerek a maga módján múlatja az időt: vad betűszimfóniákat zongorázik az írógépen, bélyegzőnyomatokkal kipingálja a falakat, absztrakt ábrákat rajzol a kimutatások hátoldalára. Ahogy én kimutatásaink zömét ismerem, a gyermekfirka nem ront, inkább javít rajtuk. Egyébként sem a hivatalokat féltem én a gyerekek rontásától, sokkal inkább fordítva.

Ám mit tegyen a szülő, ha olyan helyen dolgozik, ahová nem engedik be a gyerekeket? A csemete nyakába akasztja a lakáskulcsot, s leküldi a térre vagy a parkba. A kulcsos gyerek ma már közismert figurája életünknek. (Talán azért hordanak manapság a fiúk kalárist, mert már gyermekkorukban megszokták, hogy valami mindig volt a nyakukban.) Mi is úgy nőttünk fel, mondja az én korosztályom, hogy az utca egyik végétől a másikig ért a gyerekszobánk, s mégis ember lett belőlünk. Így igaz. Ám a nomád gyermektartás ideje lejár lassacskán, az utca nem gyermekkert, „veszélyes üzem", ahogy mostanság emlegetik, joggal, okkal.

Kellene találni valami jobb módszert gyermekeink nyári megőrzésére. Még azt sem tudnám megmondani hamarjában, ki ennek a gazdája, felelőse. Csak nézegetek magam körül: vajon kinek a nyakán lóg a megoldás kulcsa?

Radványi Barna

Kenyér és briliáns

A Hétfői Hírekben olvastuk: az osztrák Alois Pötscher különböző nyugati cégek megbízásából sütőipari gépek eladásával foglalkozott, míg a barátja, Szamosi Miklós széles körű összeköttetésekkel rendelkezett az állami és szövetkezeti sütőiparban. Az osztrák üzletember által képviselt cégek nem fukarkodtak a pénzzel. Szamosi 12 év alatt csekély 3,6 millió „üzletkötői jutalékkal" erősíthette életszínvonalát.

Az üzelmek felett szemet hunyt a Fővárosi Sütőipari Vállalat igazgatója is, aki viszont briliánsokat kapott ajándékba. S az ajándékot nem röstellte elfogadni. Úgy látszik, nem akarta megsérteni az ajándékozót.

Az elmúlt években sok mindent találhattunk belesütve a kenyérbe: cipőgombot, cukorspárgát, levelezőlapot, iktatószámot, ceruzahegyezőt, radírgumit, de sajnos, a sült cipóban briliánsból egy fikarcnyit sem találtunk. Eszerint a köveket az igazgató megtartotta magának. Pedig ha legalább minden századik vekniben lelnénk egy drágakövet, azt sem bánnánk, ha véletlenül az a kenyér keletlen vagy másnapos.

Addig briliáns helyett beérnénk azzal is, ha a sütőipar vezetői friss, ropogós kenyérrel brillíroznának.

Galambos Szilveszter

NYÁRI SZÜNET AZ ÓVODÁBAN

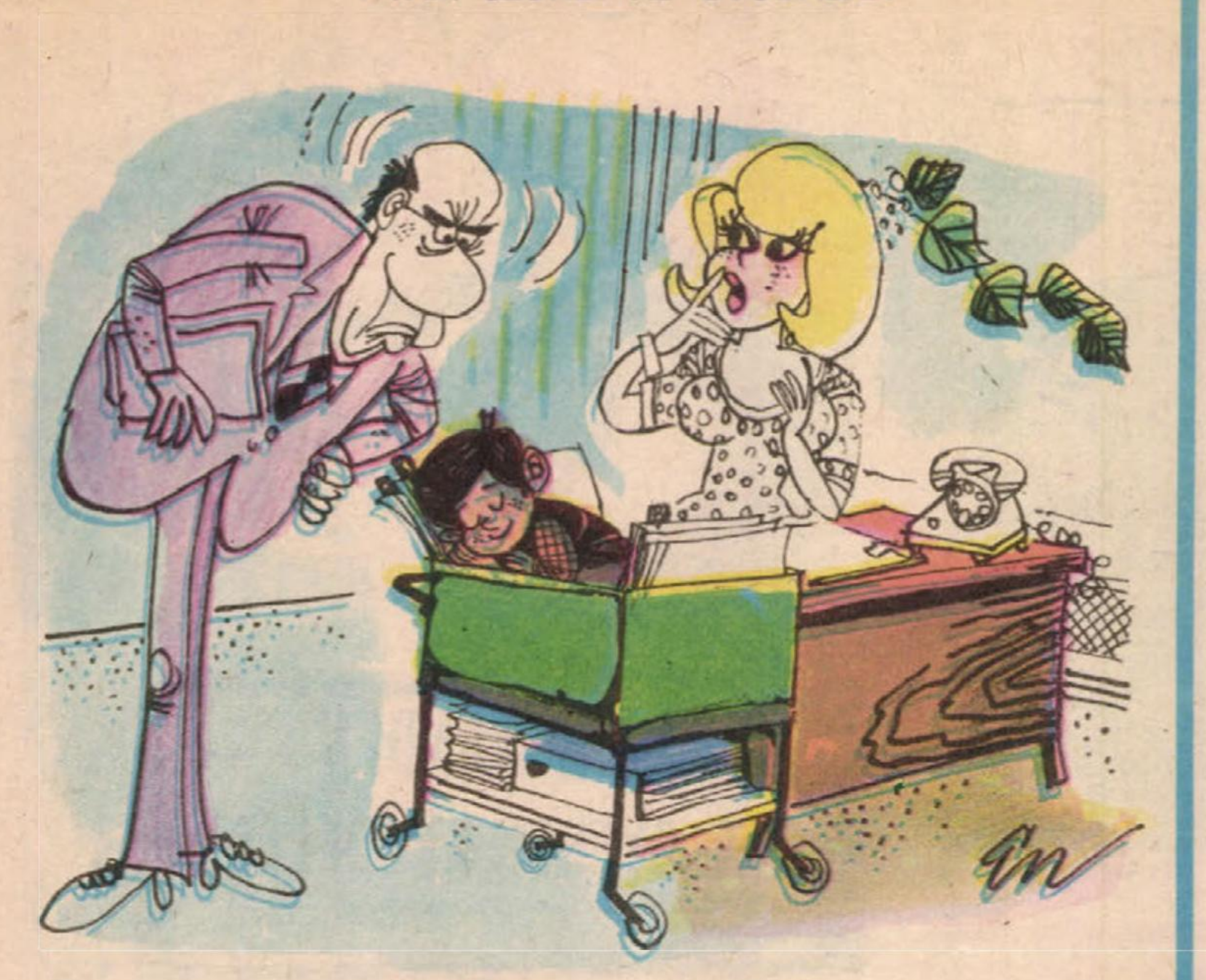

IGAZGATÓÉKNÁL

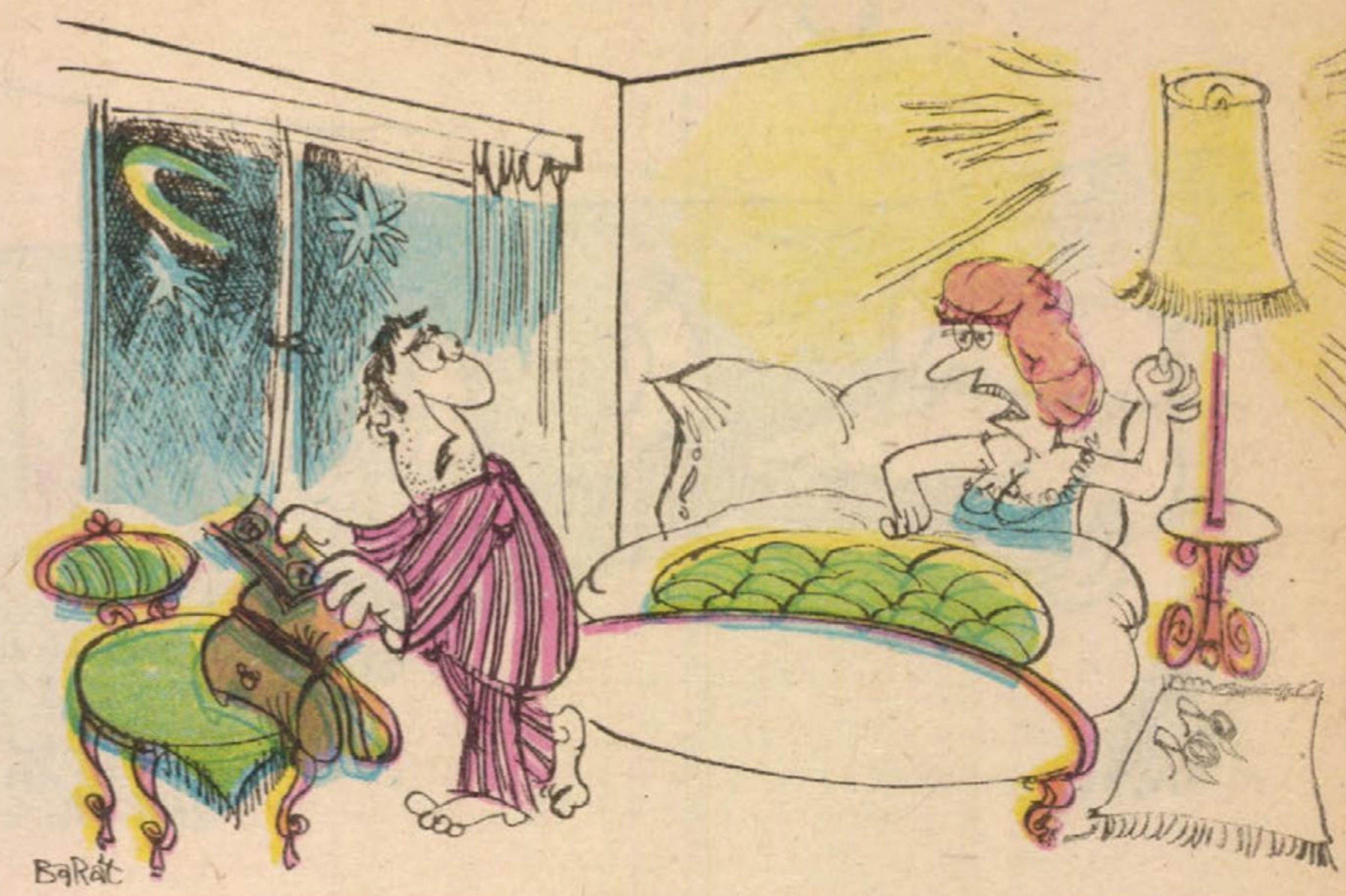

– Mi az, megvonták az állami támogatást a vállalatodtól?

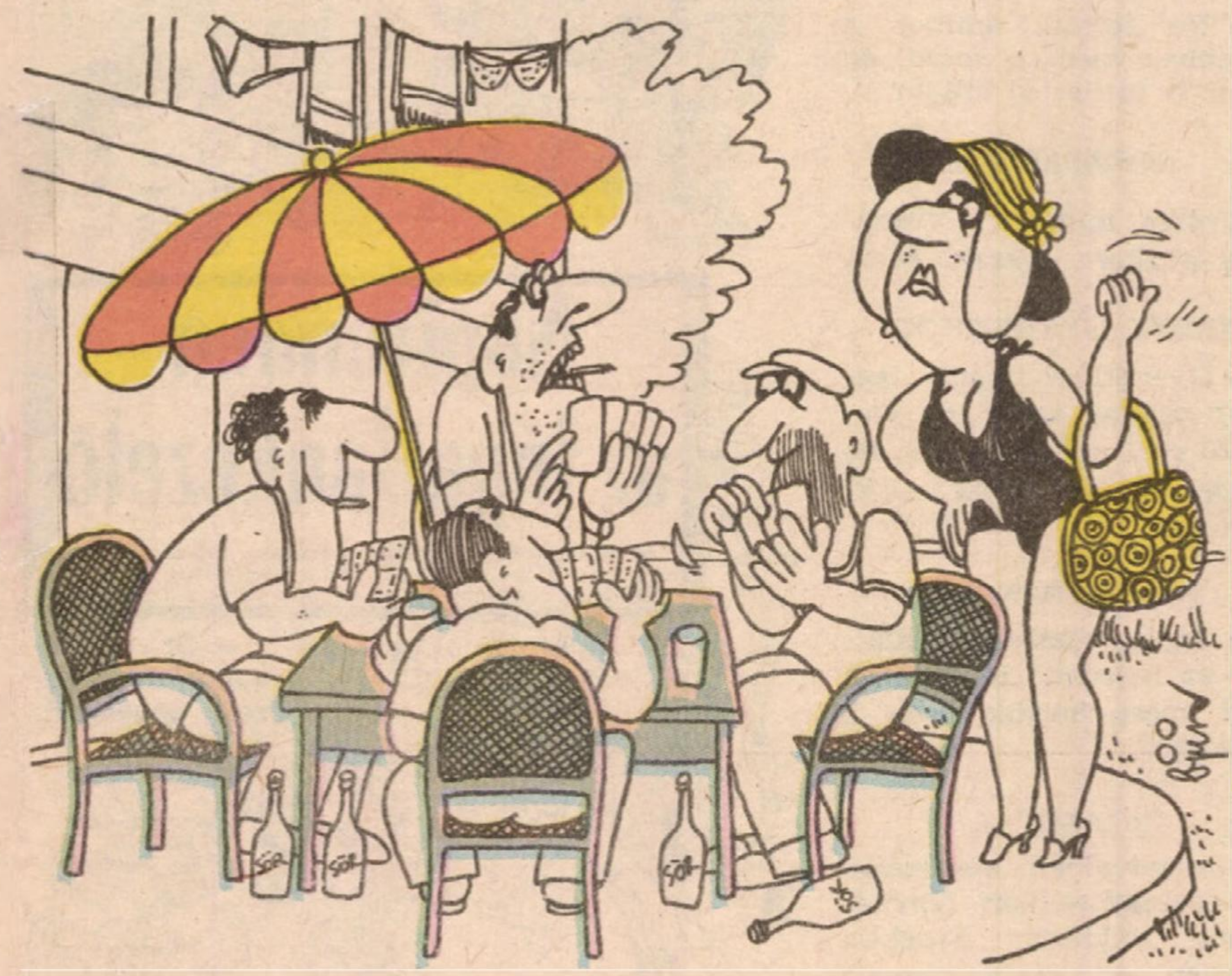
SÖR
SÖR
SÖR
SÖR

– Hogy-hogy fürödjek meg végre a Balatonban, anyukám? Hát nem a Velencei-tónál nyaralunk?

DÉL-AMERIKAI FAGYLALTOS

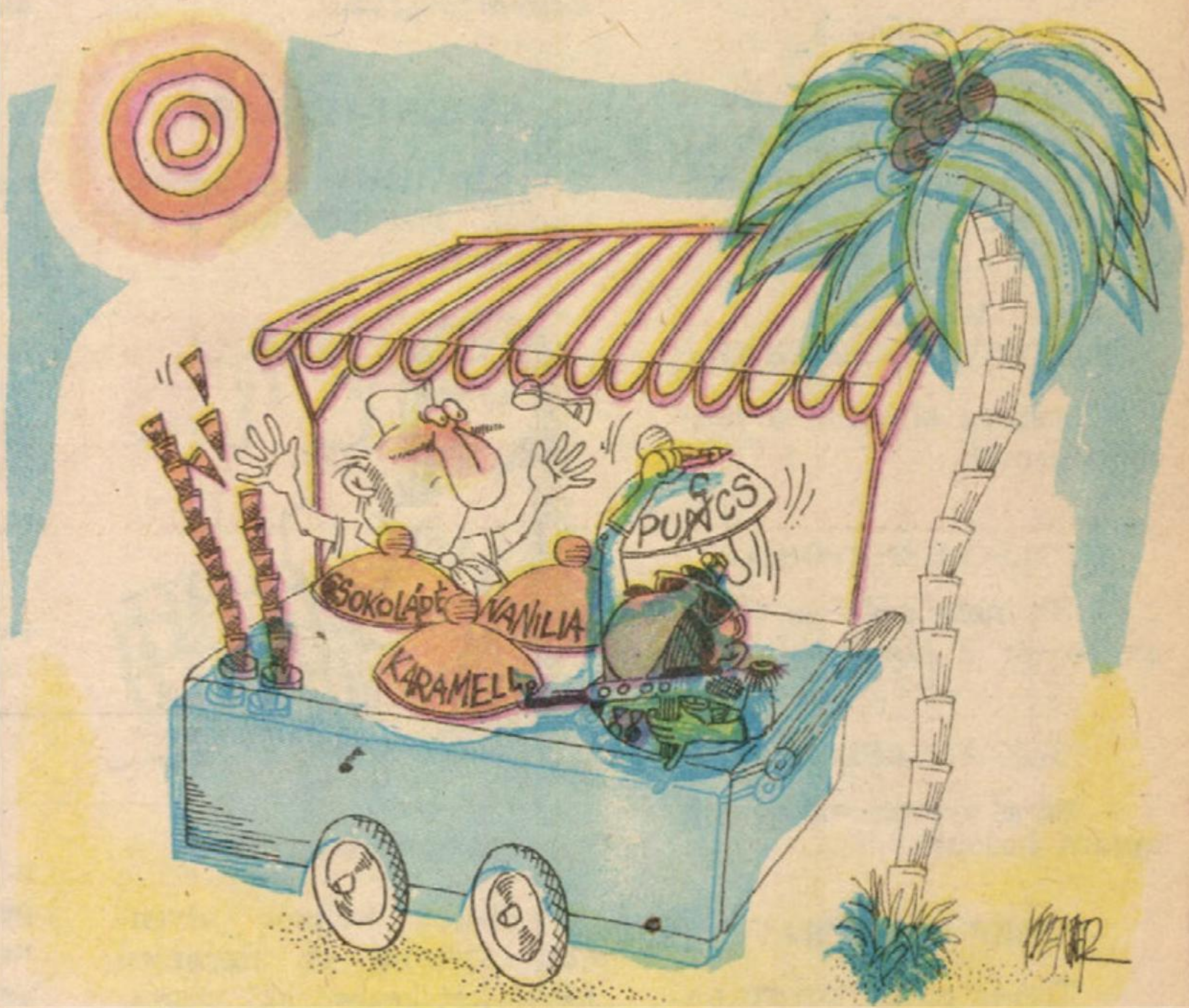
CSOKOLÁDÉ
VANILIA
KARAMELL
PUNCS

VIDÉKRE TELEPÍTETT ÜZEM

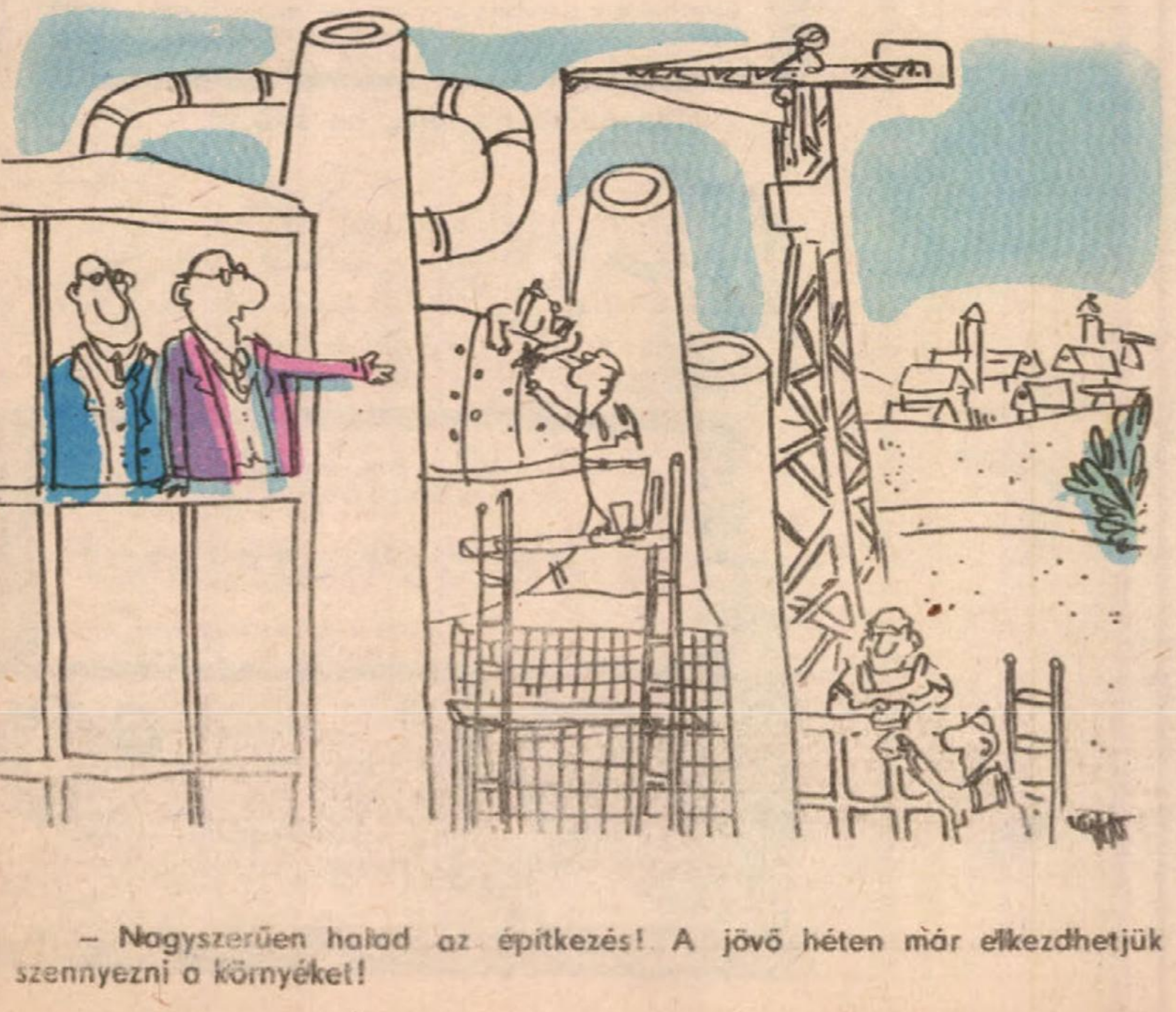

– Nagyszerűen halad az építkezés! A jövő héten már elkezdhetjük szennyezni a környéket!

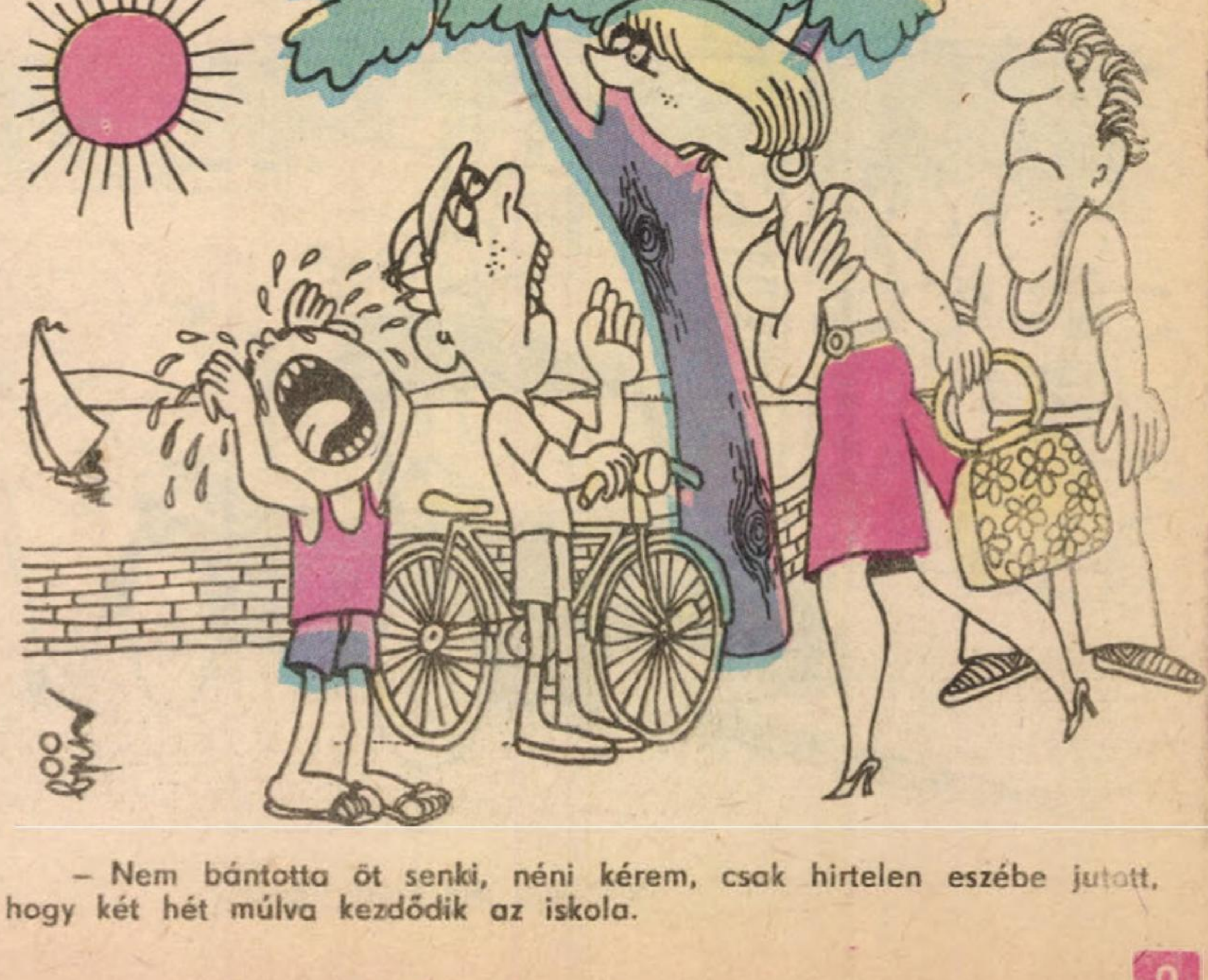

– Nem bántotta őt senki, néni kérem, csak hirtelen eszébe jutott, hogy két hét múlva kezdődik az iskola.

DEMOKRÁCIA

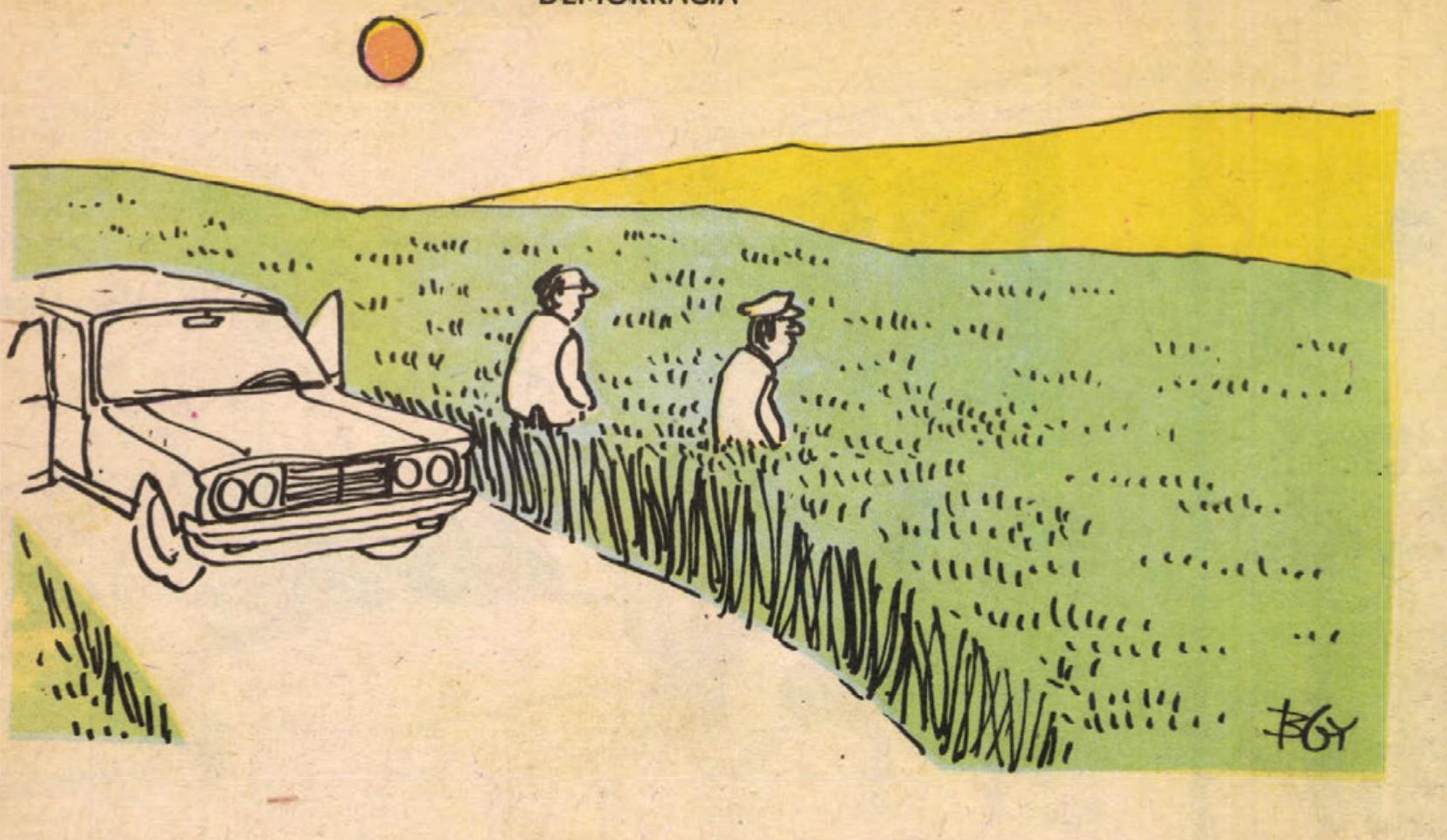

SZILÁNKOK

PEDAGÓGIA

— Kétszáz tagú kórusunk van, elhitettem velük, hogy mind szólista, csak egyszerre énekelnek.

VIGASZ EGY CSÚNYÁCSKÁNAK

A szépség elmúlik, a csúnyaság örök.

UTOLSÓ LEHETŐSÉG

— Ha nem segít a verés, akkor jön a szép szó.

MEGÁLLAPÍTÁS

— Ez a gyerek mindegyik apjára hasonlít...

SZÉP KIS FÉRJ

— Tessék a heti kosztpénz. Oszd be egy hónapra.

FONTOS EMBER

— A nyári szabadságom alatt csak én tudom helyettesíteni magam.

SZOKNYAVADÁSZ

— Este tízkor már ágyban vagyok. Tizenkettőkor a sajátomban.

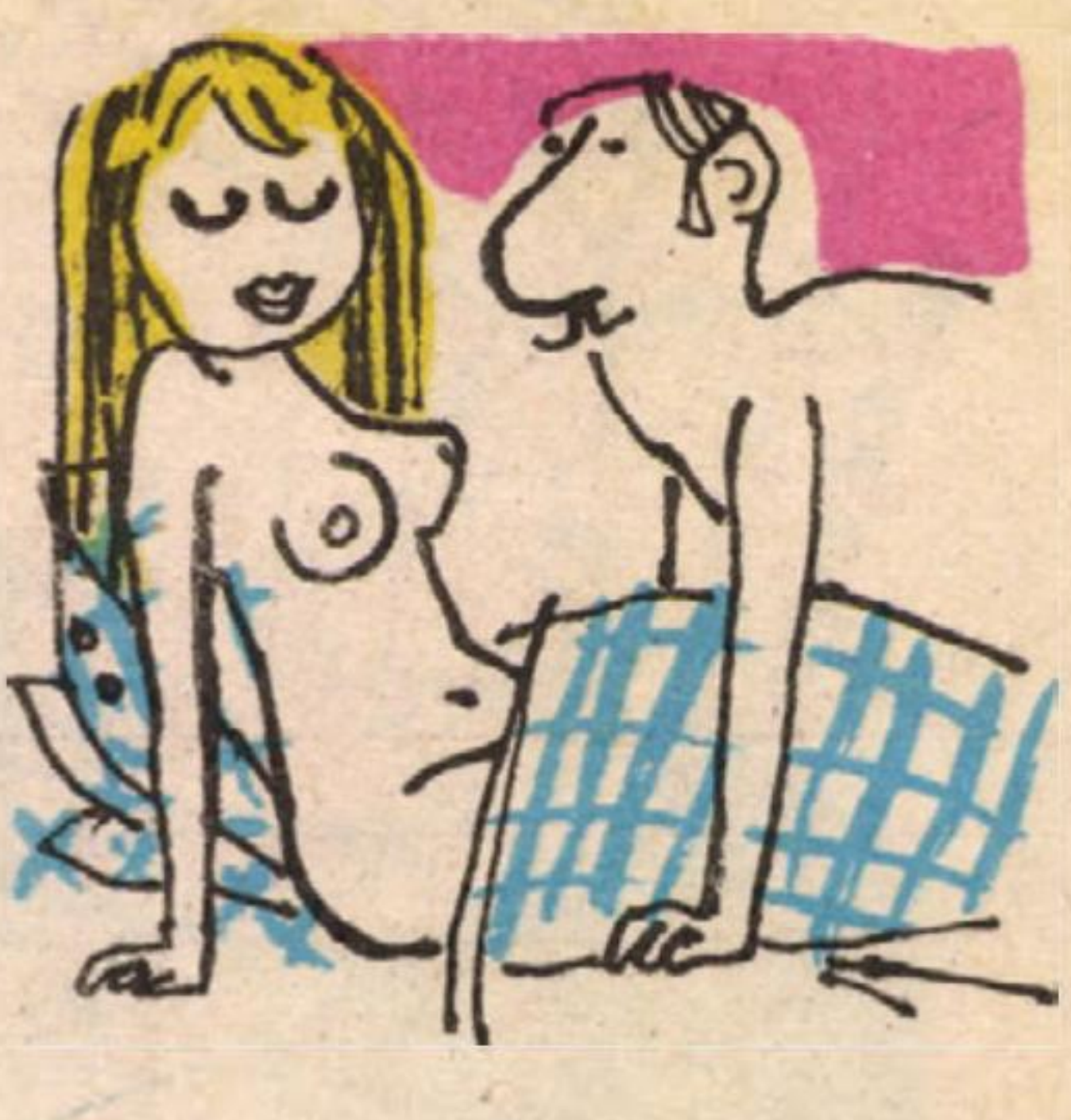

KÖLCSÖNÜGYLET

— Adjon kölcsön ötvenezer forintot és szerezzen mellé két kezest, aki visszafizeti.

FIGYELMEZTETÉS

— Ne feledd, amikor a legjobban ment a sorod, én akkor is melletted álltam.

NOSZTALGIA

Egyszer mindenki visszasírja öregkora legszebb éveit.

NEHÉZ GYEREKKOR

— Gyerekkoromban legalább egyszer szerettem volna jóllakni dobostortával. De mindennap azt adtak. Azért ez túlzás.

FÉLTÉKENYSÉG

— Jenő, rúzsfoltot találtam az ingeden! Szerencséd, hogy most hoztuk haza a tisztítóból.

ÍRÓASZTAL

Íróasztalomban keresgélve egy régi gyerekkori fényképemre találtam. Érdekes, negyven év alatt semmit sem változtam a fényképen.

G. Sz.

NYÁRI MUNKÁN

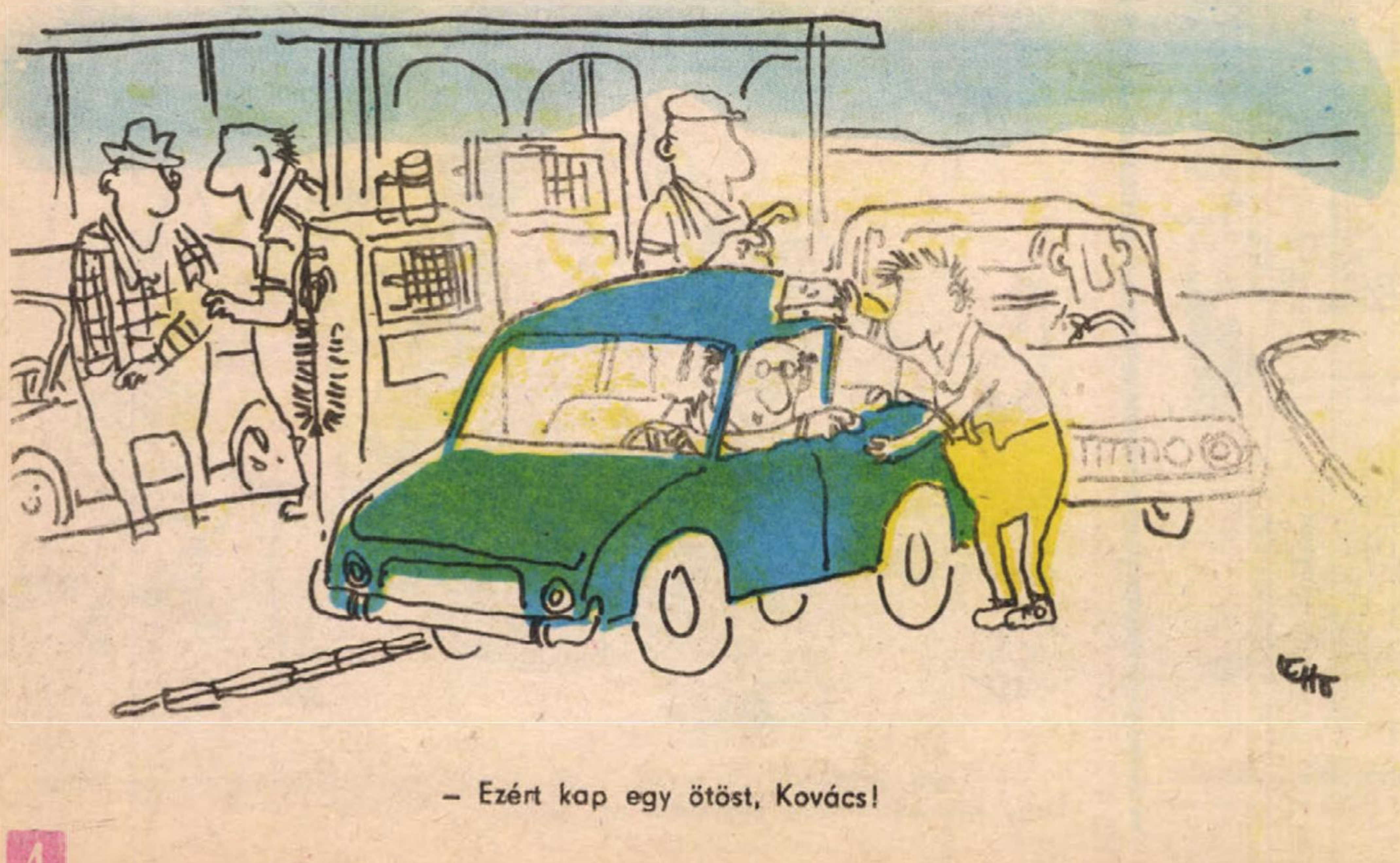

– Ezért kap egy ötöst, Kovács!

Napirendben

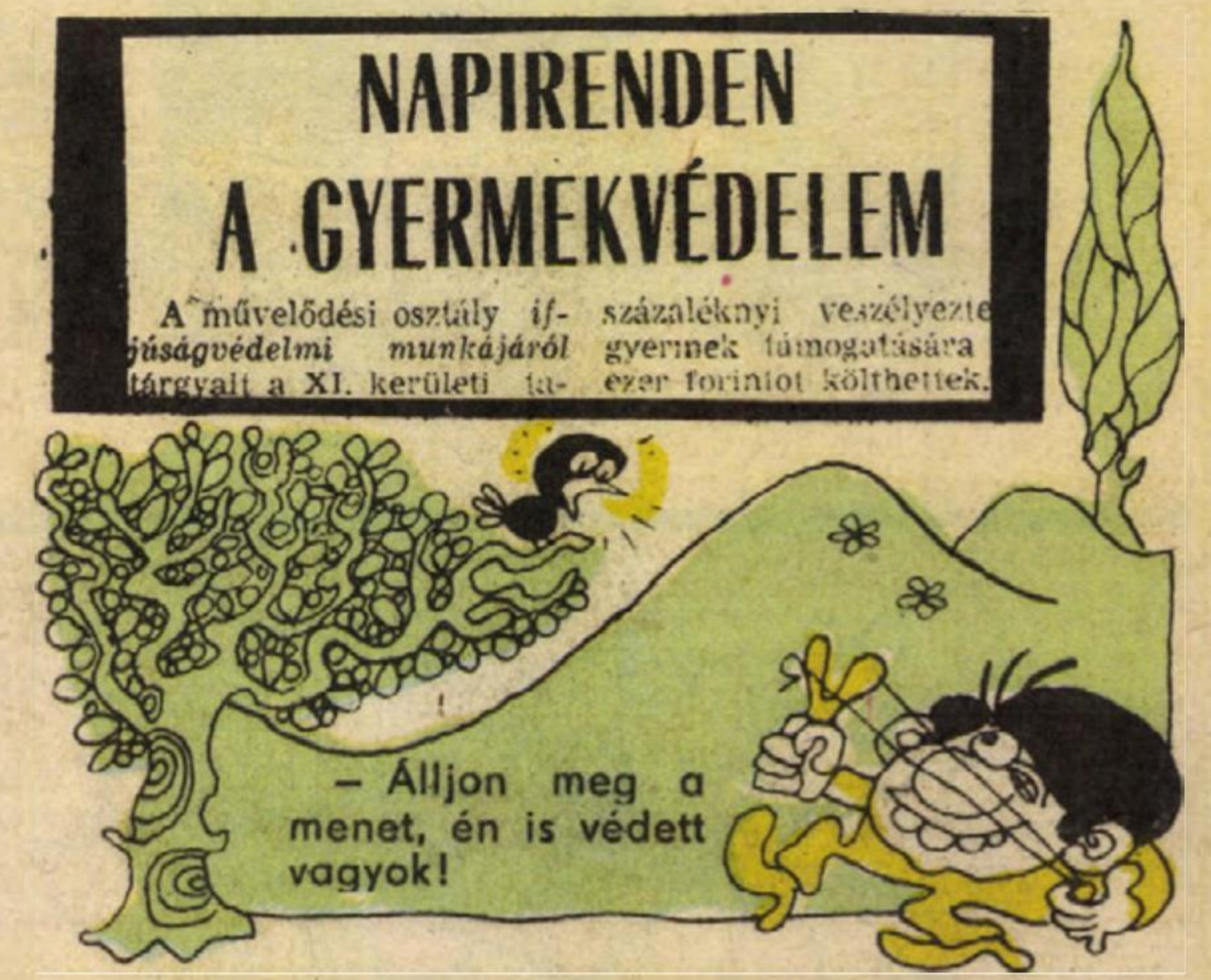

NAPIRENDEN A GYERMEKVÉDELEM

A művelődési osztály ifjúságvédelmi munkájáról tárgyalt a XI. kerületi ta-

százaléknyi veszélyeztetett gyermek támogatására ezer forintot költhettek.

– Álljon meg a menet, én is védett vagyok!

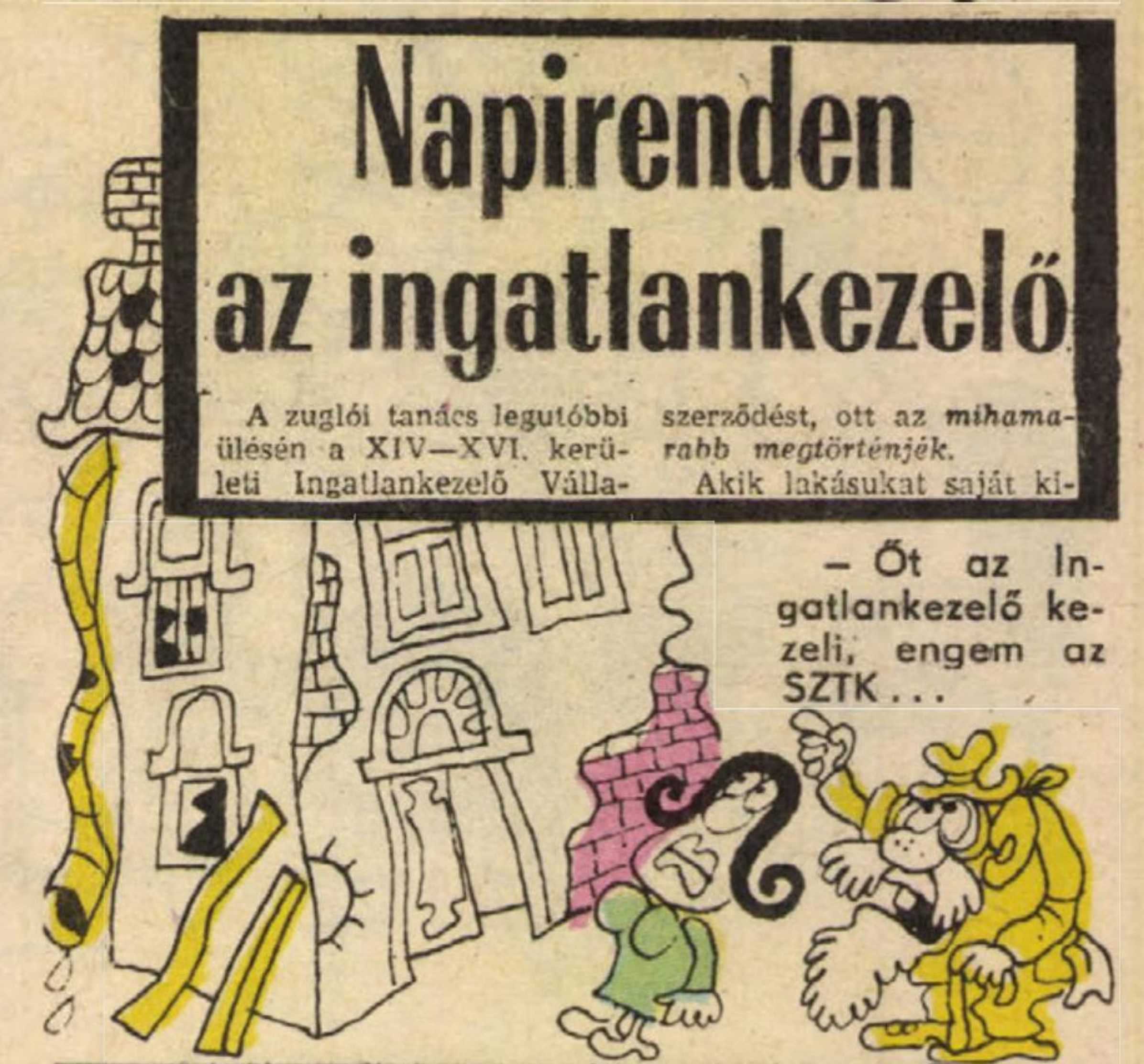

Napirenden az ingatlankezelő

A zuglói tanács legutóbbi ülésén a XIV—XVI. kerületi Ingatlankezelő Válla-

szerződést, ott az mihamarabb megtörténjék.

Akik lakásukat saját ki-

– Őt az Ingatlankezelő kezeli, engem az SZTK...

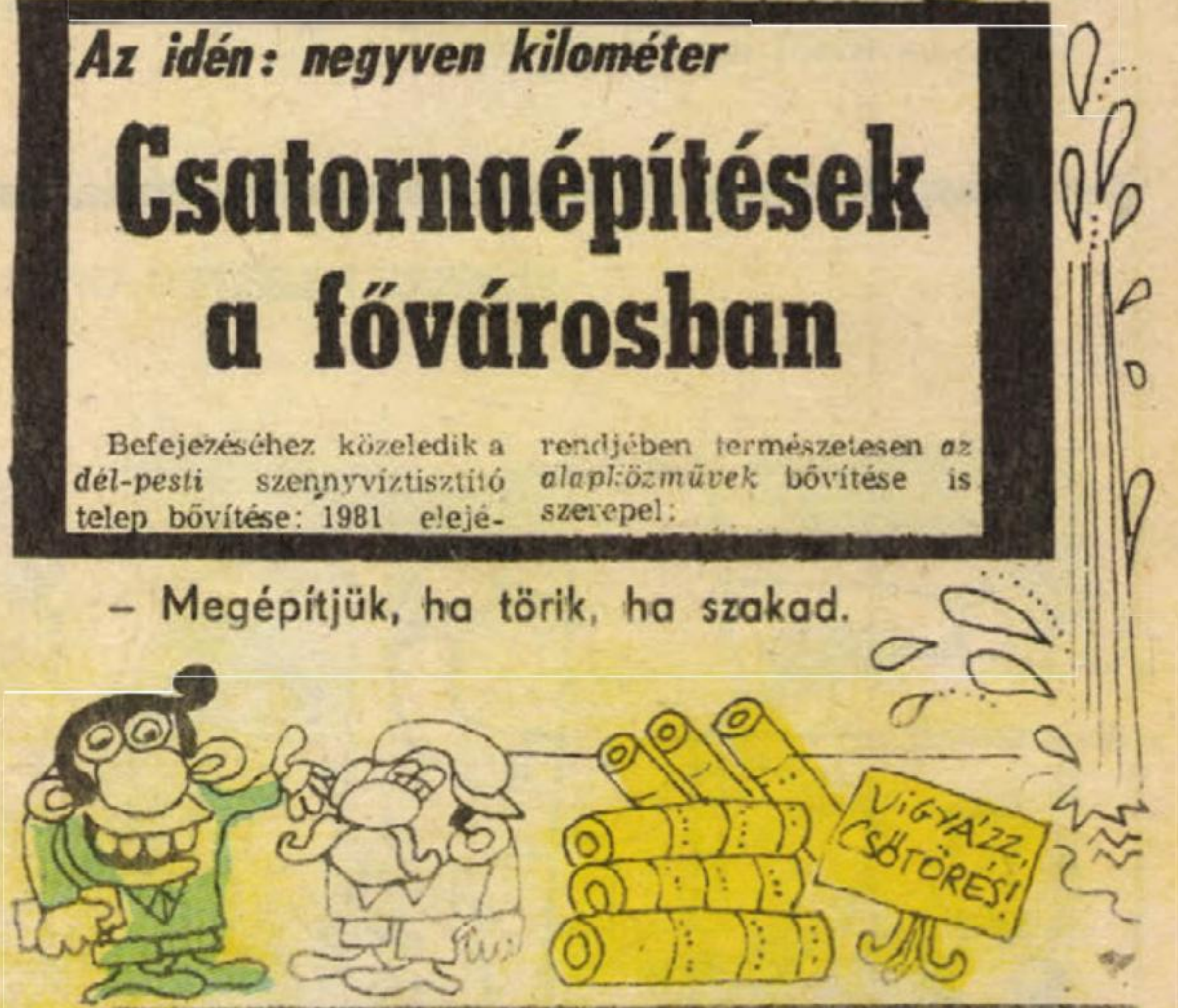

Az idén: negyven kilométer

Csatornaépítések a fővárosban

Befejezéséhez közeledik a *dél-pesti* szennyvíztisztító telep bővítése: 1981 elejé-

rendjében természetesen az *alapközművek* bővítése is szerepel:

– Megépítjük, ha törik, ha szakad.

VIGYÁZZ, CSŐTÖRÉS!

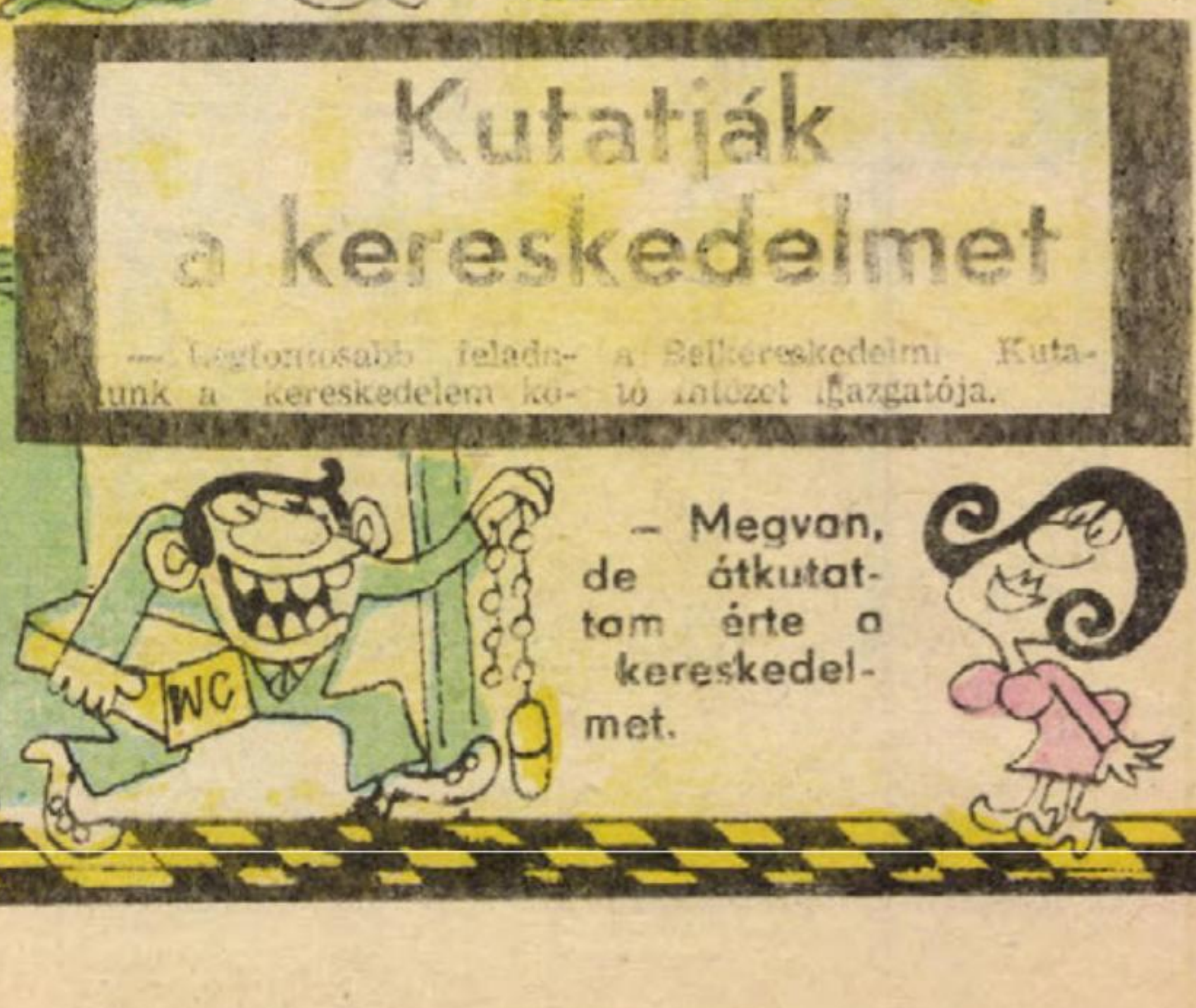

Kutatják a kereskedelmet

— Legfontosabb feladatunk a kereskedelem ko-

a Belkereskedelmi Kutató Intézet igazgatója.

– Megvan, de átkutattam érte a kereskedelmet.

SZILÁGYI GYÖRGY:

ARANYKALÁSZOS RÍMEK

Kenyerének javát, aki,
mint én, jórészt megette,
hegynyi kenyér áll mögötte,
(rím kedvéért: megette . . .)

Versemből, mint zsúrkenyérből,
(hogy mit ki nem eszelek!)
a ríméhes olvasónak
jó pár strófát leszelek!

Rímeléshez, persze, rím kell,
ez esetben: „nyenyere",
máris mondom, milyen volt a
régi idők kenyere . . .

Lepényt ettek: kunok, szittyák,
kabarok és avarok,
(honfoglalás közben ebből
származtak a zavarok):

Kun lepényét szittya ette,
avar meg a kabarét,
(összevesztek s rendeztek egy
Árpád-kori kabarét . . .)

Népvándorlás közben, míg a
lepénysütés szünetelt,
sok nomád törzs kenyeret a
kenyérfáról szüretelt . . .

A kenyérgond más népet is
nyomott, mint a vaskalap,
e gond nyomán jött létre a
kovásztalan laskalap! . . .

Nagy nehezen feltalálták
a pékek a kenyeret,
(ha megmondod, mikor, akkor
a nagydíjat te nyered!)

Középkorban, – amint erről
az utókor értesült –
ha a kenyér nem sült át, a
pék a máglyán érte sült . . .

Fejlődött a társadalom,
nőtt a kenyér szerepe,
kézmű után gyáripar lett
a kenyérharc terepe . . .

Nagyapáink mohón ették,
hej, a császár kenyerét,
(én meg megint bedobom, hej,
a mentőszót: nyenyerét . . .)

Becsben állt a kenyér akkor,
nem volt olyan burzsoá,
ki a vekni foszlós belét
tyúkok elé morzsolá . . .

Később a nép elnevezte
a kenyeret „brúgó"-nak,
(a prolinak éppúgy ízlett,
mint Csekonics Hugónak . . .)

Csepelen és Angyalföldön
ezzel szemben „döfi"-nek
hívták, de egy falat döfit
nem adtak a röfinek . . .

Búzakenyér helyett én még
tömtem bendőm kölessel,
(ezt bosszulom meg most itt egy
hosszú verssel; ölessel . . .)

Álmaimban visszatér még
a háborús kenyérjegy,
s feltornyosul előttem a
kukoricakenyér-hegy!

Paprika-só, ráhintve a
kenyérre, mely ropogós;
nincs jobb falat, ha a szemed
az éhségtől kopogós!

Bizony gyakran nekiestünk
a legprímább kajának:
az illatos korpakenyér
olajozott hajának . . .

Napjainkban (modern idők!)
átka a nagy hajtásnak:
nem mindig jut friss kenyér a
sok kenyerespajtásnak . . .

Ki ma téged kővel dob meg,
ne dobd vissza kenyérrel,
mert esetleg nagyobbat ütsz,
mintha ütnél tenyérrel . . .

Sütőipar, aranyvirág,
bármit sütsz, én lenyelem,
mégis, ha van sütnivalód,
süsd meg jól a kenyerem!

Mivelhogy az agyagkenyér
nem mondható normálnak,
(abból ügyes szobrászaink
emlékművet formálnak . . .)

Az új kenyér ünnepére
égig száll a fohászunk:
áldjátok meg, űrhajósok,
búzánkat és kovászunk!

Legyünk büszkék kenyerünkre,
sőt, mit több: a morzsákra,
kiváltképp a magyar lisztre,
mint a csehek Dvorzsákra! . . .

OLASZ NYÁR

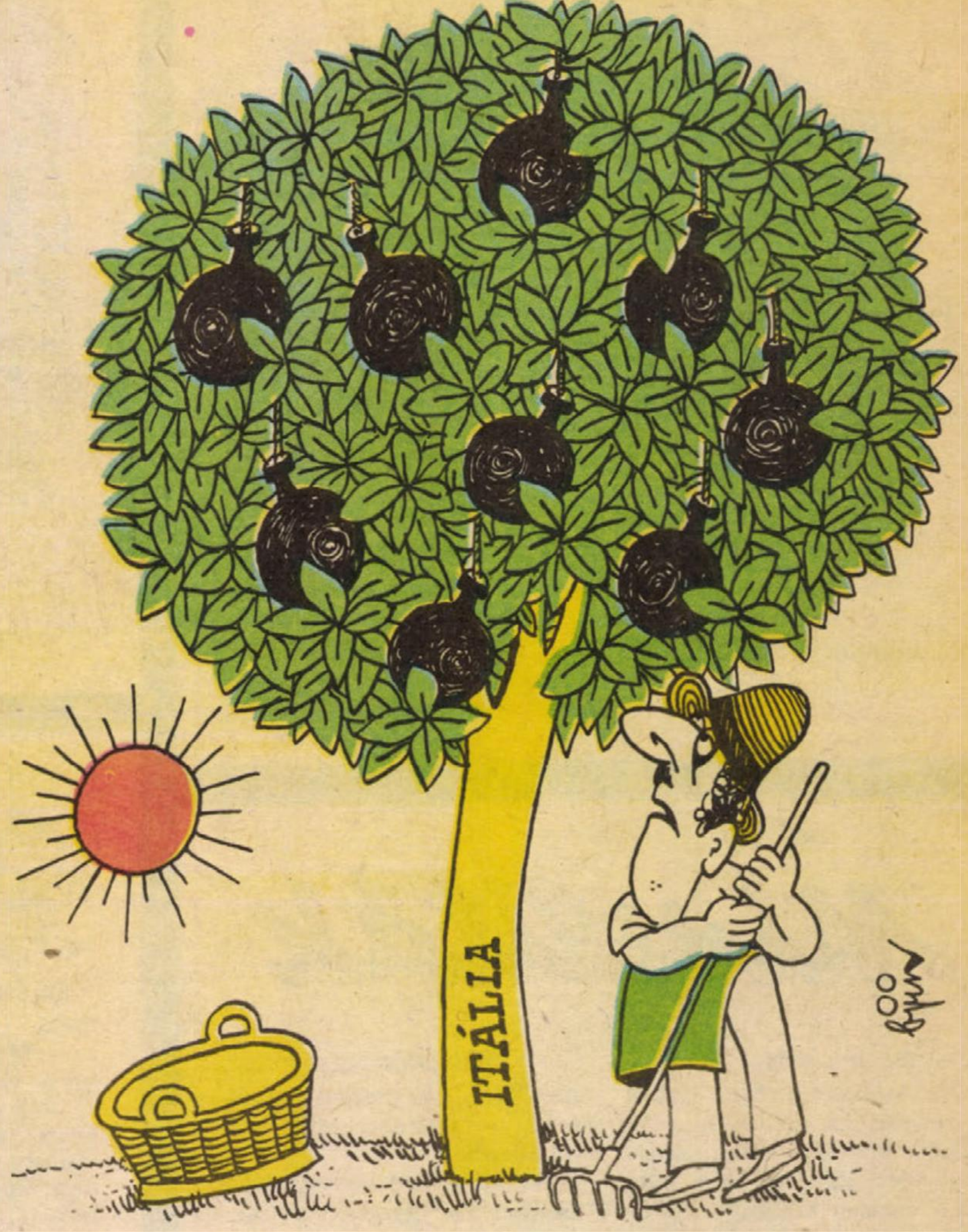

NYARALT A GAZDI . . .

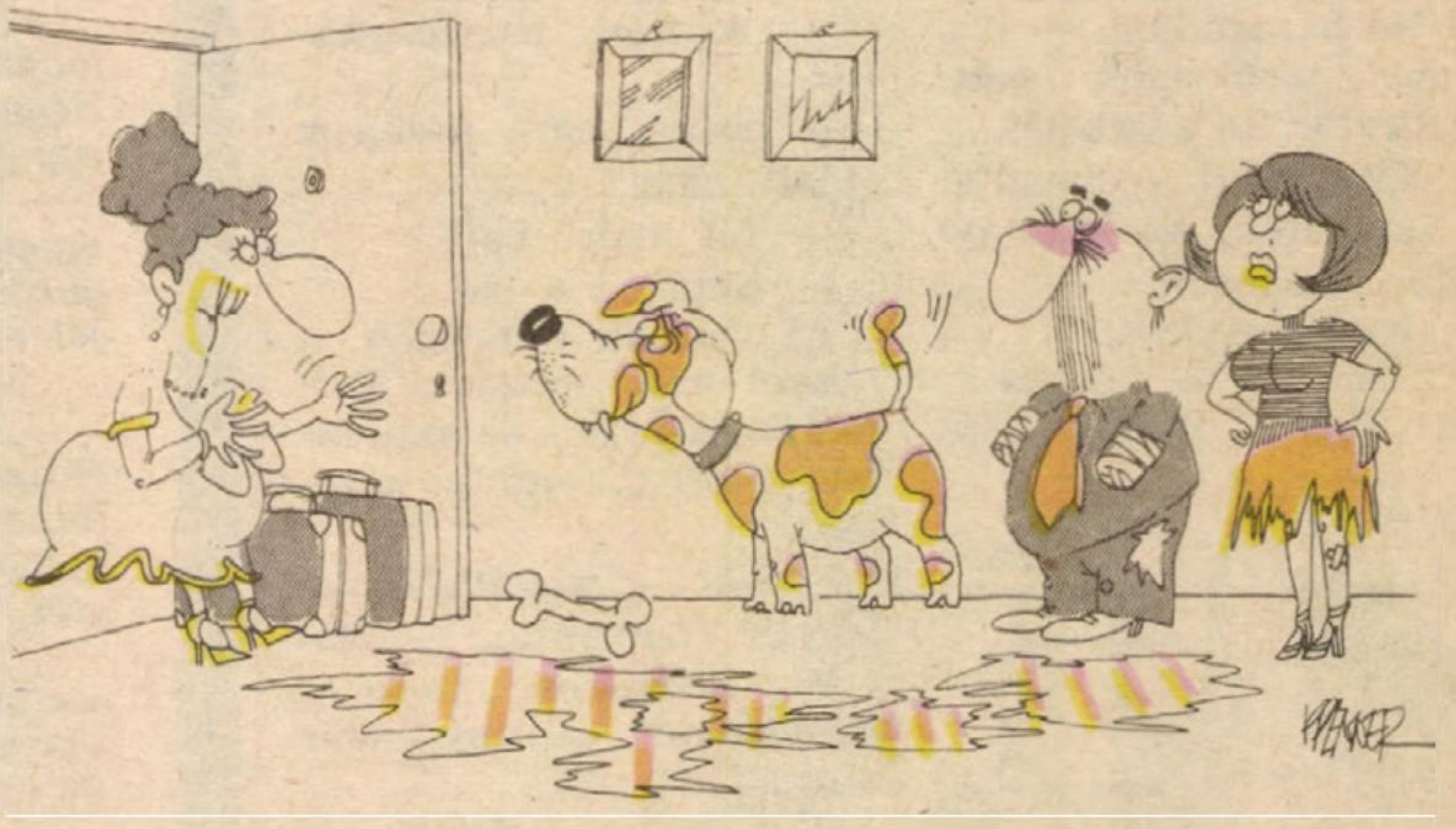

– Remélem, nincs semmi bajod, kiskutyám . . .?

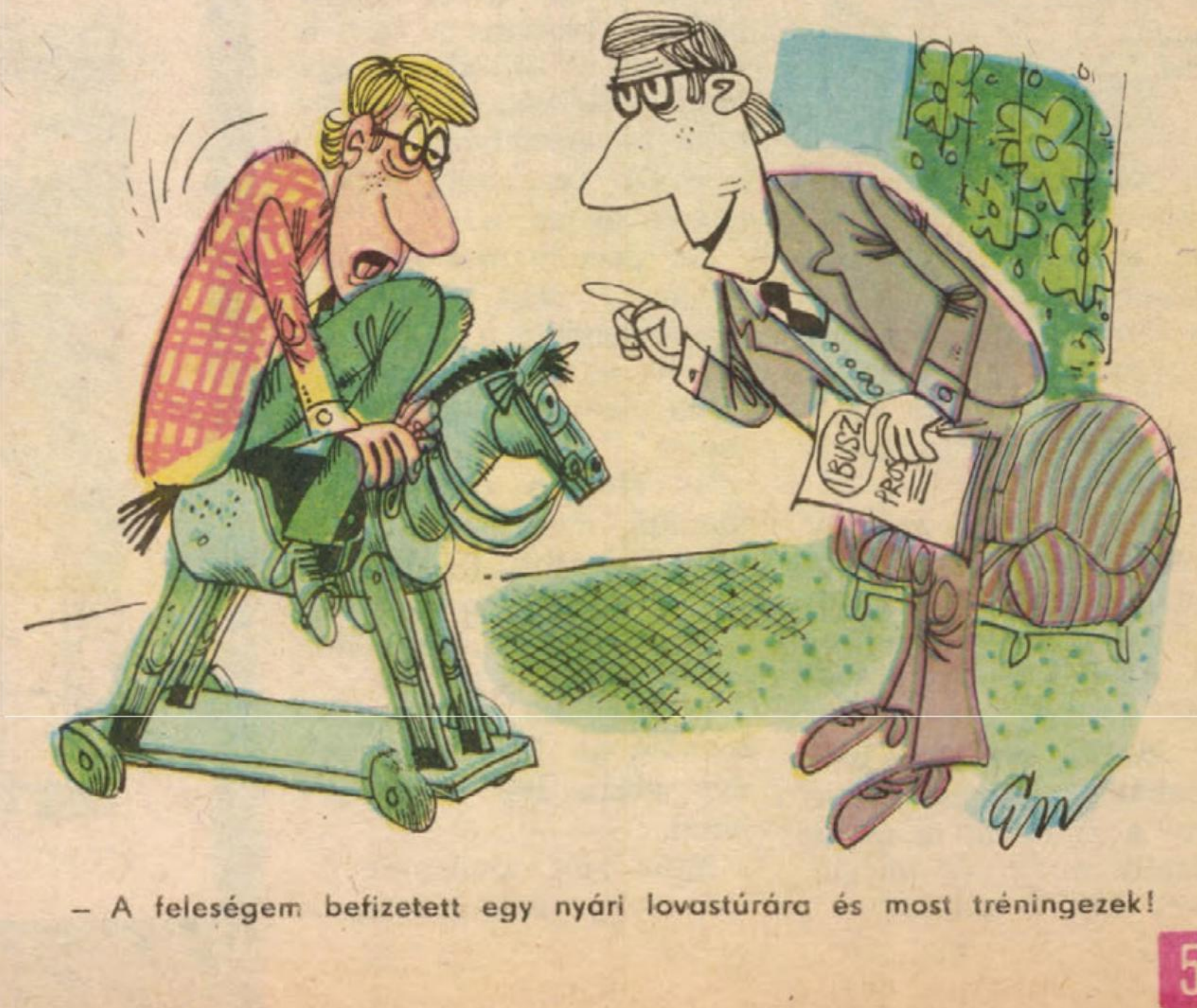

– A feleségem befizetett egy nyári lovastúrára és most tréningezek!

EDZÉSEN

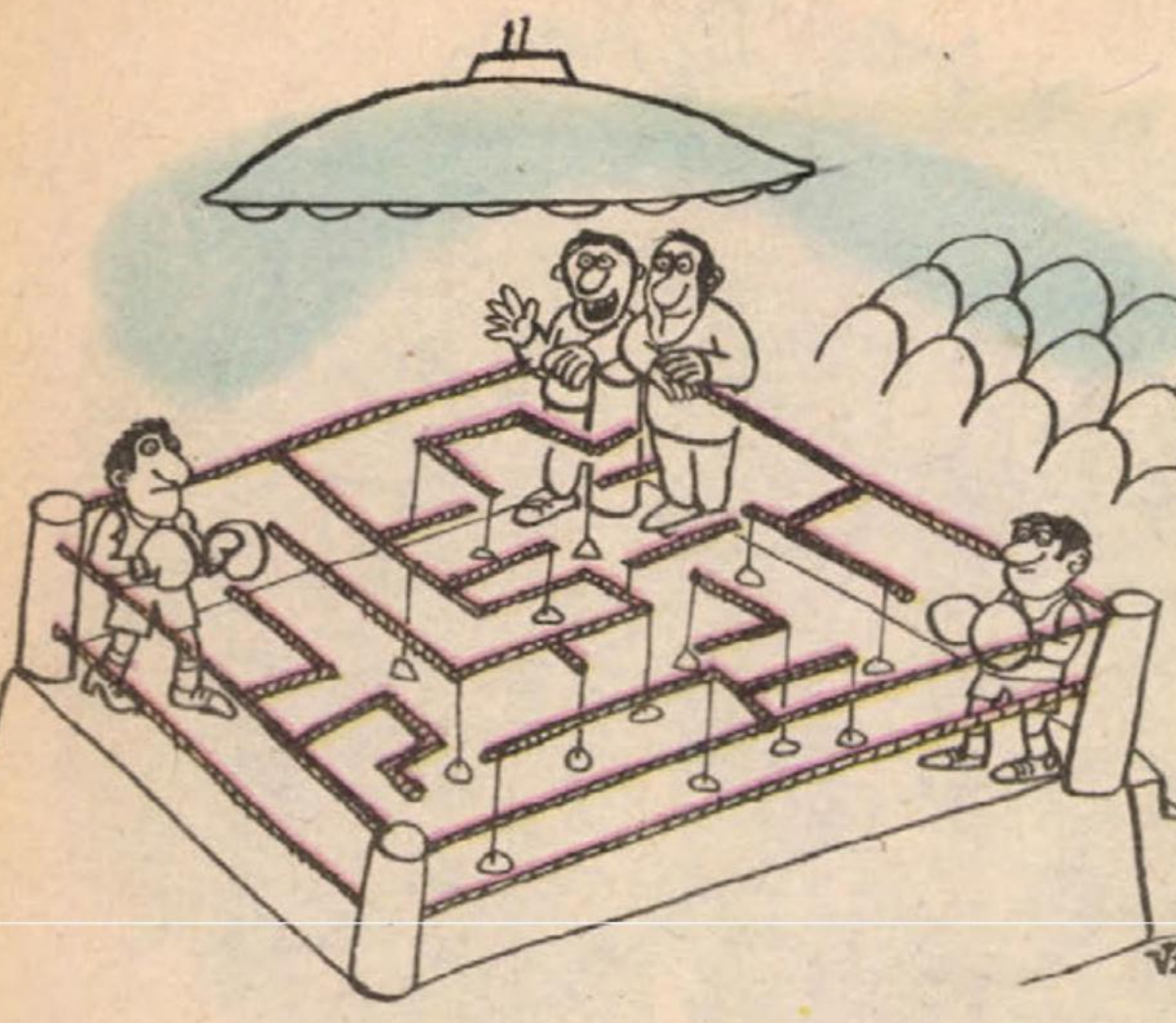

– Szeretném, ha a logikájuk is fejlődne egy kicsit...

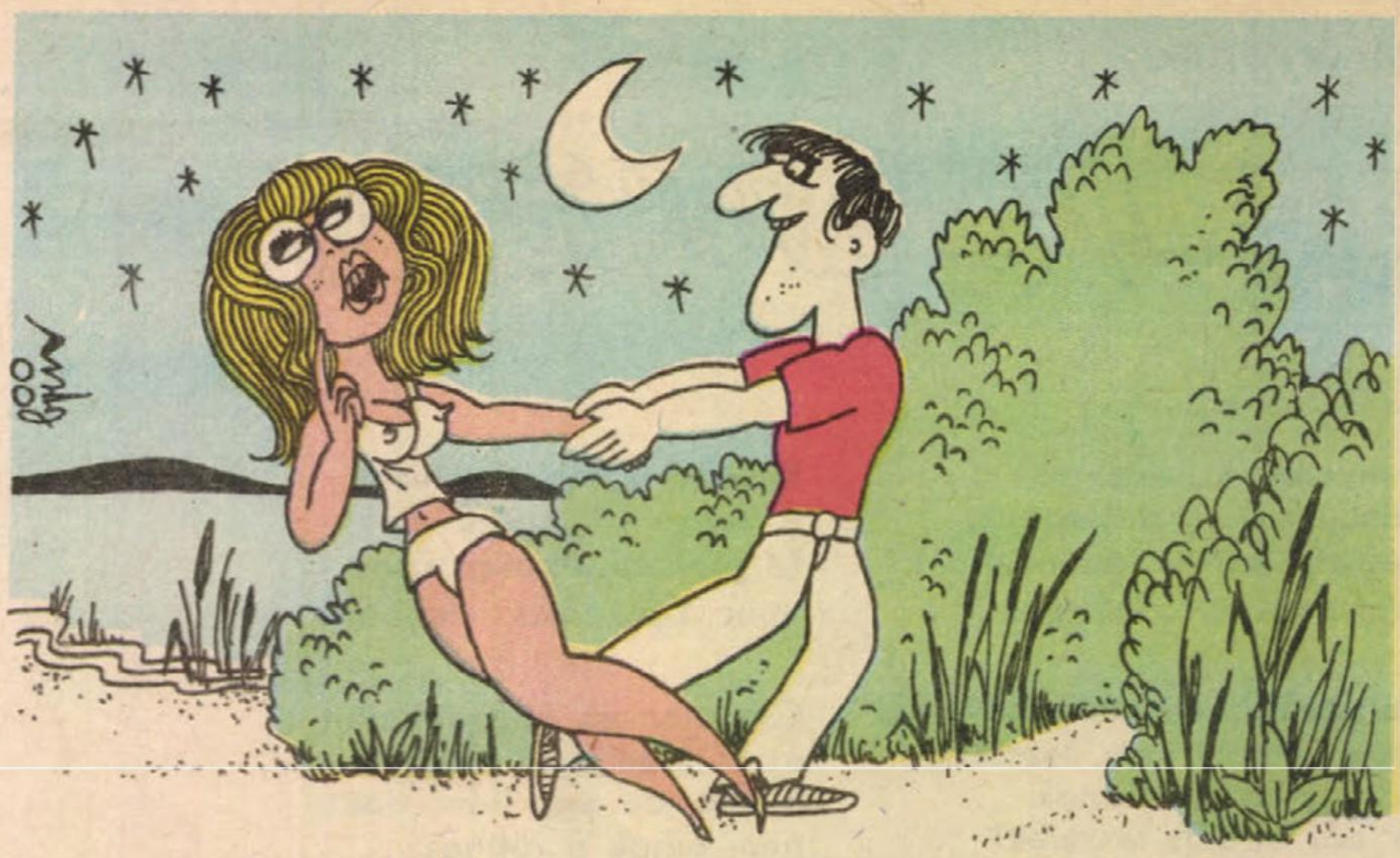

– Hohó, előbb számoljon be, mit tud a szexuális kultúráról?

Mireliták

— Az unokám.

Az asszony erősen fogta a fényképet, ki nem adta volna kezéből, még olajdollárért sem. A kép hétéves forma kislányt ábrázolt, hasonlított saját magára.

— Dr. Lamantin — mutatkozott be a ballonkabátos. — Ajánlom magamat.

— Ne haragudjon. — Az asszony zsebkendőt vett elő, megtörölte a szemét.

— Kisztihand — mondta dr. Lamantin. Az asszony tovább szipogott. — A fiam basszusgitáros.

— Nem baj — mondta a férfi. Fején vadászkalap volt, jelvényekkel. — Bocsásson meg.

Az asszony felzokogott. A képet nézte.

— Pedig hogy szerette a mákosgubát!

— És most? — A férfi szivart vett elő, importhelyettesítőt.

— Most? — Az asszony keresztülnézett a saját hangján. — Nem kell neki. Rosszul nevelik a fiamék. Csak azokat a mirelitákat szereti.

— Mireliteket. — A ballonkabátos megigazította a fején a kalapot, talán a tekintély miatt. — Mireliteknek hívják azokat.

— Nem mindegy magának? — Az asszony üvöltött. — Miért köt bele mindenbe?

A környező asztaloknál többen felfigyeltek a hangoskodásra.

— Mi a baj, nyanyus? — állt meg az asztal mellett egy hosszú hajú. Huligán lehetett vagy művész.

— A fiam basszusgitáros.

A hosszú hajú közelebb lépett, nem értette.

— Az miért baj?

— Nem az a baj.

Az asszony hüppögött, a hosszú hajú széttárta karjait és visszaült az asztalához. Borba fojtotta nézeteit.

— Na — mondta hirtelen dr. Lamantin. — Na!

— Bocsásson meg — mondta az asszony. Már alig sírt.

— Kisztihand. Akkor hát megegyeztünk?

— Igen.

Egy kicsit még szipogott, de ettől tíz évvel fiatalabbnak látszott. A férfi a zsebébe nyúlt, kivett egy névjegykártyát, s átnyújtotta az asszonynak.

— Dr. Lamantin, ablakpucoló kisiparos.

Az asszony már teljesen nyugodt volt. Sikerült megállapodnia a mesterrel. Felállt a székről, az asztalon hagyta az ujjlenyomatát.

— Holnap délután — mondta, miközben a kijárat felé tartott. Lépései határozottak voltak, mint egy bírói döntés a tizenhatoson belül.

— Ajánlom magamat — mondta dr. Lamantin csak úgy maga elé. — Kisztihand.

Nyár volt, Budapest.

Föld S. Péter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Férfiak diskurálnak:

— Mondd, neked hány barátod van?

— Az attól függ, hogy nekem kell-e valami, vagy mások akarnak valamit tőlem...

Egy asszony négy tyúkot vásárol a piacon és ehhez négy kakast is.

— Asszonyom — mondja az eladó. — Négy tyúkhoz elég egy kakas is...

— Látja, ilyenek maguk férfiak. Maguk nem tudják, mit jelent várni...

— Egy nappal az elutazásom előtt mindig egészen betegnek érzem magam.

— Ezen könnyen segíthet. Egyszerűen utazzék el egy nappal előbb.

BÉKÉLTETŐ TÁRGYALÁS

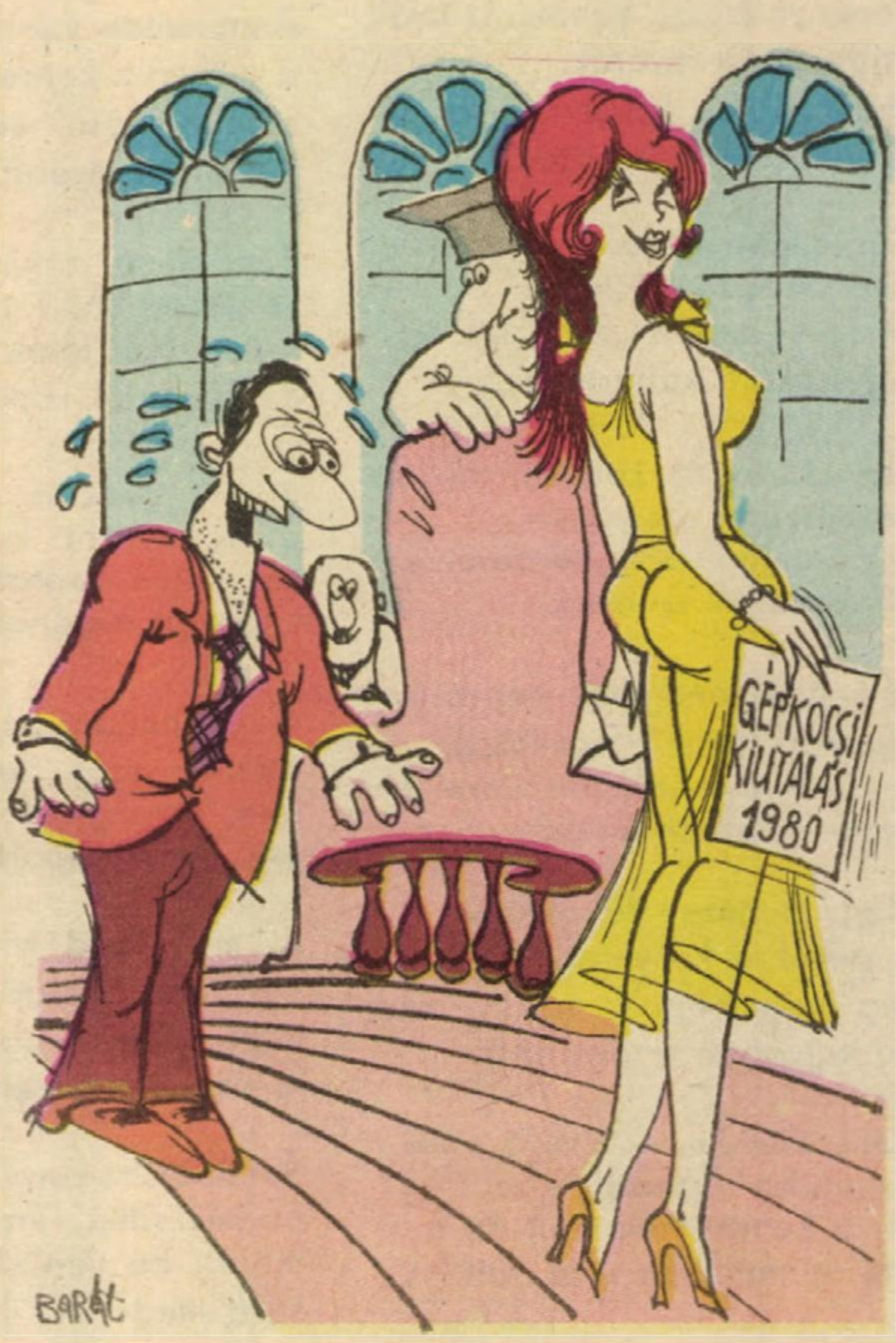

NEMZETKÖZI ORSZÁGÚT

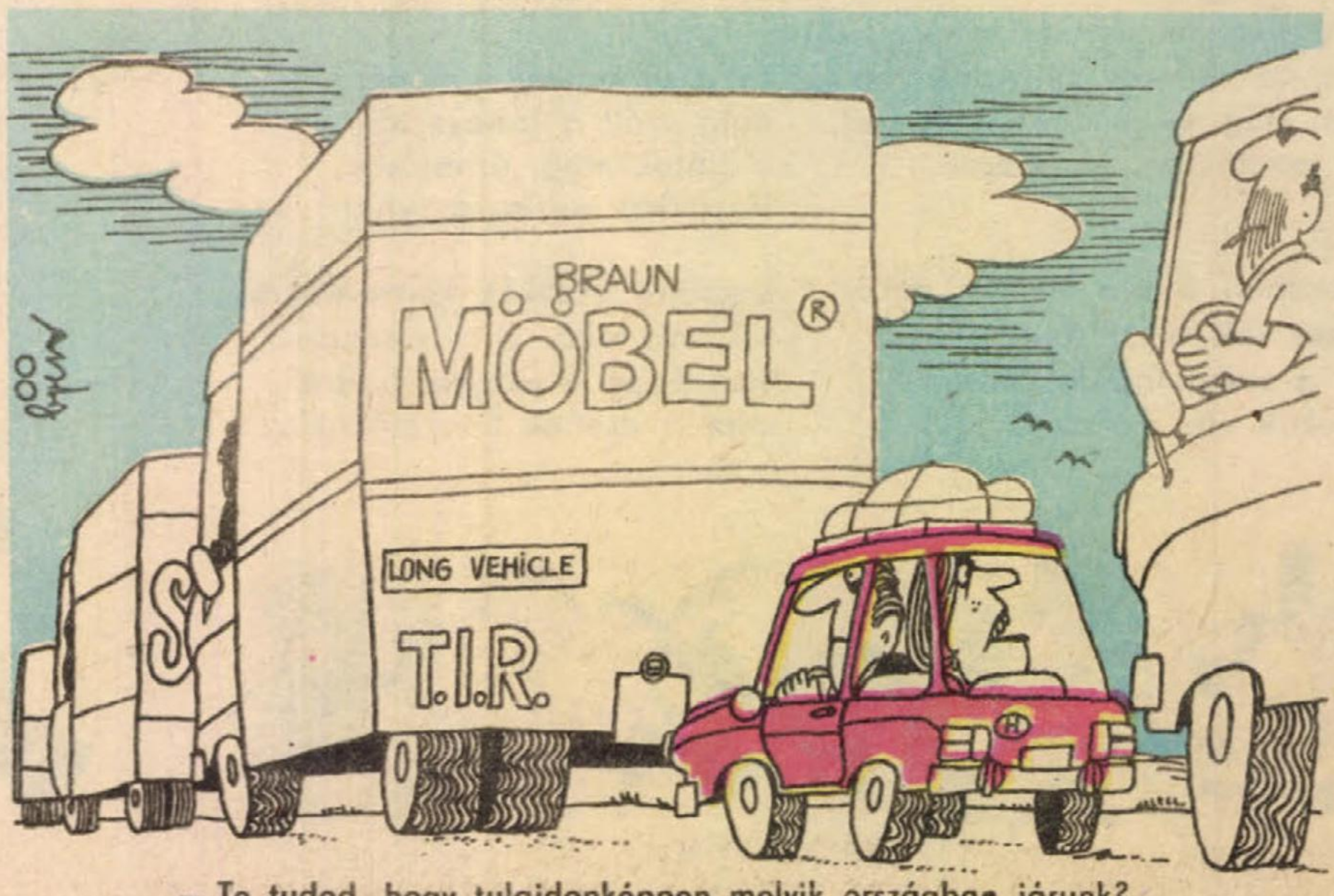

– Te tudod, hogy tulajdonképpen melyik országban járunk?

ÜZLETI ÉRZÉK

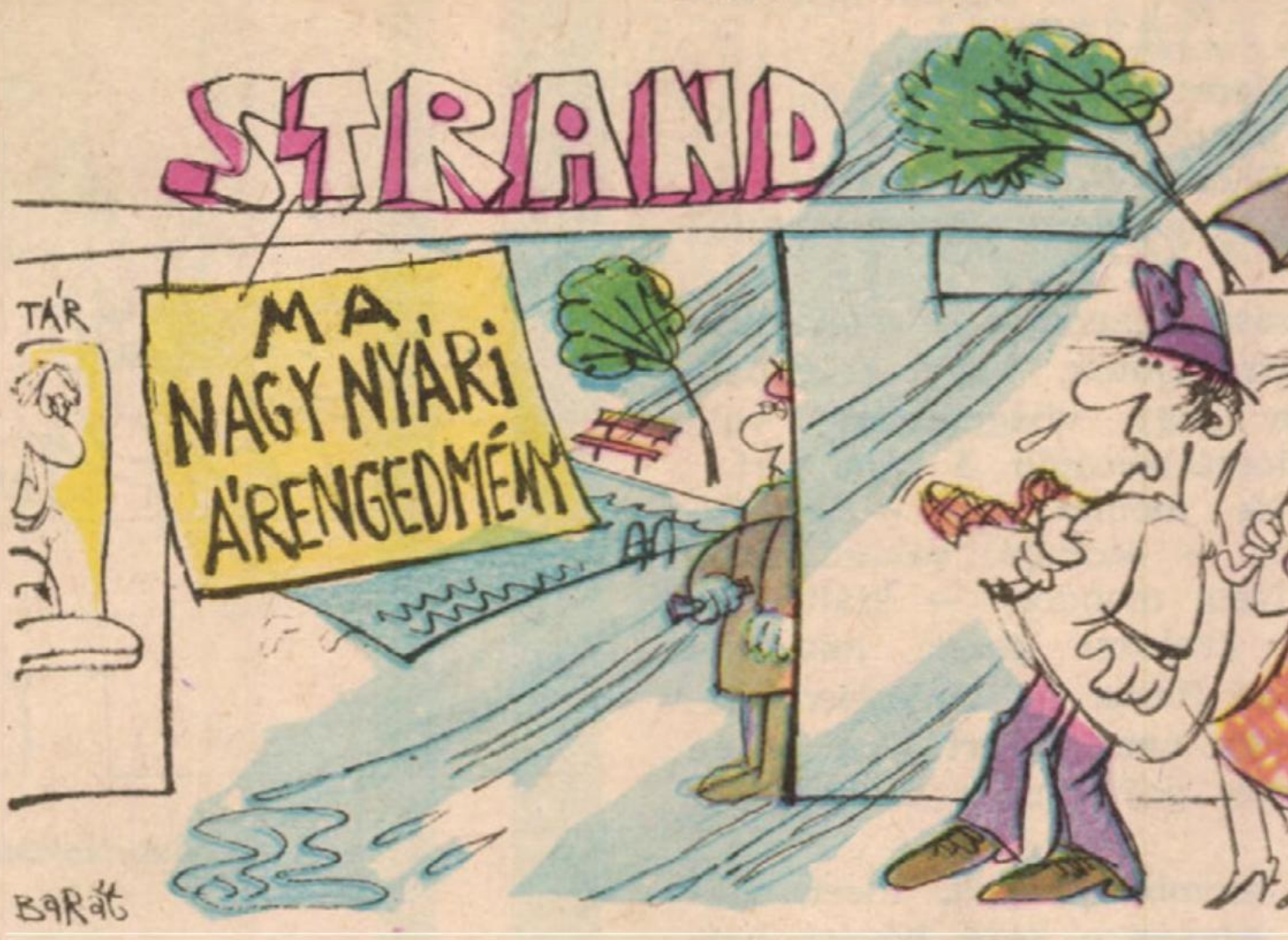

SÚLYOS ESET

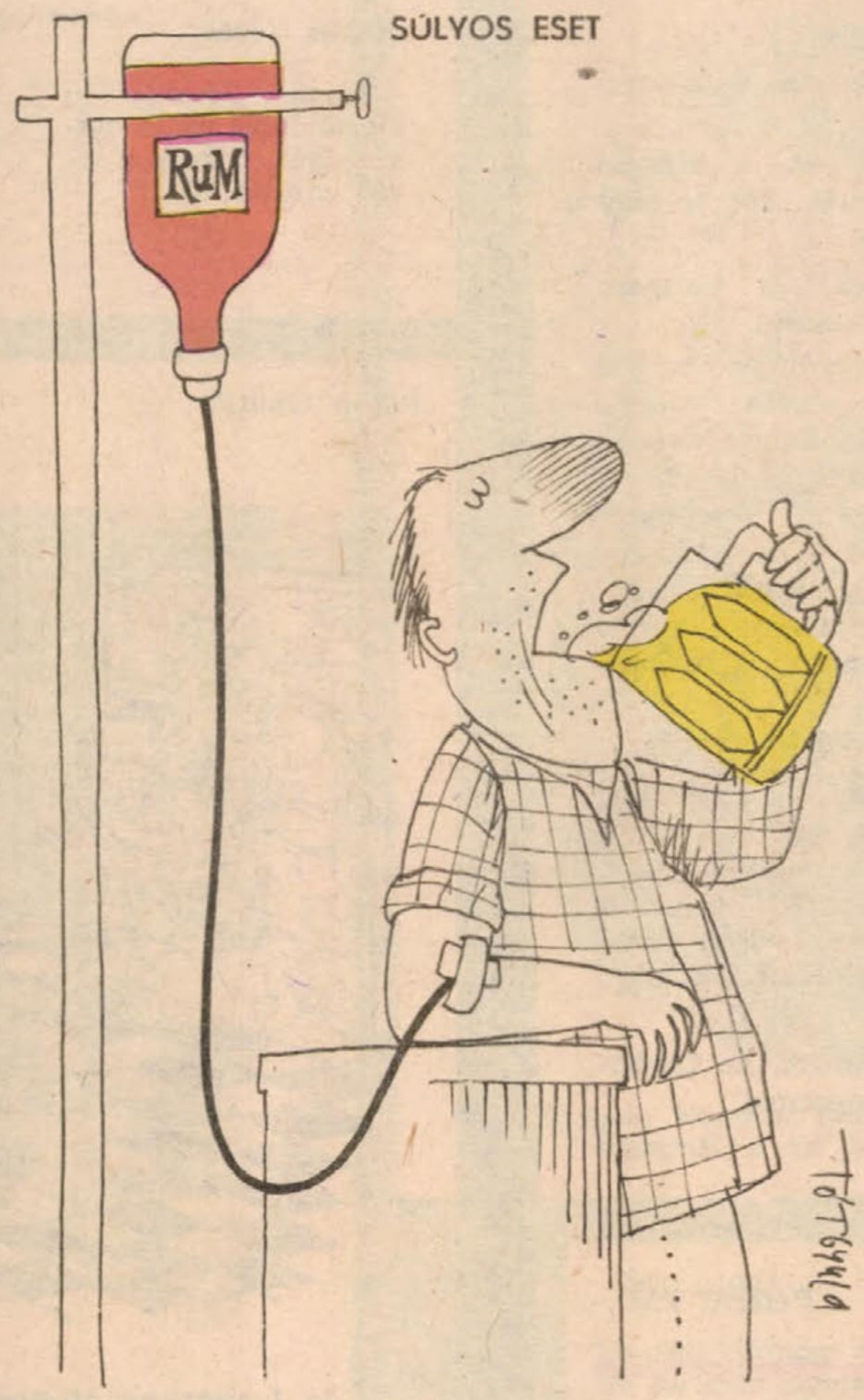

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Két egér beszélget:

— Mi történt veled? Miért vagy olyan fáradt?

— Együttjárok egy szép zsiráflánnyal.

— És attól vagy ilyen nyúzott?

— Igen, naponta legalább 30 kilométert futok.

— De miért?

— Állandóan azt akarja, hogy csókolózzunk, és alig érek le a földre, máris ordít: „Gyere vissza, szivi, puszit akarok!"

*

Egy fiú meglát az állatkereskedésben egy teknősbékát.

— Tessék mondani, kisasszony, az mennyibe kerül?

— Négyszáz forint.

— És tok nélkül?

HAKNI

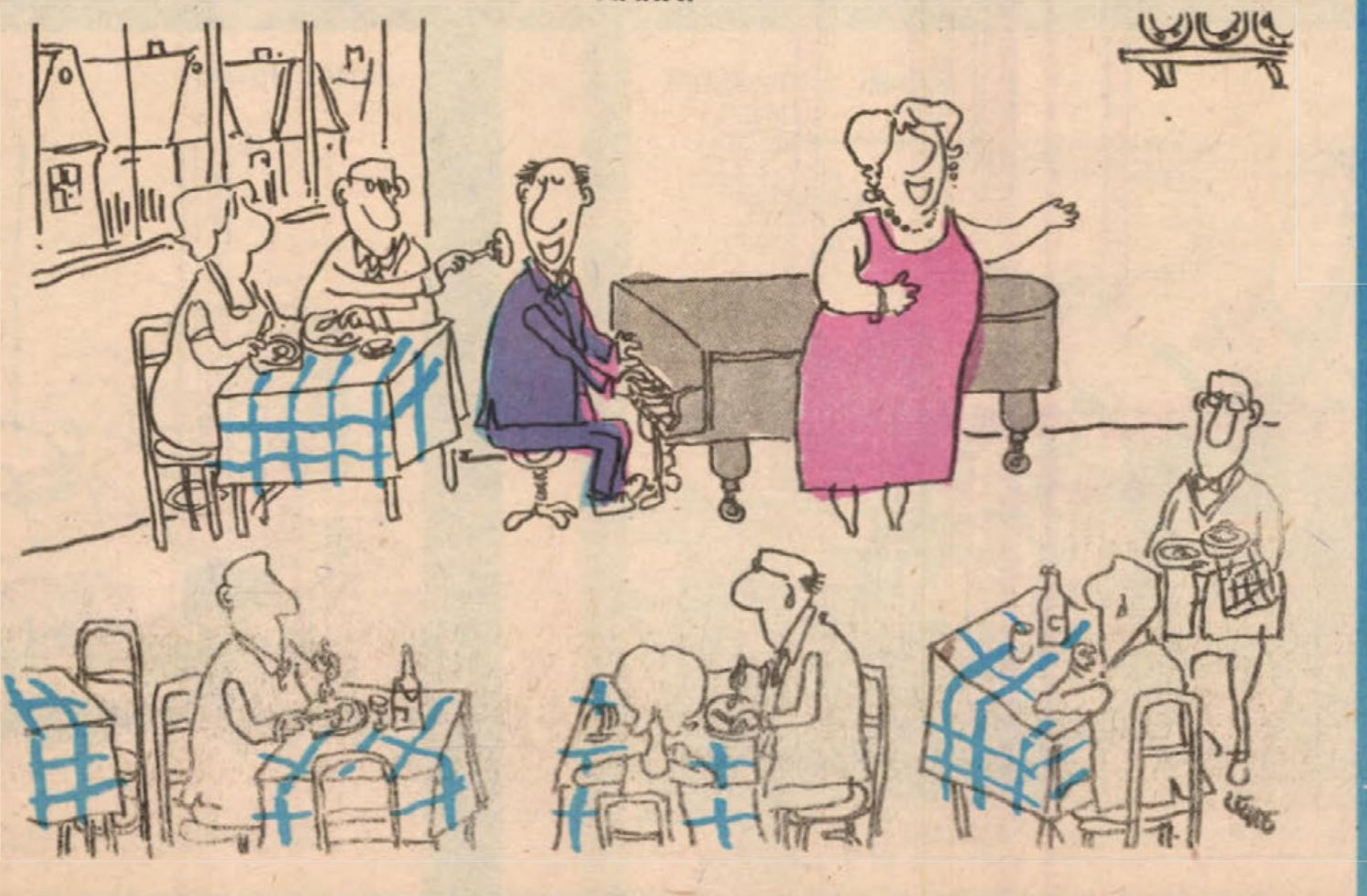

MUNKAHELYI TORNA

— A pontos idő; tíz óra ötven perc. Munkahelyi torna... Mindenhol elkezdhetik!...

Álljanak fel az íróasztal mellől! Fogják meg két kézzel a környezetükben elfekvő felesleges iratokat! Egy-kettő..., három-négy..., rajta! Váltott lábbal ugráljanak a szemétkosárhoz és lendületből ejtsék bele a kutyának sem kellő irományokat! Szemétkosár-csere! A gyakorlatot ismételjék meg ötször, a porfelhőt fújják ki a fülükön! Egy-kettő... ..., három-négy..., elég!

Fogják meg erősen az íróasztalukat és emeljék a fejük fölé! Aki nem bírja, ne hagyja abba! Kérjen segítséget a kollégáitól! Egy-kettő..., három-négy..., lépjenek az íróasztallal az ablakhoz és dobják ki rajta!

Szökdeljenek a folyosón osztályról osztályra! Zárják be a kupaktanácsot, nyissák ki az ablakot és felváltva engedjenek alá egy íróasztalt, egy titkárnőt, egy osztályvezetőt, egy aktakukacot! A takarítónőt ne engedjék alá, mert ő söpri majd ki, ami utánuk marad! Gyakorlat rajta, egy-kettő..., három-négy..., tizenötödik osztály, századik aktakukac, elég!

Fejtartás- és helycsere! Rohanjanak be indián üvöltéssel a főosztályra! Támaszkodjanak az adminisztratív munkaerő csökkentését célzó rendeletekre és hajtsák össze kicsire a főosztályvezetőt! A hajtogatás után kössék a főosztályvezető bal lábát a nagyfőnök karosszékéhez, hogyha az előbbi menekülni próbál a süllyedő hivatalból, akkor magával rántsa a karosszéket is! Összekötés, csomozás indul, egy-kettő..., három-négy... elég!

Várják meg míg a nagyfőnök hátsója lehuppan a földre, mert ilyen testtartásban nem tudja ismét felszaporítani a felesleges munkaerőt! Vágják el aztán a telefonzsinórját is, hogy ne tudjon fentről segítséget kérni! Egy-kettő, három-négy... elég! A nagyfőnök kapcsolatait ne vágják el, mert akkor kénytelen lesz a felesleges hivatalban elölről kezdeni mindent!

Nyújtsák ki a nyakukat és nézzenek körül! Ha a hivatal üresen tátong, akkor lehet egy kicsit örülni! Egy-kettő..., három-négy..., örülés rajta!

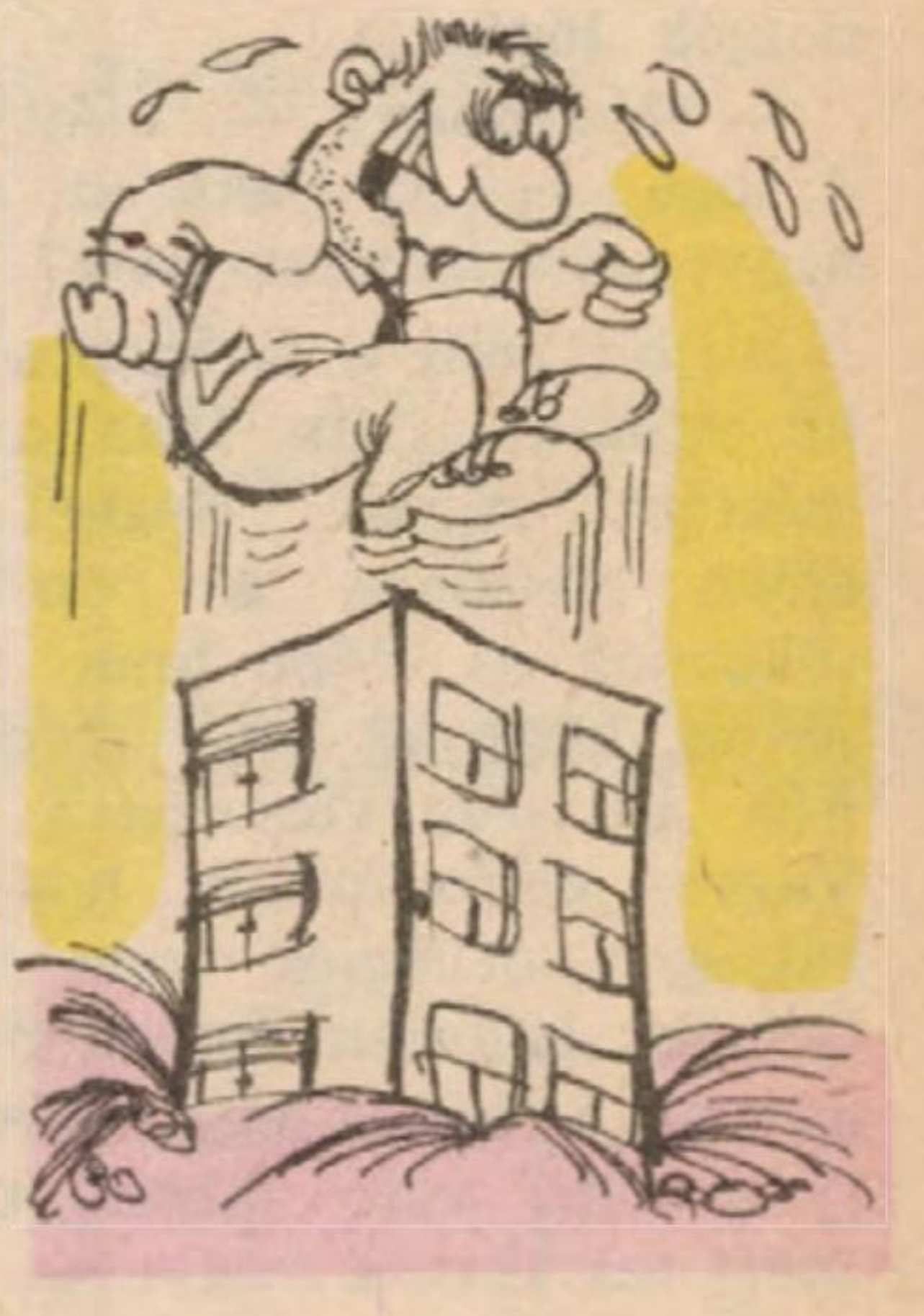

Utolsó gyakorlatként másszanak fel a hivatal tetejére! Páros lábbal ugráljanak az épület tetején, egészen addig, amíg teljesen belapul a földbe, amíg teljesen összezsugorodik! Gyakorlat rajta! Ugrál, ugrál, ugrál..., zsugorodik, zsugorodik, zsugorodik...! Ha már nem is látszik, abba lehet hagyni!...

Munkahelyi tornánkat befejeztük, váljék egészségükre! De addig sürgősen keressenek maguknak más munkahelyet! Mert aki sokat ugrál a munkahelyén, az előbb-utóbb elkezd repülni is...

Tormai László

NAGYÜZEM

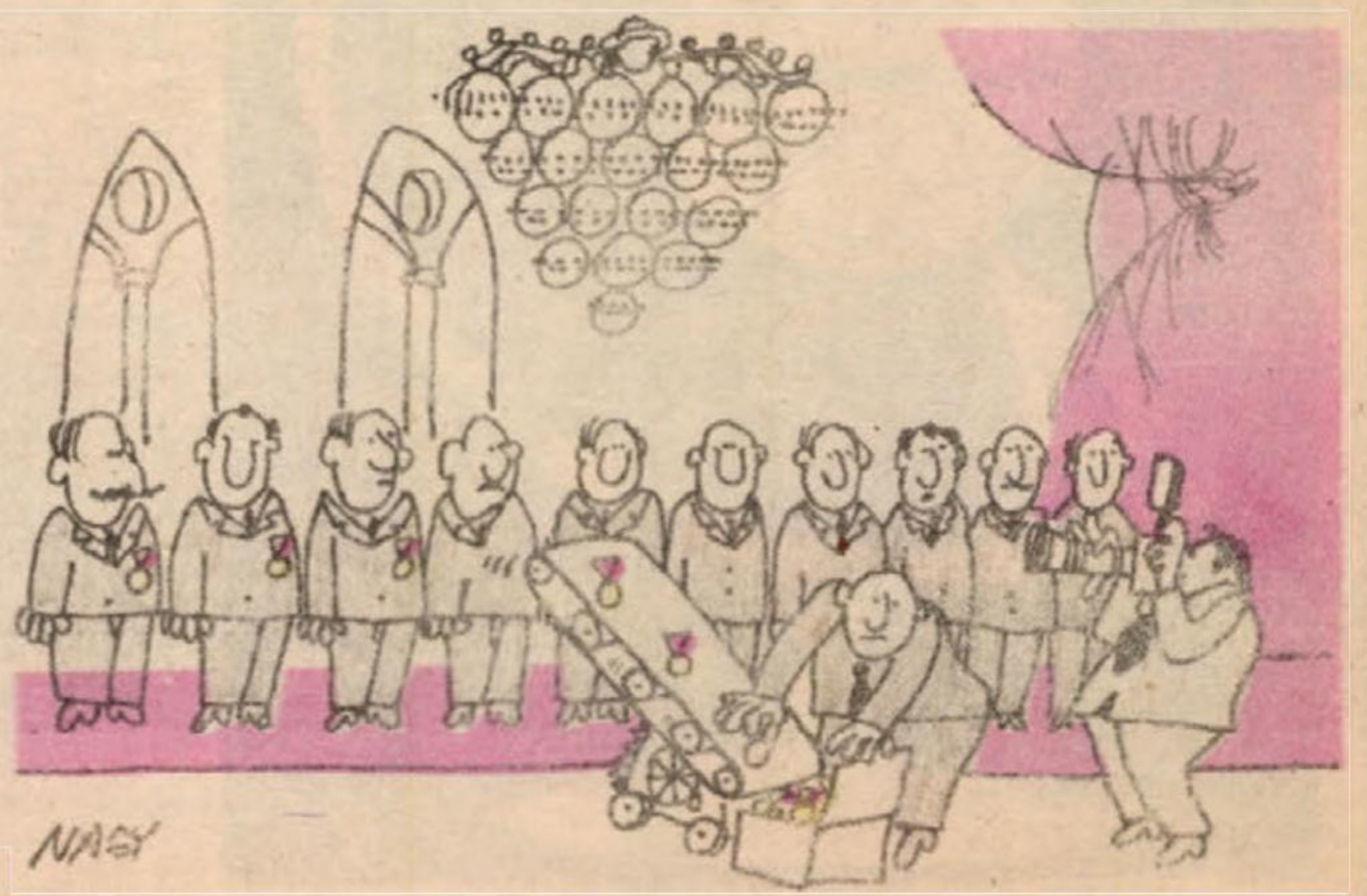

Kukucs

Leszállok a buszról, az idegen már ott toporog a megállóban, és mosolyog, mint a vadkörte.

— Kukucs — azt mondja nekem. — Kukucs!

Egy hosszú élet tapasztalata megtanított arra, hogy őrültekkel ellenkezni nem rentábilis.

— Kukucs — mondom, de érzem, hogy hangom nélkülözi azt a gyermekded pátoszt, amellyel ezt a szót mondani illenék.

Elkomorodik és az arcomba mered. Ez is mutatja, hogy valami nem stimmel nála. Normális ember előbb mered az arcomba és aztán komorodik-el, mert ez a dolgok logikája.

— Hogyhogy? — kiáltja csalódottan. — Azt akarod mondani, hogy nem ismersz még?

Jöjjön rám a hatnapos csuklás, ha valaha láttam. Igaz, az arcmemóriám rémes. Reggel mindig előre köszönök a borotválkozótükörnek és időbe telik, amíg rájövök, hogy ki az a borostás svihák, aki rám vicsorog a tükörből. Vagyis előfordulhat, hogy a barátságos őrültnek van igaza, és tényleg ismerem valahonnét. Ráadásul a békés együttélés szabályait sem való lábbal tipornom, mert kis ország vagyunk.

— Ej, dehogyisnem, dehogyisnem — mondom, és már kezd az ingem rám tapadni, mert utálom a rejtvényeket. — Te vagy a... te vagy a...

— Na? — mondja és vigyorog.

— Naaa... — mondom és nem vigyorgok.

Összehúzza a szemöldökét, amely pedig már húzatlanul sem tartozott a városkép nevezetességei közé.

— Te most viccelsz velem?

Az ötlet jó, úgy kapok utána, mint fuldokló a Titanic után.

— Hát persze, hogy viccelek veled... hahaha... hát kivel viccelnék, ha nem az én drága barátommal, a...

— Na?

Ki kell találnom valamit, mert, ha ez így megy tovább, két perc múlva átharapom a torkát és a vérében pancsolok.

— Megvan! — ordítom. — 1946 tavaszán együtt húztuk át a Rimanóczy gróf harmóniumát a legényegyletből a MADISZ-ba. Hehehe. Valahányszor a kézikocsi zökkent egyet, a harmónium mindig megszólalt. Bam... nyi-nyi. Bam... nyi-nyi. Pölöskei Gyuri, arany pajtásom, csakhogy rád találtam annyi év után. Hahaha, azok voltak csak a daliás idők, mi? Bam... nyi-nyi, bam... nyi-nyi...

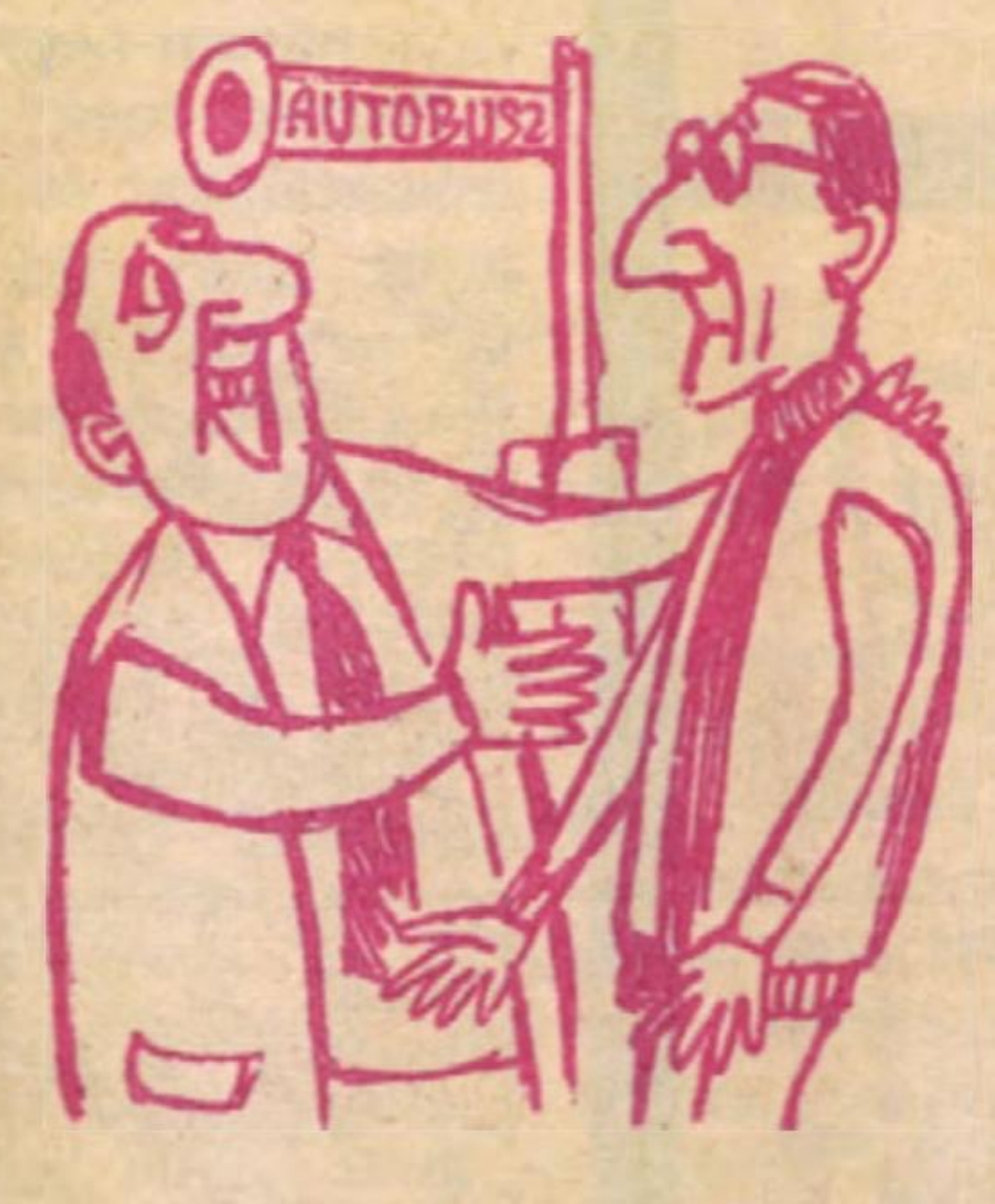

Rám néz, a szeme kék üveggolyó.

— Azt hiszem, te egy kicsit megőrültél.

Ebben speciel lehet valami, mert már percek óta zsibbad a tarkóm, de nem adom fel.

— Várj csak! Megvan! 52 szeptember, Tolókürt pálya, Kövérek és Soványak... Harpacskó Géza, drága cimborám, nahát, hogy mennyire hiányoztál nekem. Nem fogod elhinni, hosszú téli éjszakák tucatjait vágtáztam át, köröskörül magányos szobácskámban, a homlokomra szorított kézzel, istenkém, mi lehet Harpacskó Gézával, az én egyetlen komámmal...

A fejét csóválja, a szája merő szigor.

— Nem stimmel!

— Nem? — kérdezem nyomorultul, mert több tippem már nincsen.

— Nem!

— Biztos?

— Biztos! Na várj. Segítek. És, ha azt mondom: Bocsárlapujtő? Na?

Lázasan lapozgatok magamban és arra jutok, hogy öregapám ugyan nagy világcsavargó volt, de Bocsárlapujtőn ő sem járt.

— Ne mondd azt! — rimánkodom. — Mondjál valami mást.

— Nem mondok! — kiáltja. — Majd kiváncsi leszek, mit szól Recsege Pityu, ha elmesélem neki, hogy nem ismert rám az én kenyeres pajtásom, a Knapp Rudi.

A fejemhez kapok, mert odabenn egyszerre kezd hóvégi hajrába tizenkét kis kazánkovács.

— Hogy... hogy ki nem ismert rád?

— A Knapp Rudi.

— Ki az ördög az a Knapp Rudi?

— Hogyhogy ki az a Knapp Rudi? Na ne szédíts, hát te vagy az a Knapp Rudi.

Ordítozni kezdek, és hangom fisztulás, akár a nádsíp.

— Kikérem magamnak ezt a pimaszságot. Én sosem voltam Knapp Rudi. Én Hollanda Benjámin vagyok, tetszik érteni? — Hatóságilag hitelesített dokumentumokat lebegtetek az őrült képébe, személyit, jogosítványt, adómeghagyást. — Hollanda Benjámin! Hollanda Benjámin! Hollanda Benjámin!

Az idegen megvető képet vág.

— Na, ez aztán a mocskos trükk. Nem tudom, mit szól majd Recsege Pityu, ha elmesélem neki, hogy inkább Hollanda Benjámin vagy, csak hogy ne kelljen rámismerned. Briganti. Köztünk vége mindennek!

Kiköp, sarkon fordul, és faképnél hagy a szégyenemmel.

Csak tudnám, ki az a Recsege Pityu.

Jóságos ég, már a névmemóriám sem a régi...

Peterdi Pál

„ÉS MÉGIS MOZOG"

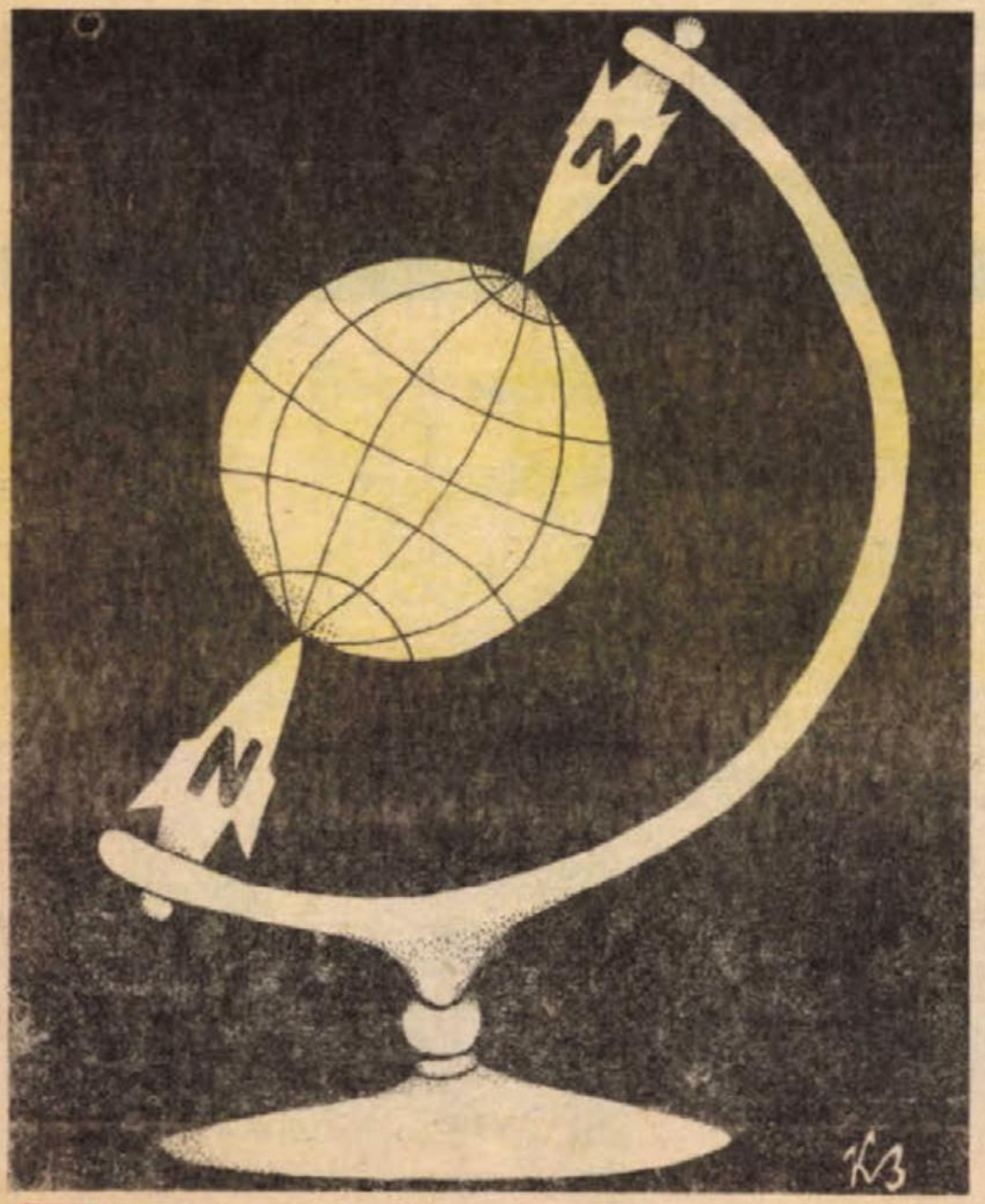

JÁTÉKOS SZERELŐ

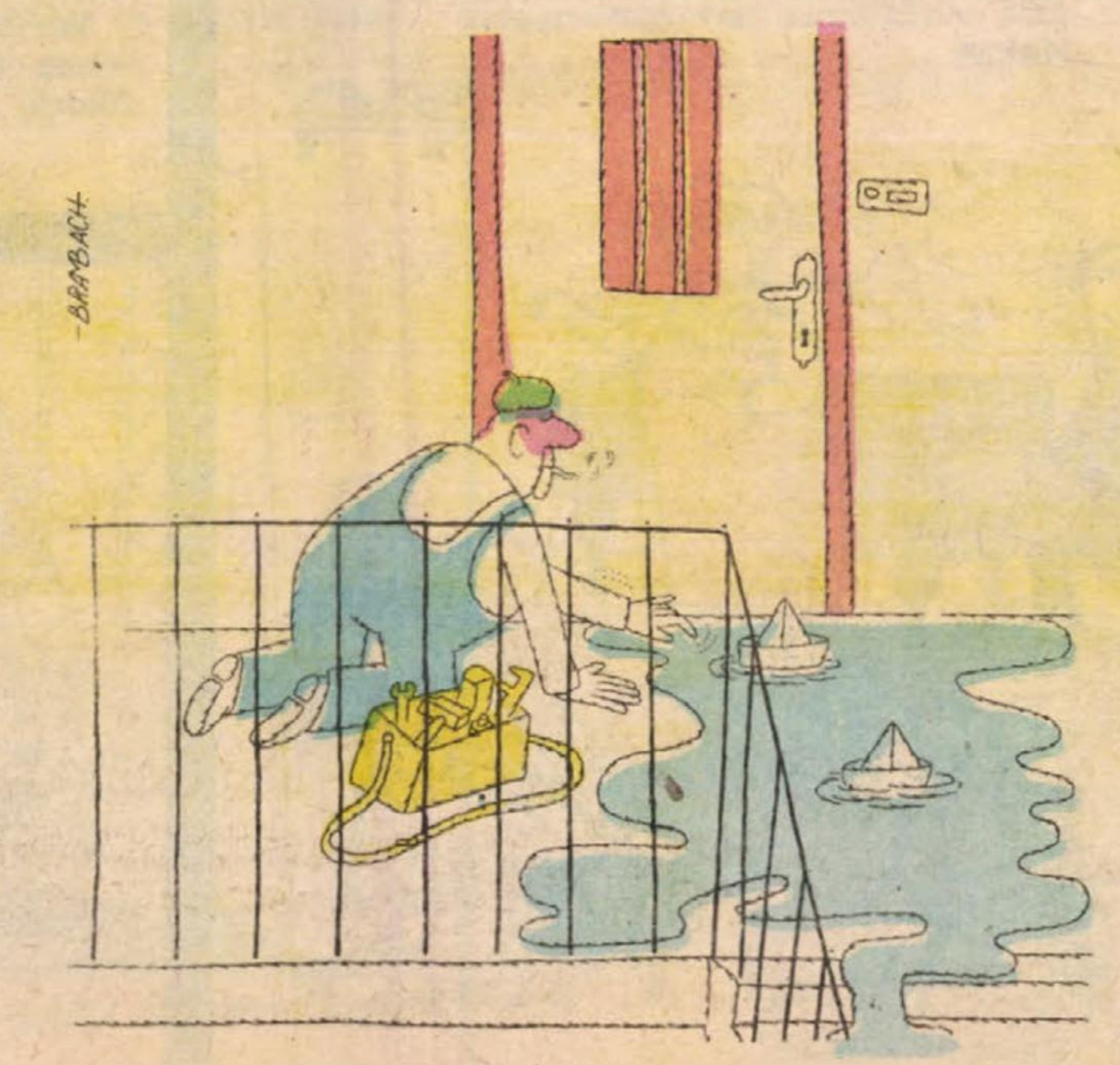

LUDAS FÓRUM

EGY MAGÁT MEGNEVEZNI NEM KÍVÁNÓ OLVASÓ KÉRDEZI:

A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI MINISZTÉRIUM MINTÁJÁRA MIT KELLENE MÉG ÖSSZEVONNI?

Tót Gyula:

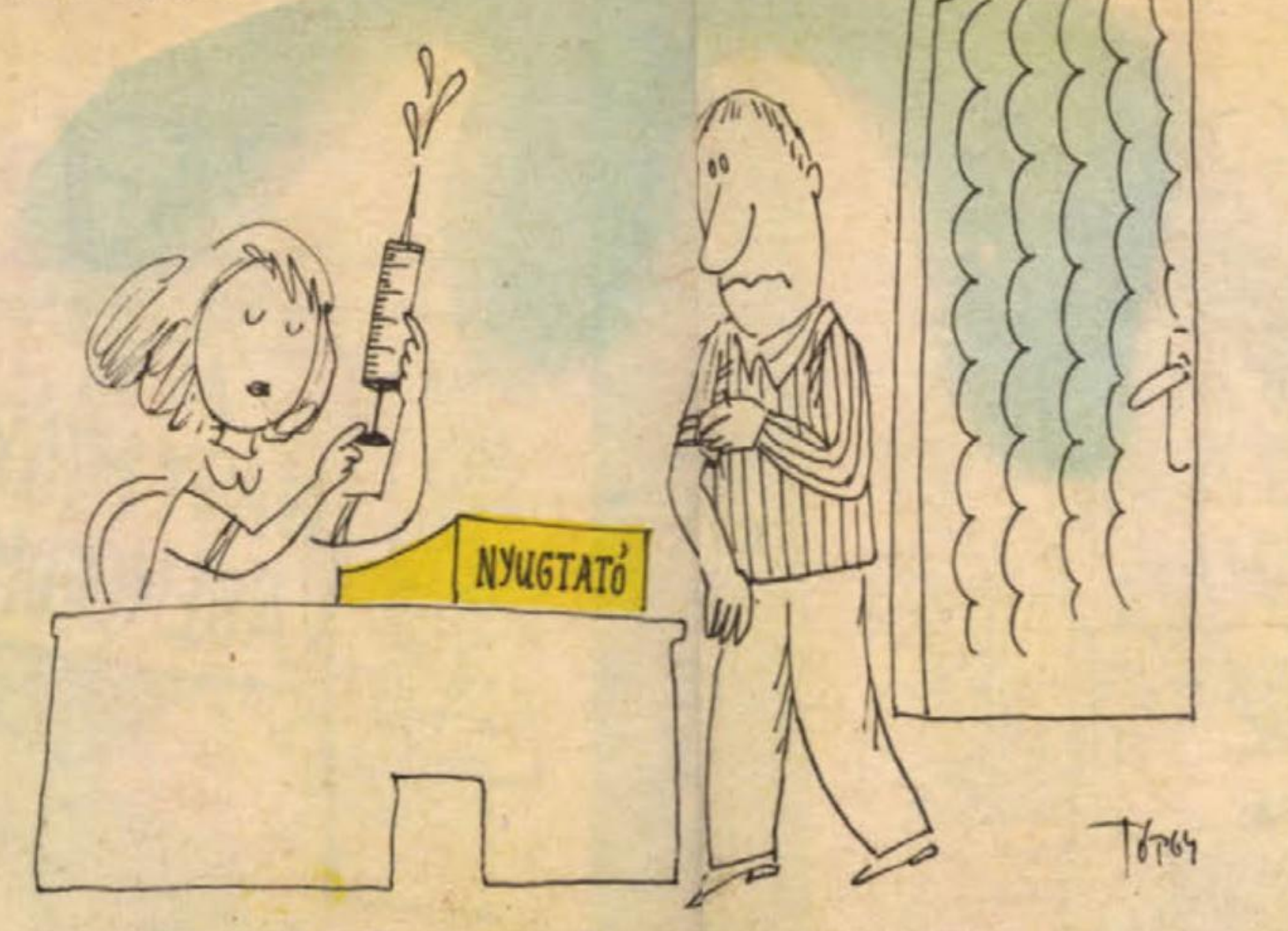

— A kerületi lakásosztályokat a kerületi idegosztályokkal.

Brenner György:

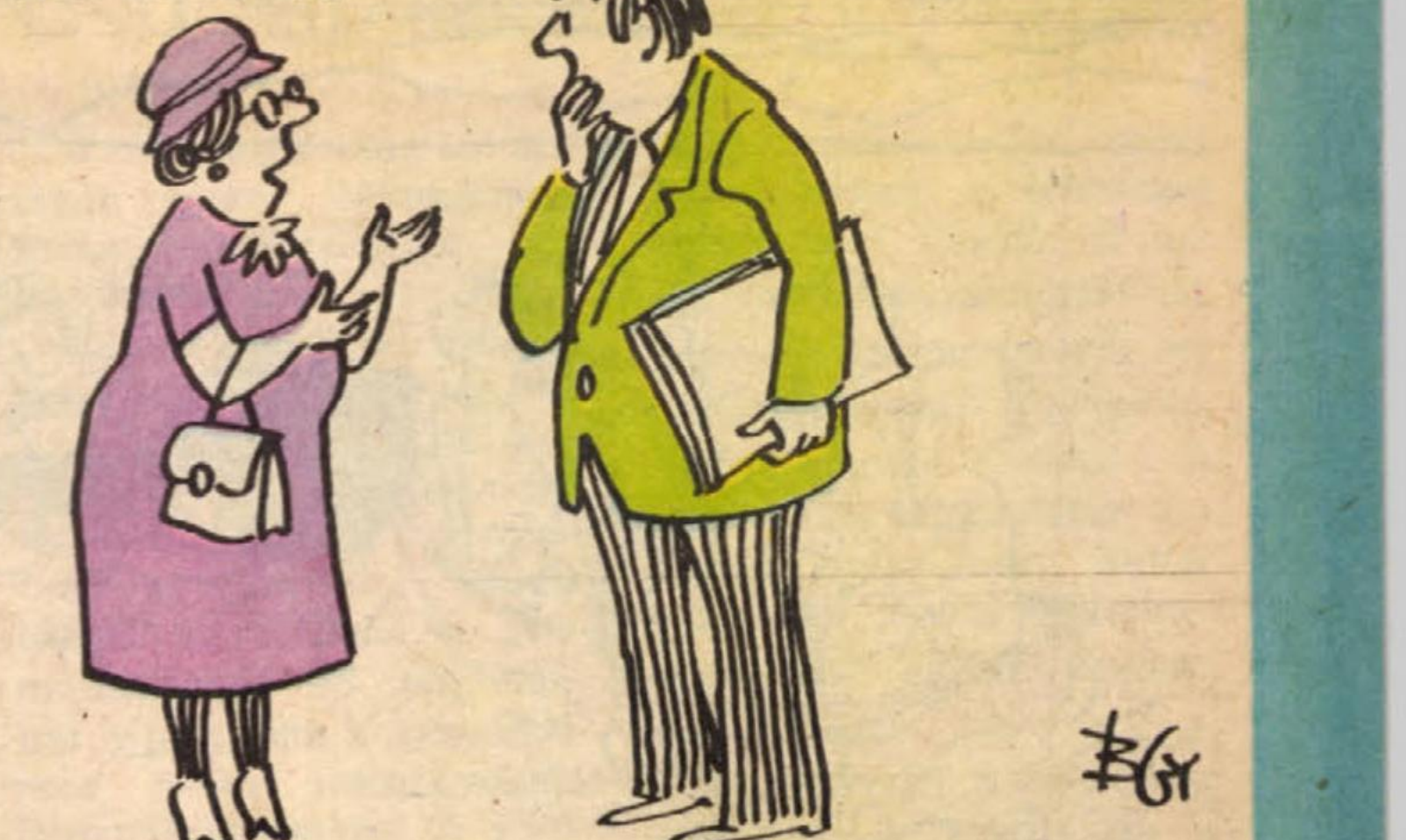

Vilma néni már évek óta hajtogatja nekem: a Nyugdíjintézetet, meg az Anyag- és Árhivatalt.

Árkus József:

Rózsa Sándor a szemöldökét vonta össze. Igaz, ő csak a lovát ugratta...

Radványi Barna:

Tíz év múlva a Kulturális Minisztériumot az Oktatási Minisztériummal. Merthogy közben úgyis újból szétválasztják.

Endrődi István:

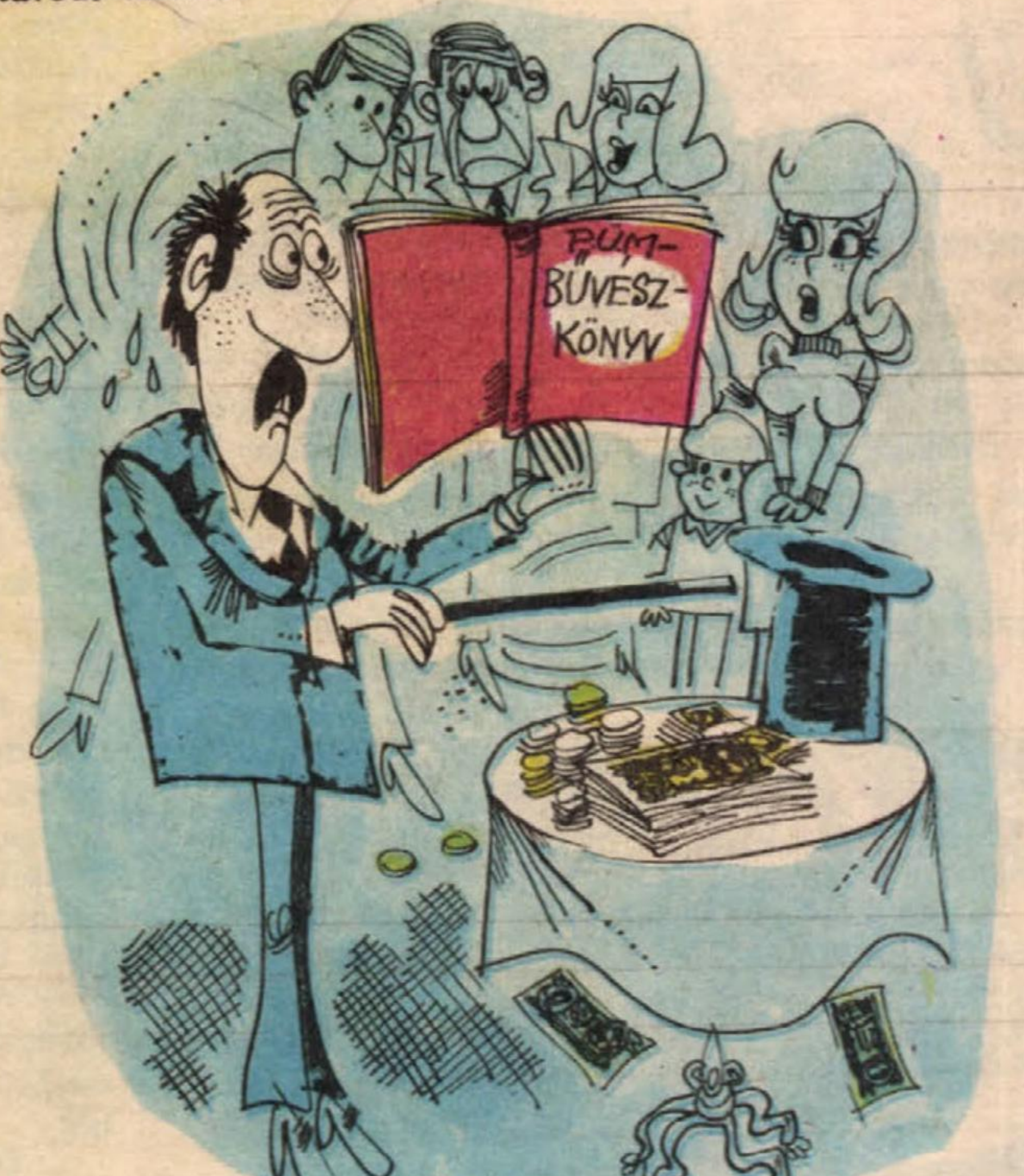

A Magyar Nemzeti Bankot a Bűvészek Szövetségével.

Somogyi Pál:

A Vám- és Pénzügyőrséget a talált tárgyak hivatalával, hogy amit az előbbi megtalál, azt az utóbbi visszaadja.

Tormai László:

A Pénzjegynyomdát a Konzerviparral, hogy egy ötszázas is legyen olyan tartós, mint a negyedkilós pacalpörkölt.

Fülöp György:

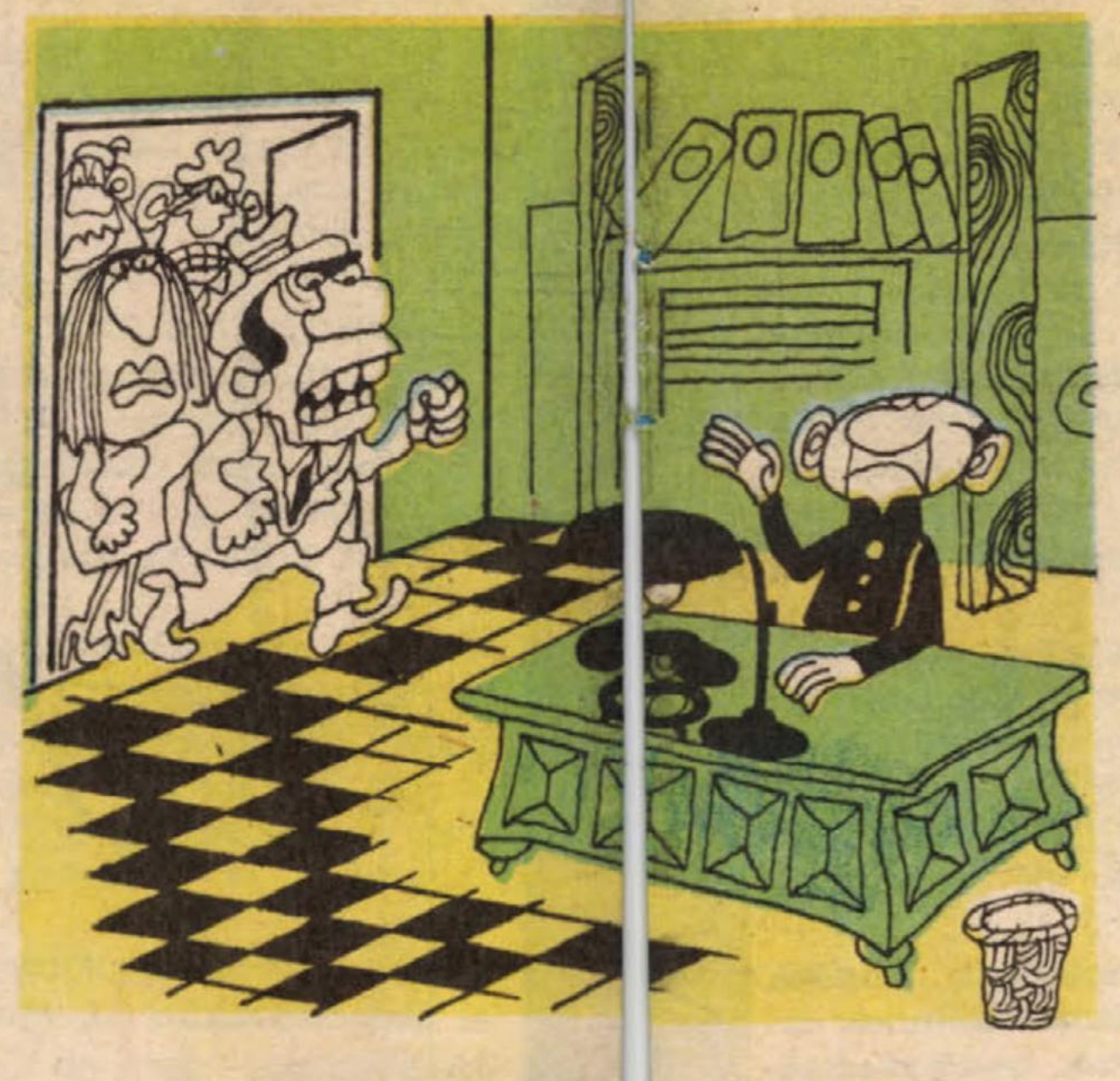

Az Egyházügyi Hivatalt és az Ingatlankezelő Vállalatot.

Lehoczki István:

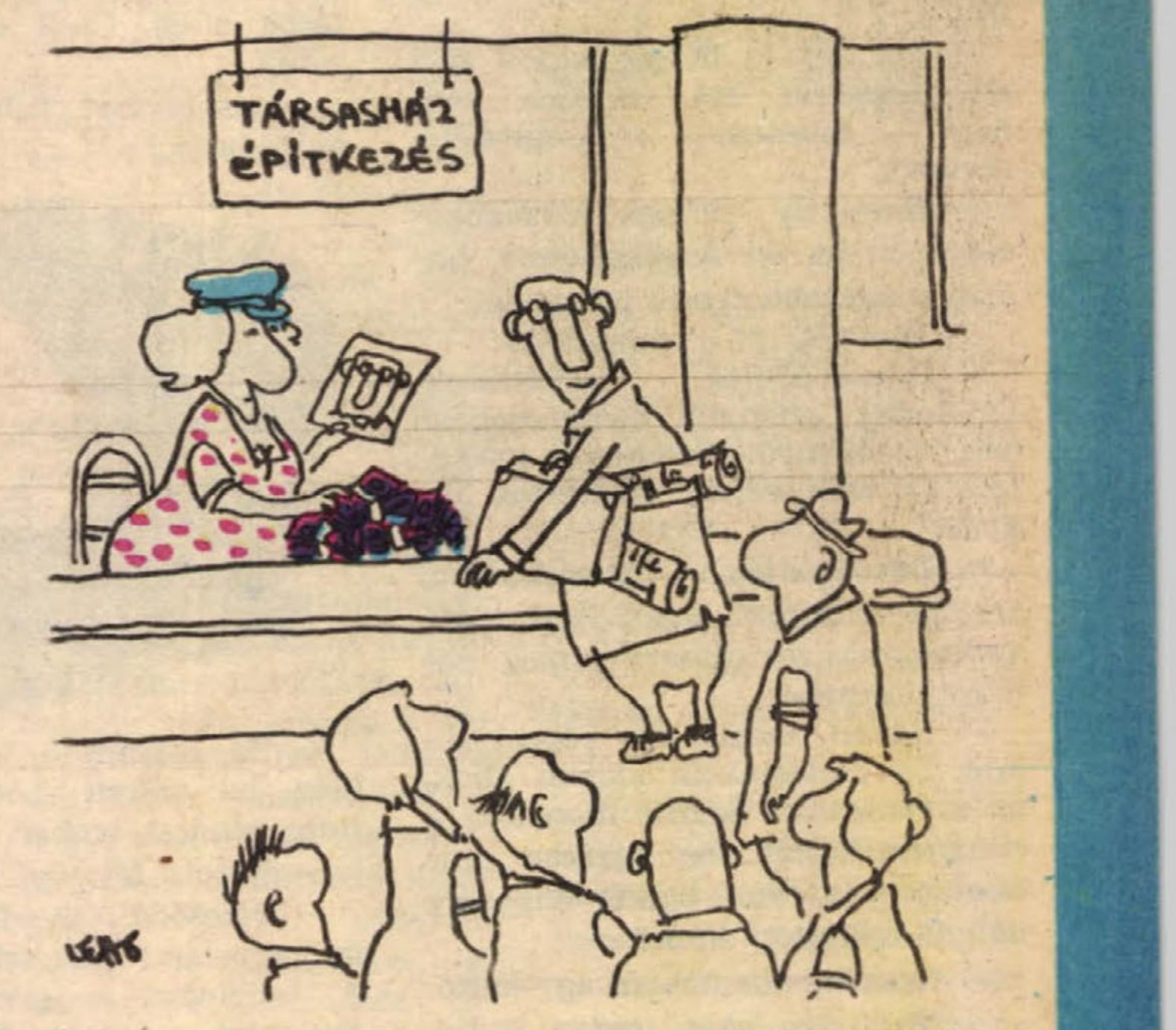

Az Országos Takarékpénztárt és a Belügyminisztériumot.

Sz....gyi:

Én sem kívánom magamat megnevezni, de ha már agyamat fárasztották, elárulom: én azokat vonnám össze, akik korábban szétválasztották...

Barát József:

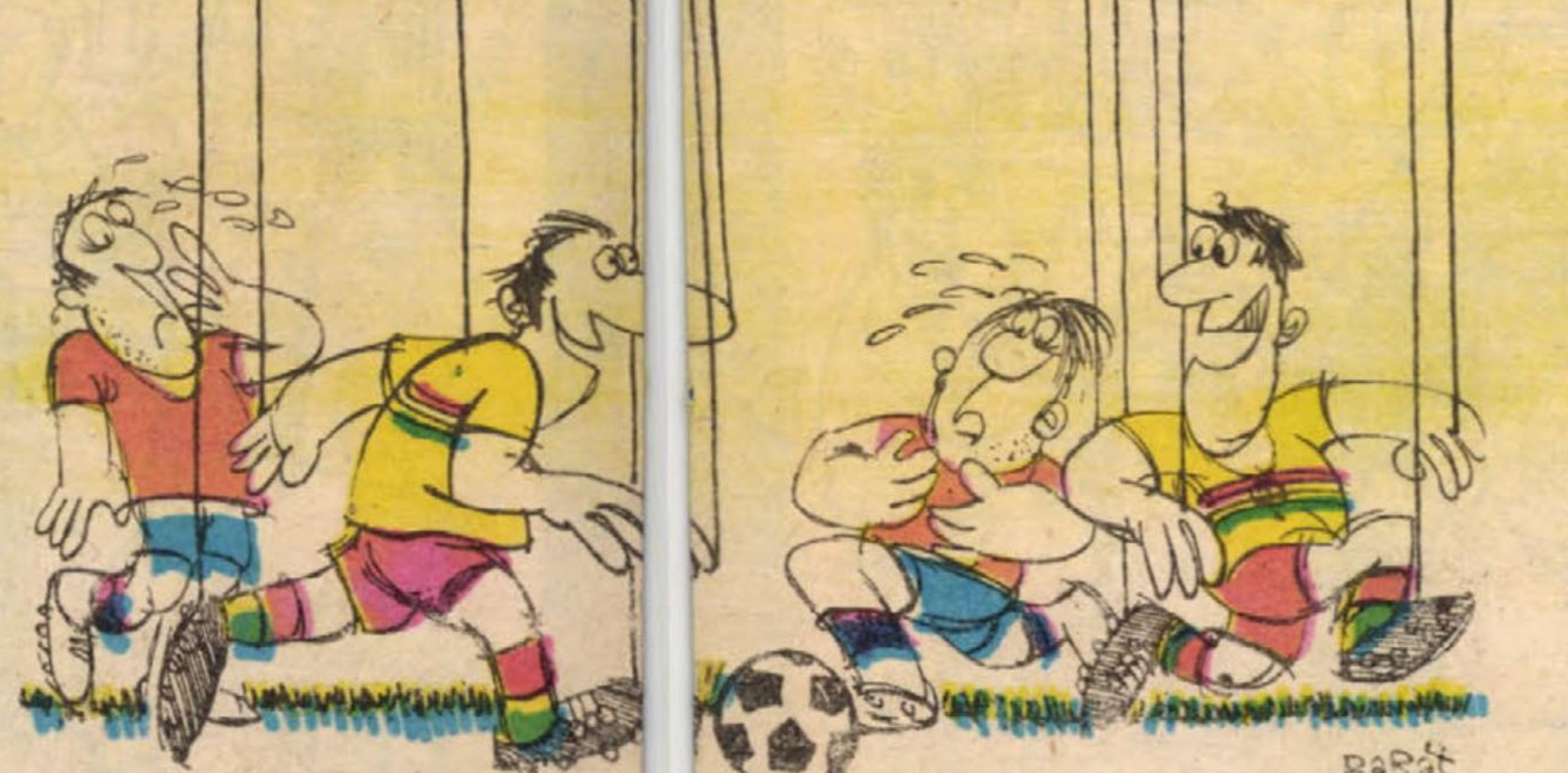

— A labdarúgó-válogatottat a Bábszínházzal.

Balázs-Piri Balázs:

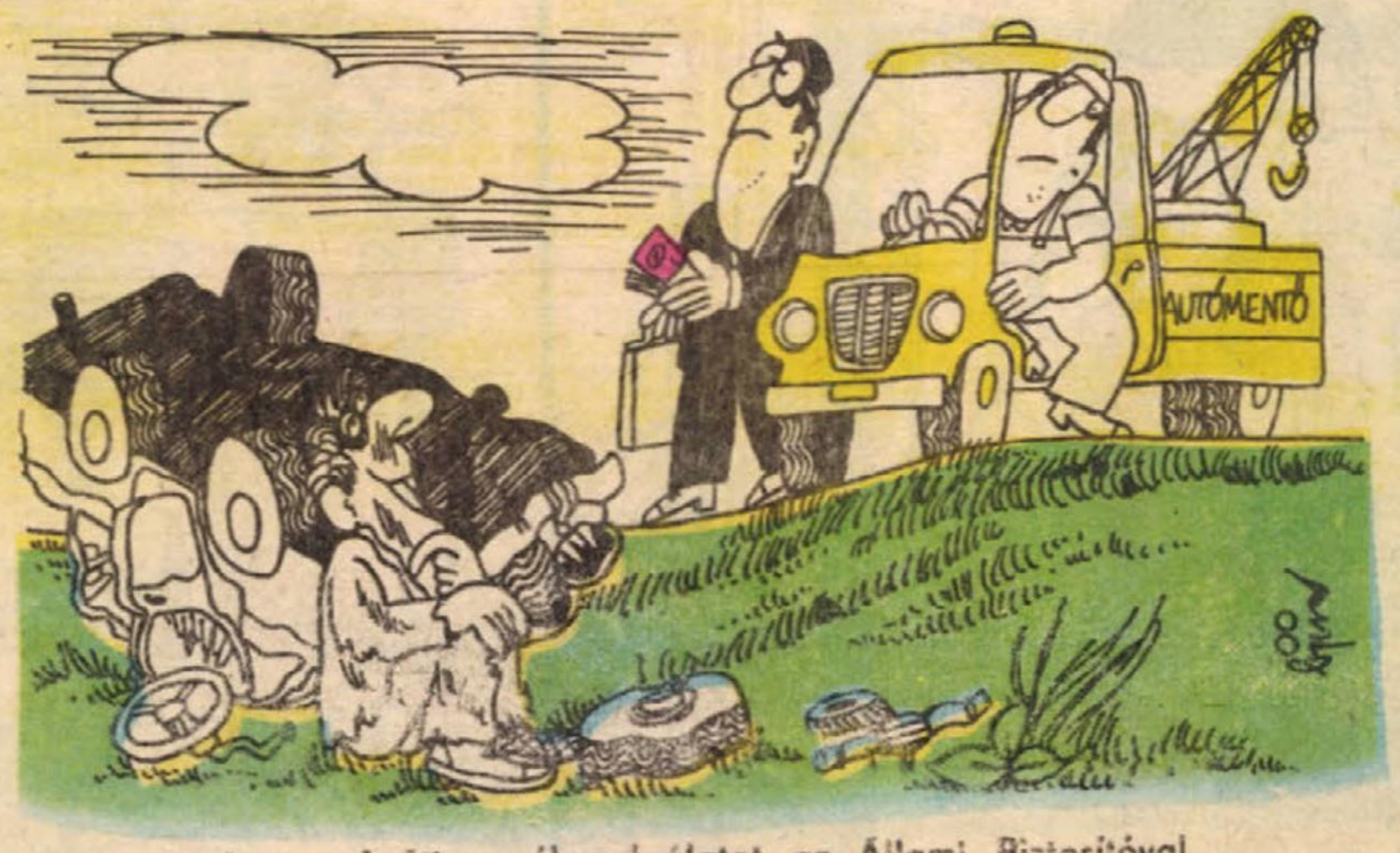

Az országúti segélyszolgálatot az Állami Biztosítóval.

Galambos Szilveszter:

Az Állatvédő Egyesületet az Embervédő Egyesülettel, hogy valaki törődjön azokkal is, akikkel a kutya sem törődik.

Föld S. Péter:

A telet a nyárral. Egyrészt így sokkal elviselhetőbb lenne az időjárás, másrészt ezt sem lenne nehezebb megindokolni, mint a minisztériumok összevonását.

Peterdi Pál:

Az Egyesült Arab Emirátust és az ÁFOR-t.

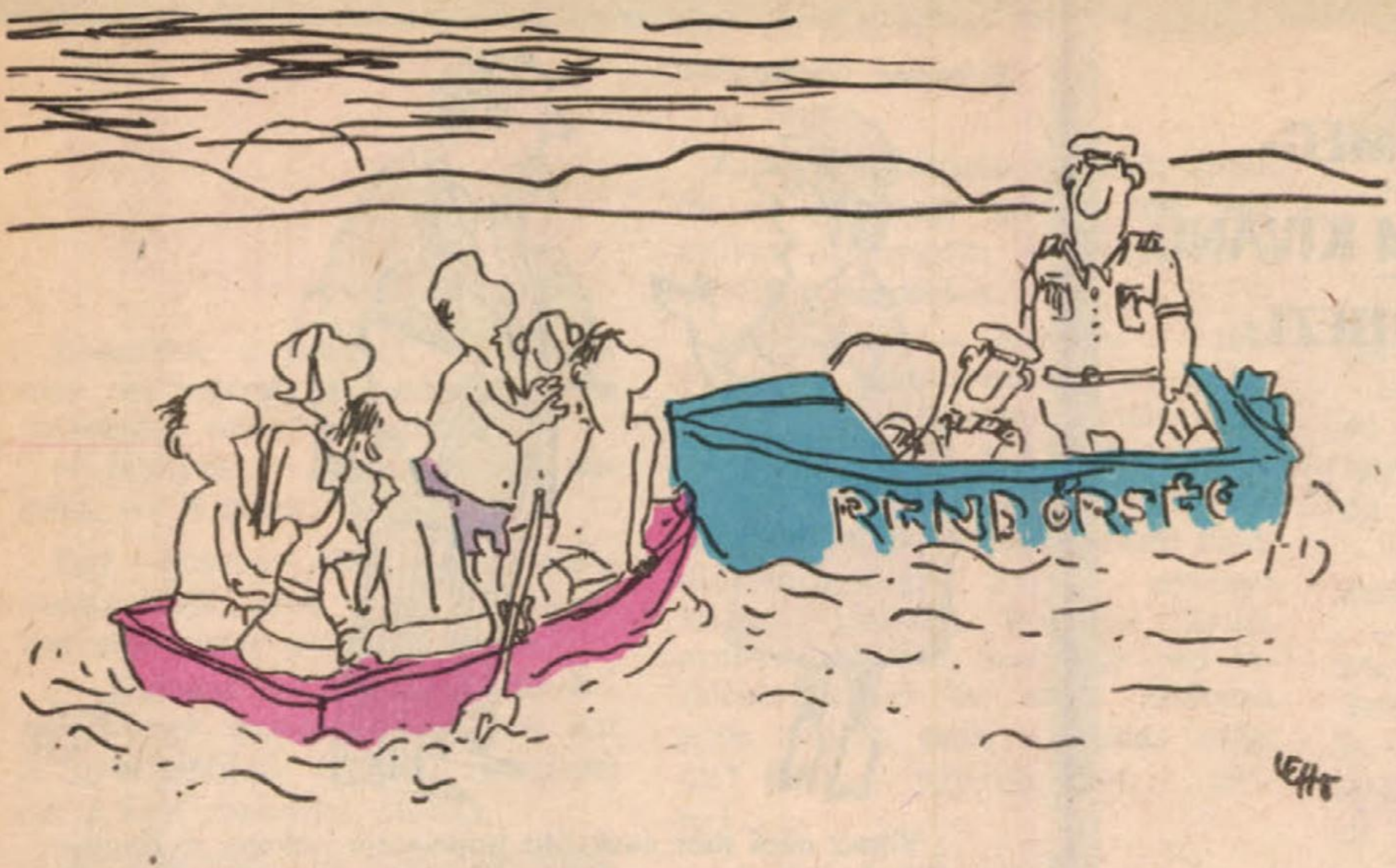

– A többieket keressük, még reggel jöttek ki...

TISZTÁRA AZ APJA

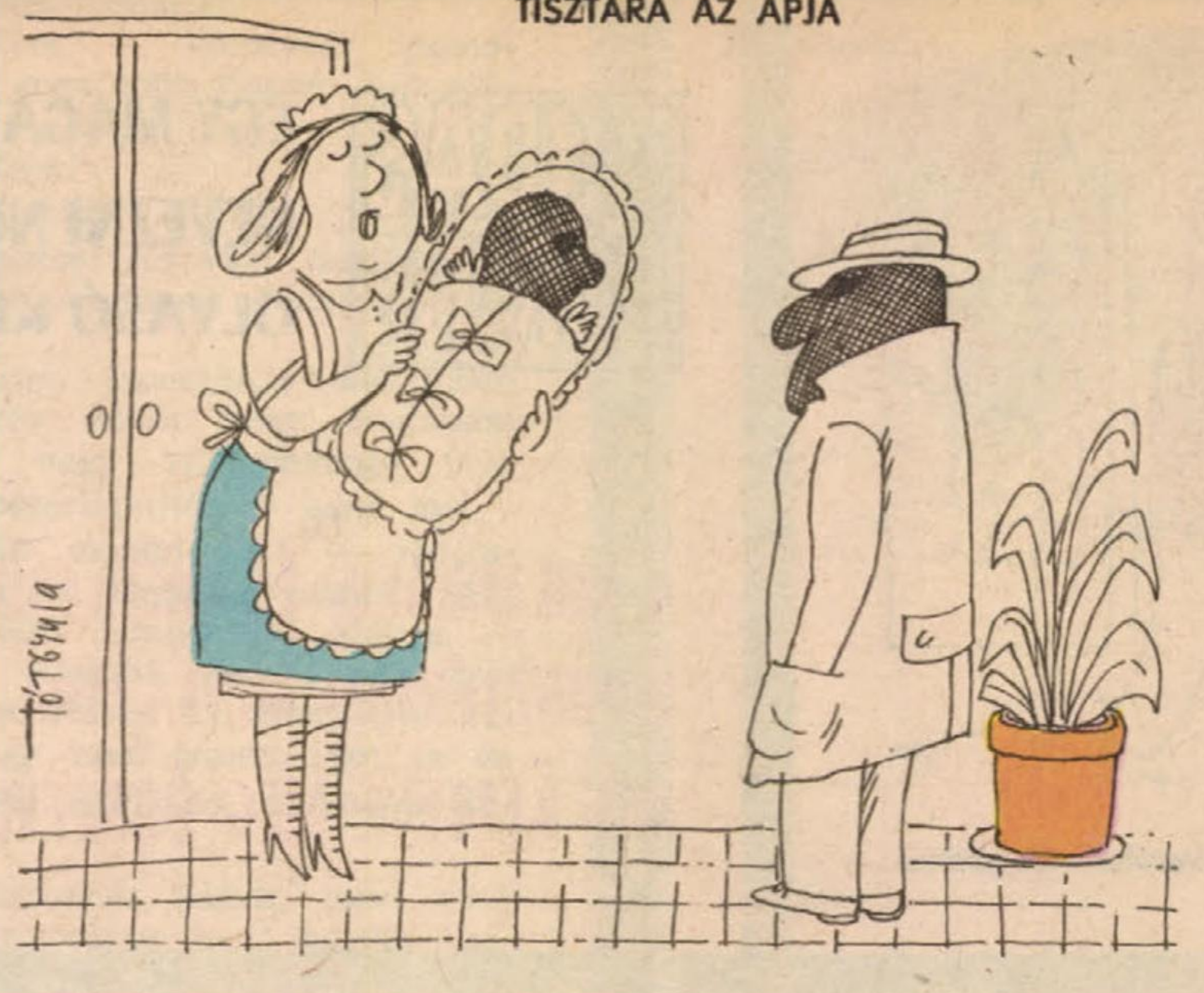

A BOSZORKÁNY

A Tündérsziklától Máriamakkos felé bandukoltam a szemetes, üde természetben, amikor egy vénséges vén anyóka szólt rám egy fa sötét odvából.

— Álljon meg egy szóra, kedves uram! Nincs szüksége valamire?

— Ha egy jó hideg csapolt sört elővarázsolna, azt szívesen venném — feleltem a meglepetésből ocsúdva.

— Nem ily evilági hívságokat elégít ki az én árukészletem, hanem magasabb rendű igényeket.

— Éspedig mi a választék?

— Búcsúcédulák, talizmánok, amulettek, ereklyék, szerencsepénzek, védőgyűrűk, mágneses karkötők és más efféle titokzatos bigyók.

— Búcsúcédula — álmélkodtam —, tán csak nem a túlvilági szenvedéseimet rövidíthetem meg néhány forintért.

— Ugyan, uram, mit képzel rólam, én materialista alapon állok, az unokámmal együtt magolom a világnézetleckét. Ez egészen más búcsúcédula. Van önnek engedély nélkül felépített háza?

— Nem mondom, van egy-kettő.

— No, ugye. Azt persze tudja, hogy a vonatkozó paragrafus szerint az engedély nélkül épült ház tíz év után már nem bontható le.

— Sajnos tudom, de még csak a negyedik évnél tartok.

— Éppen ez az — mosolygott rejtélyesen az anyóka —, az én búcsúcéduláim egy-egy nyugodt évet biztosítanak a tanácsi zaklatások ellen. Csak száz forint darabja.

— Ez biztos? Talán tanácsi búcsúcédulák?

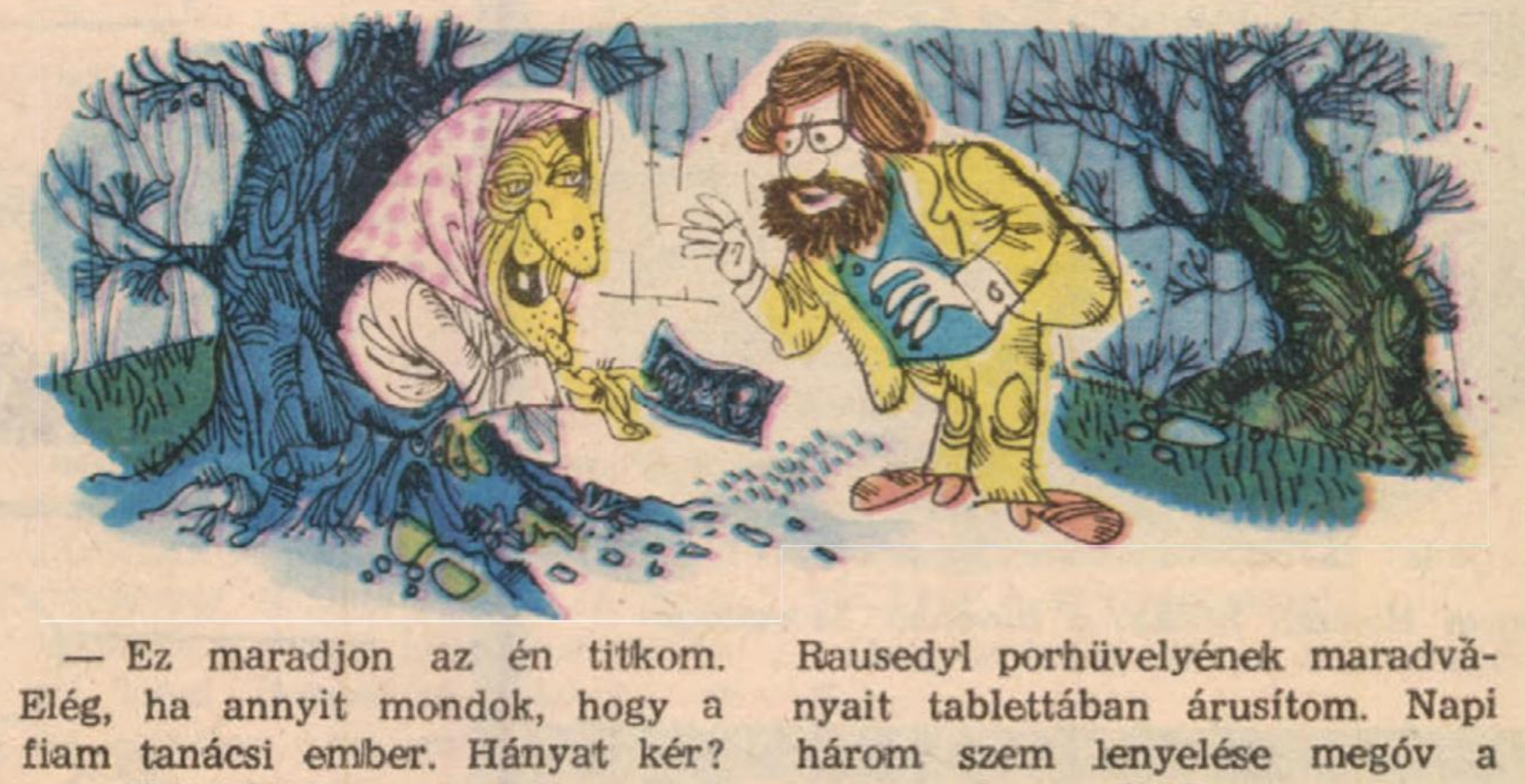

— Ez maradjon az én titkom. Elég, ha annyit mondok, hogy a fiam tanácsi ember. Hányat kér?

— Hatot! Mi van még?

— Bölcsődei, óvodai, gimnáziumi, egyetemi felvételi talizmánok. A talizmánt a gyerek nyakába akasztjuk, s minden hónapban egyszer szidollal kiglancoljuk. Biztos a siker. Elég, ha annyit mondok, hogy a másik fiam minisztériumi ember.

— Már felnőttek a gyerekeim.

— Akkor szolgálhatok tanácsi-, szövetkezeti- vagy öröklakás-amulettel. Igényjogosultságtól függően egy éven belül meghozza a szerencsét: a kiutaló határozatot.

— Tudom, a fia tanácsi ember, de mindkét fiamnak van lakása.

— Ön egy szerencsés ember, talán a konkurrenciánál vásárol? Ott tanyázik egy apóka a Gugger-hegyen.

— Szó sincs róla, mit ajánl még?

— Vannak ereklyéim. Szent Rausedyl porhüvelyének maradványait tablettában árusítom. Napi három szem lenyelése megóv a magas vérnyomástól.

— Ez teljesen olyan, mint a gyógyszer.

— Az csak merő véletlen. Ebben a fiolában a gyermektelen Bisecurin Sára, a sashalmi szűz szegycsontja van porrá törve. Minden este egy csipetnyit bevesz a felesége, s elkerülik a nem kívánt gyermekáldást.

— Nálam már nem fenyeget a veszély. Milyen szerencsepénze van?

— Itt ez a gusztusos, ropogós, lila ötszázas. Ez nem közönséges bankó, ez szerencse-Ady. Ha beteszi a bukszájába, és soha nem váltja fel, soha nem adja ki, akkor mindig lesz magánál egy ötszázas.

— Ez nagyszerű, kérek egyet. Mennyi?

— Hatszáz forint.

— Egyéb ajánlat?

— Főnökriasztó spray, fülhallgatós elektromos vekker unalmas értekezletekre, lottó-totó variációkat szolgáltató mini kalkulátor, opálgömbbe épített kistévé, jóskártya munkahelyi ultipartihoz.

— Honnan van ez a sok csoda?

— A harmadik fiam japán. De jövendőmondást is vállalok madárbél helyett autógumi recézetéből.

— Hogy csinálja?

— Opel, Citroen, Mercedes gumiköpeny-tulajdonosoknak csupa jót mondok, Trabant és Zaporozsec gumiköpeny-tulajoknak csupa rosszat. Érdekes, de ez mindig beválik.

— Köszönök mindent, anyóka. Ajánlhatom az ismerőseimnek is?

— Igen, de csak osztályvezetőtől fölfelé. Szeretnék státusszimbólum-boszorka lenni.

Majláth László

SZÚNYOGVESZÉLY

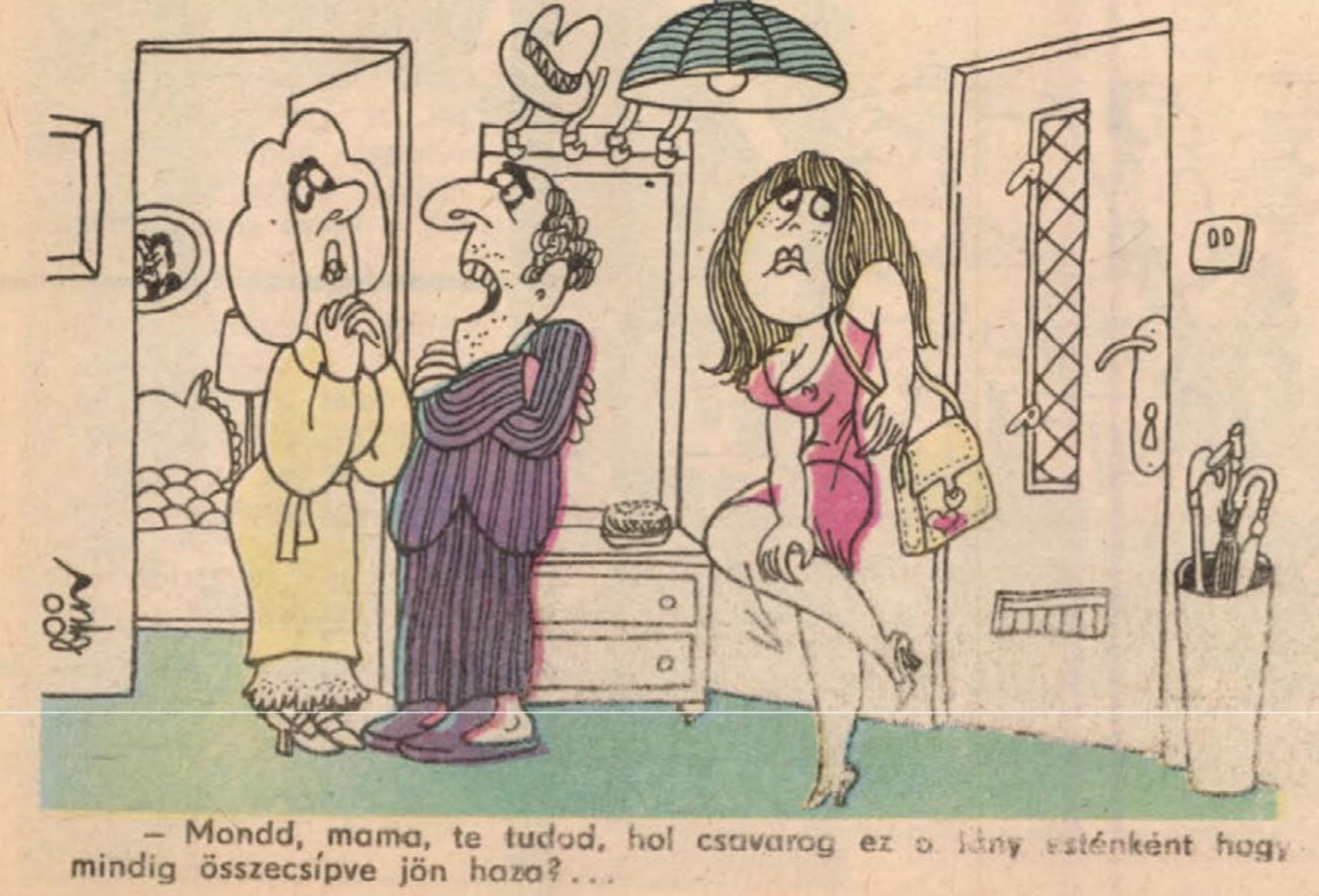

– Mondd, mama, te tudod, hol csavarog ez a lány esténként hogy mindig összecsípve jön haza?...

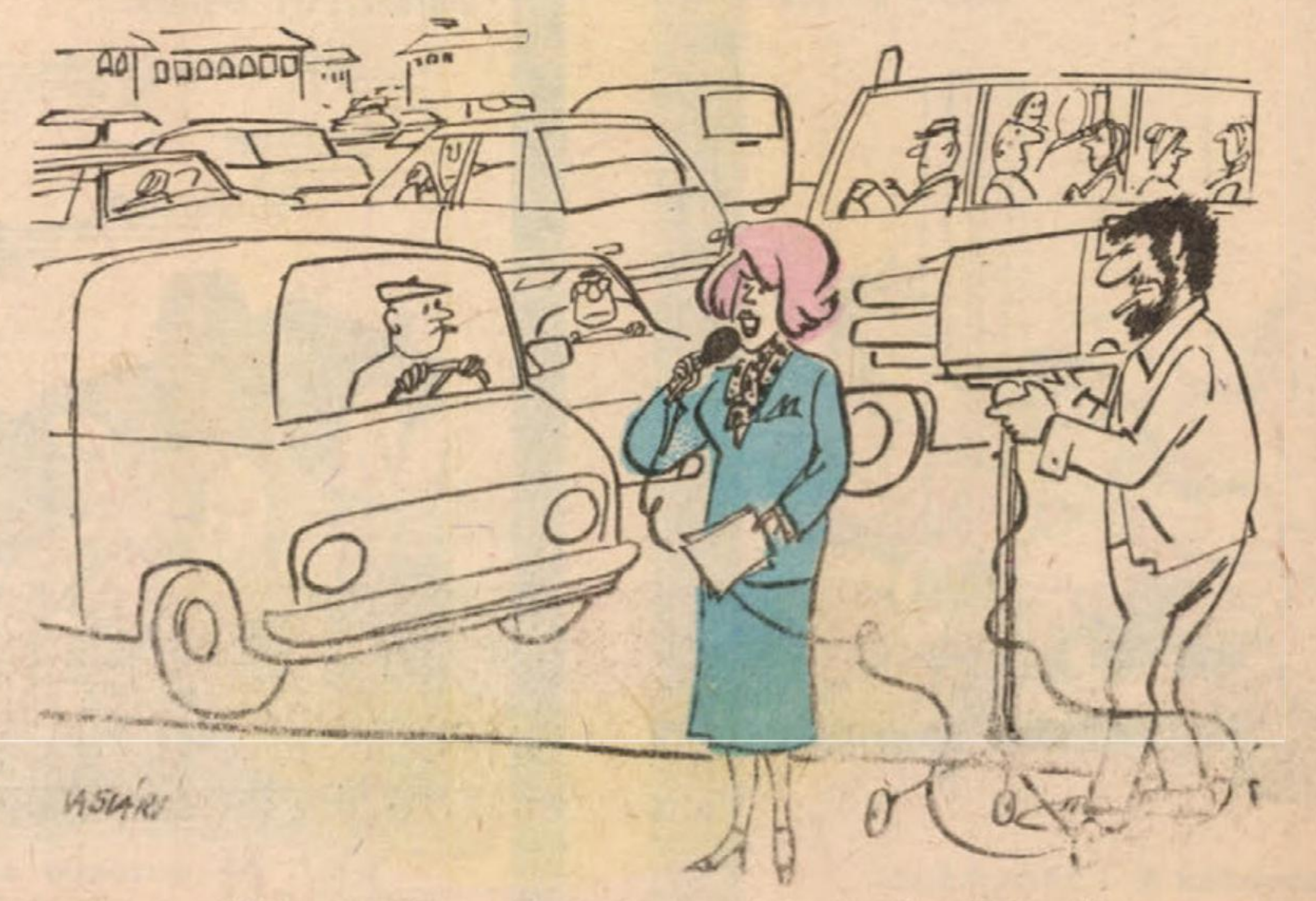

– Helyszíni közvetítést adunk a következő csőtörésről...

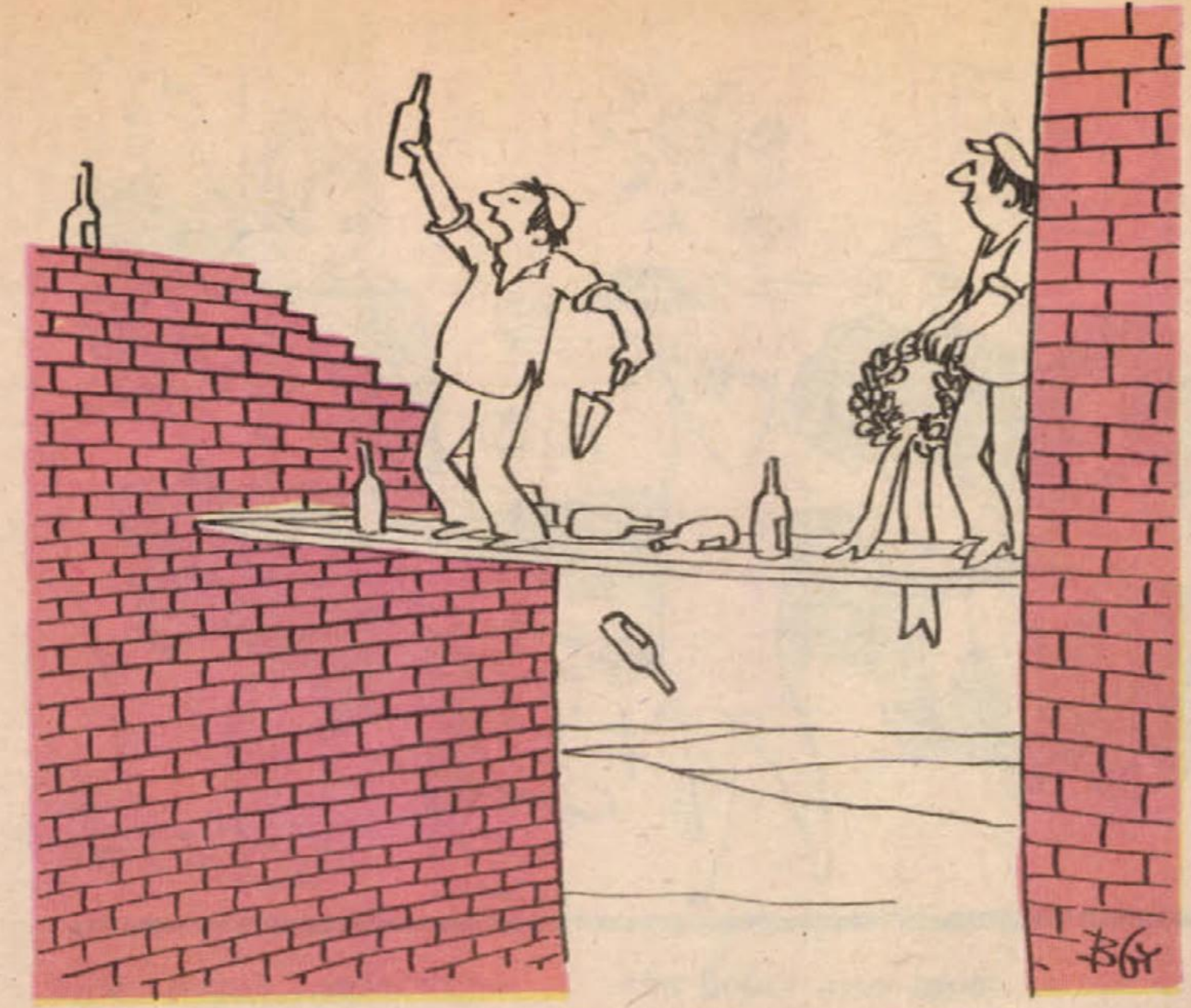

NYAKTÖRŐ

BRENNER
VÁRNAI
BALÁZS-PIRI
SAJDIK
HEGEDŰS
FÜLÖP
DALLOS

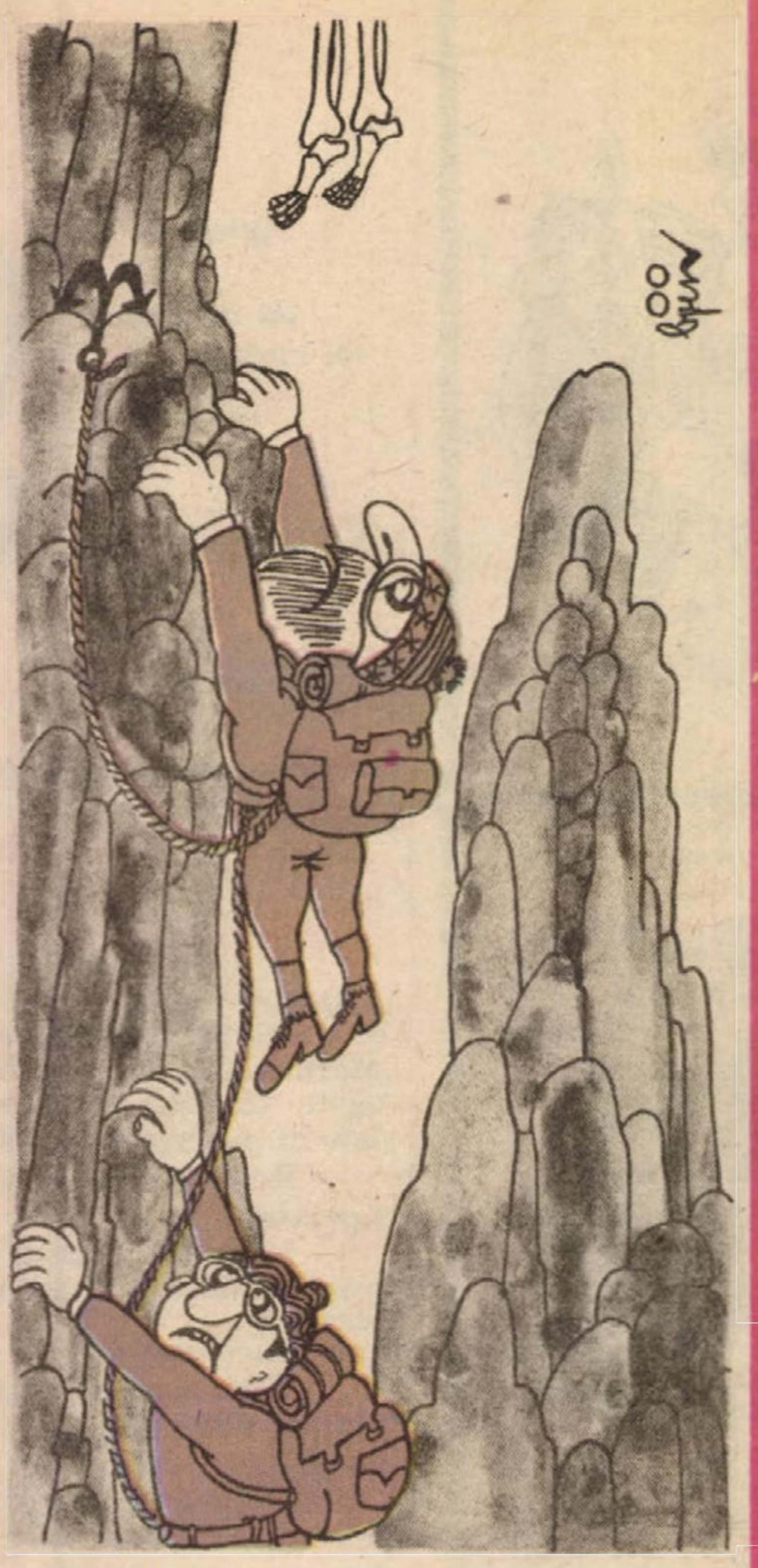

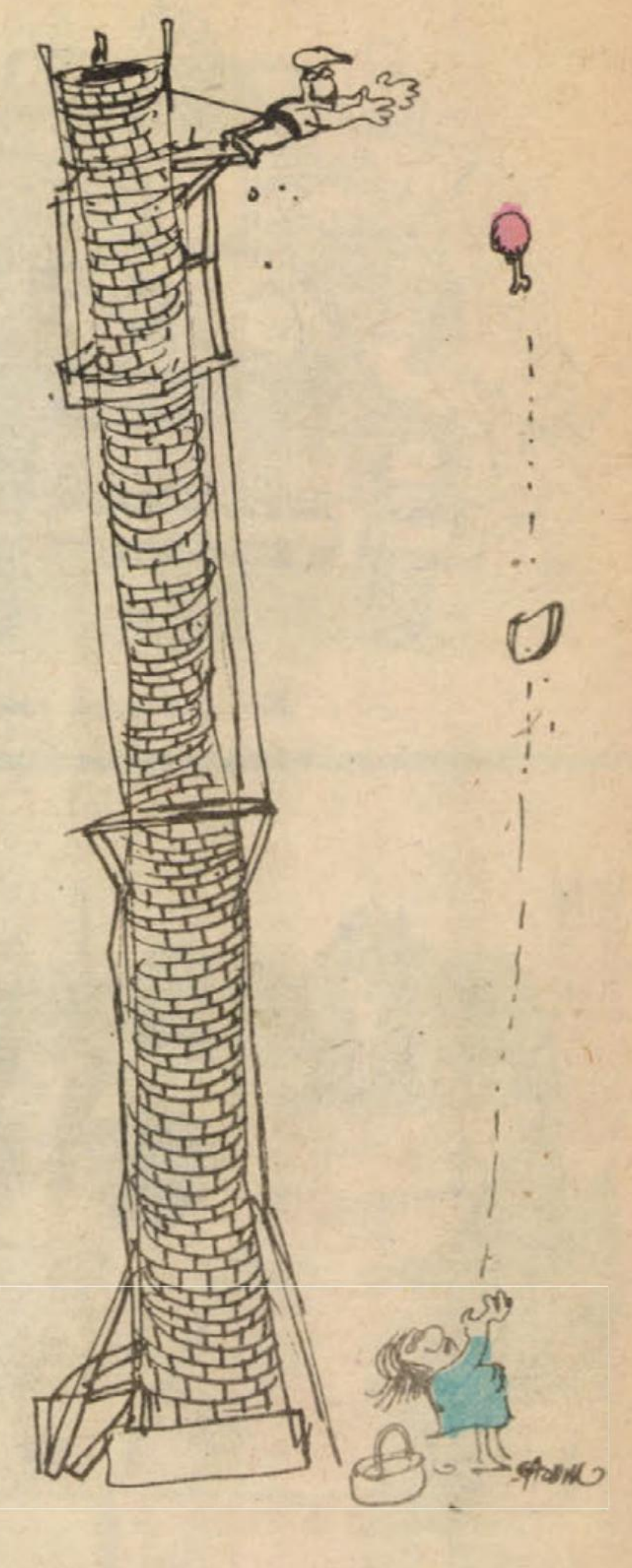

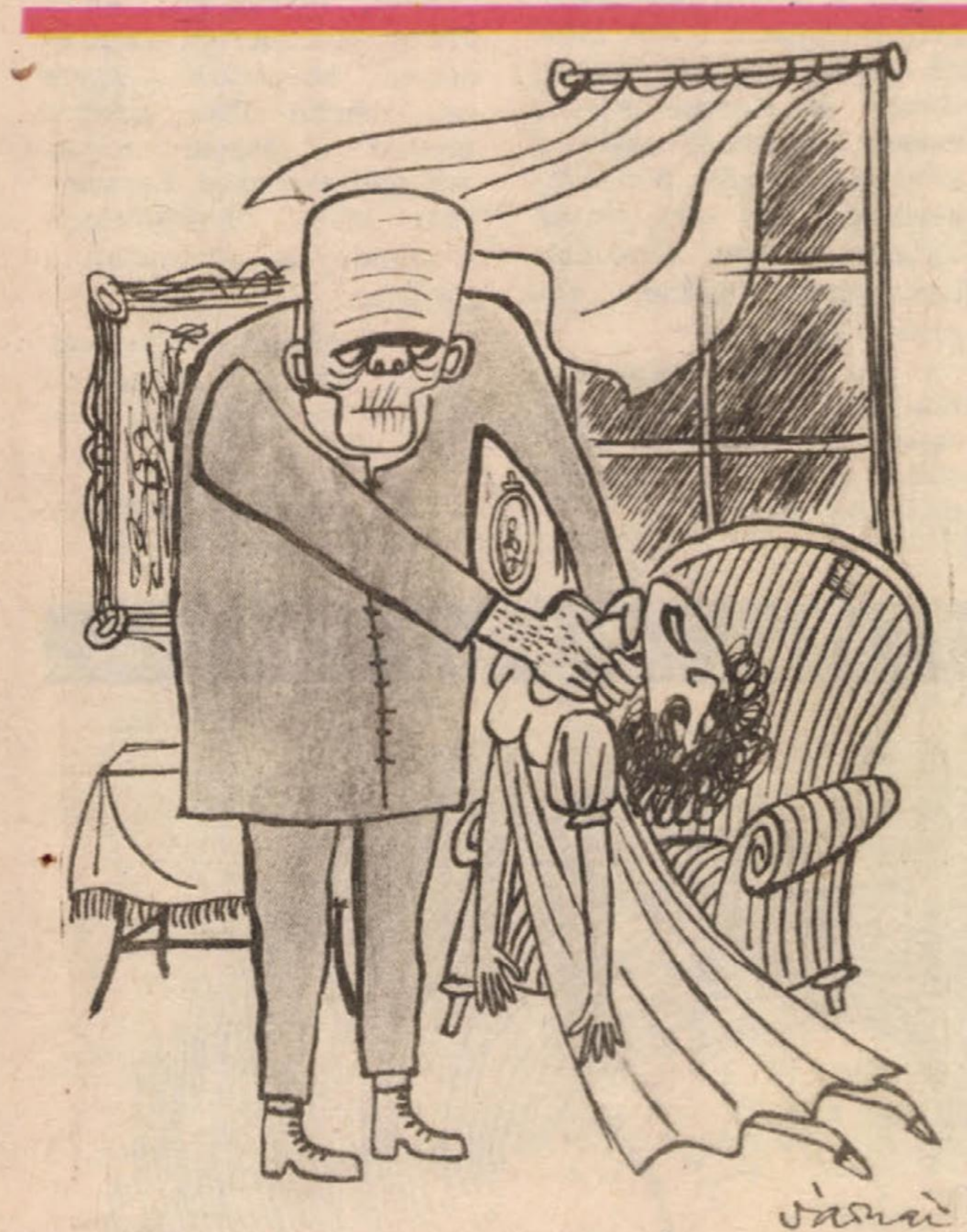

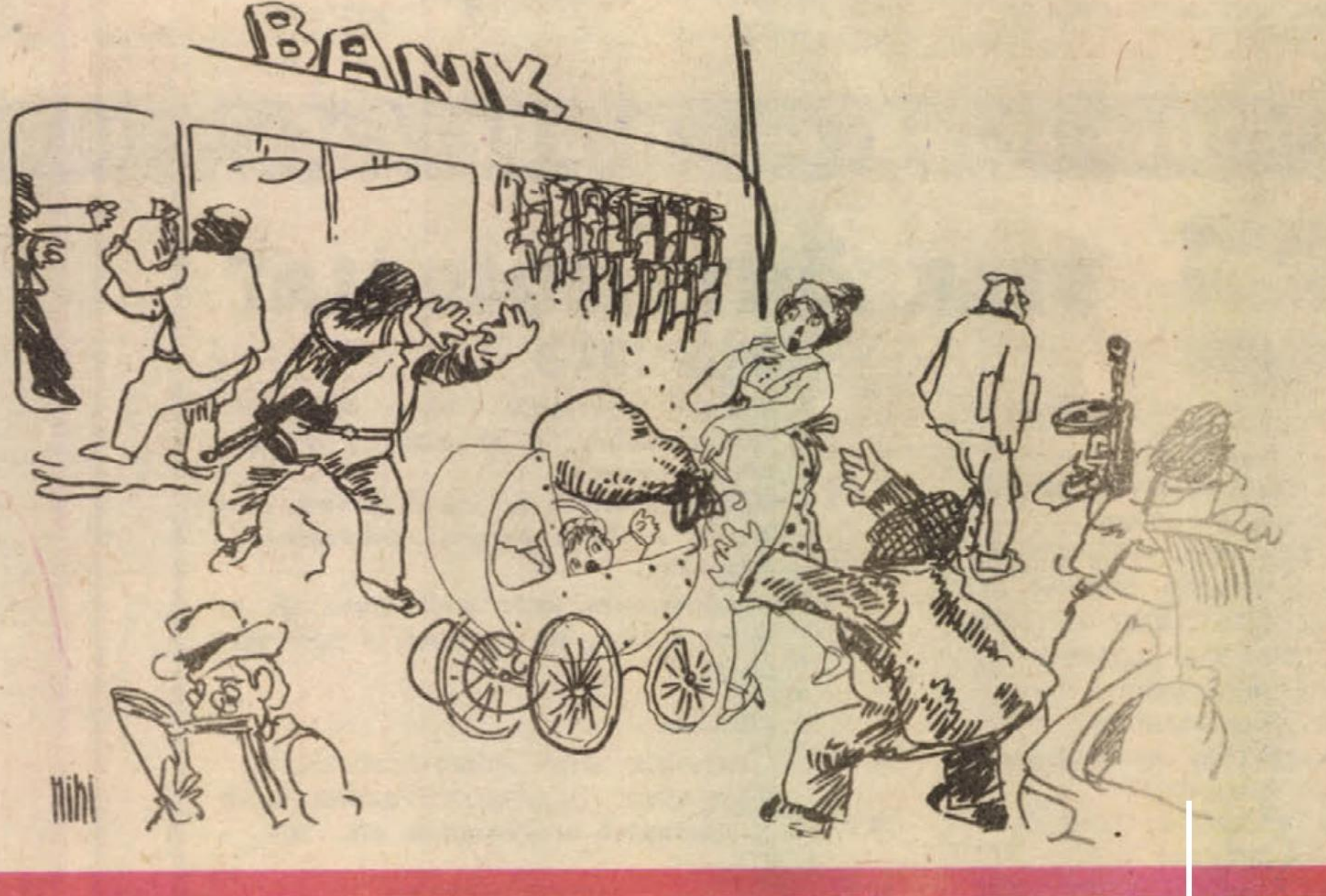

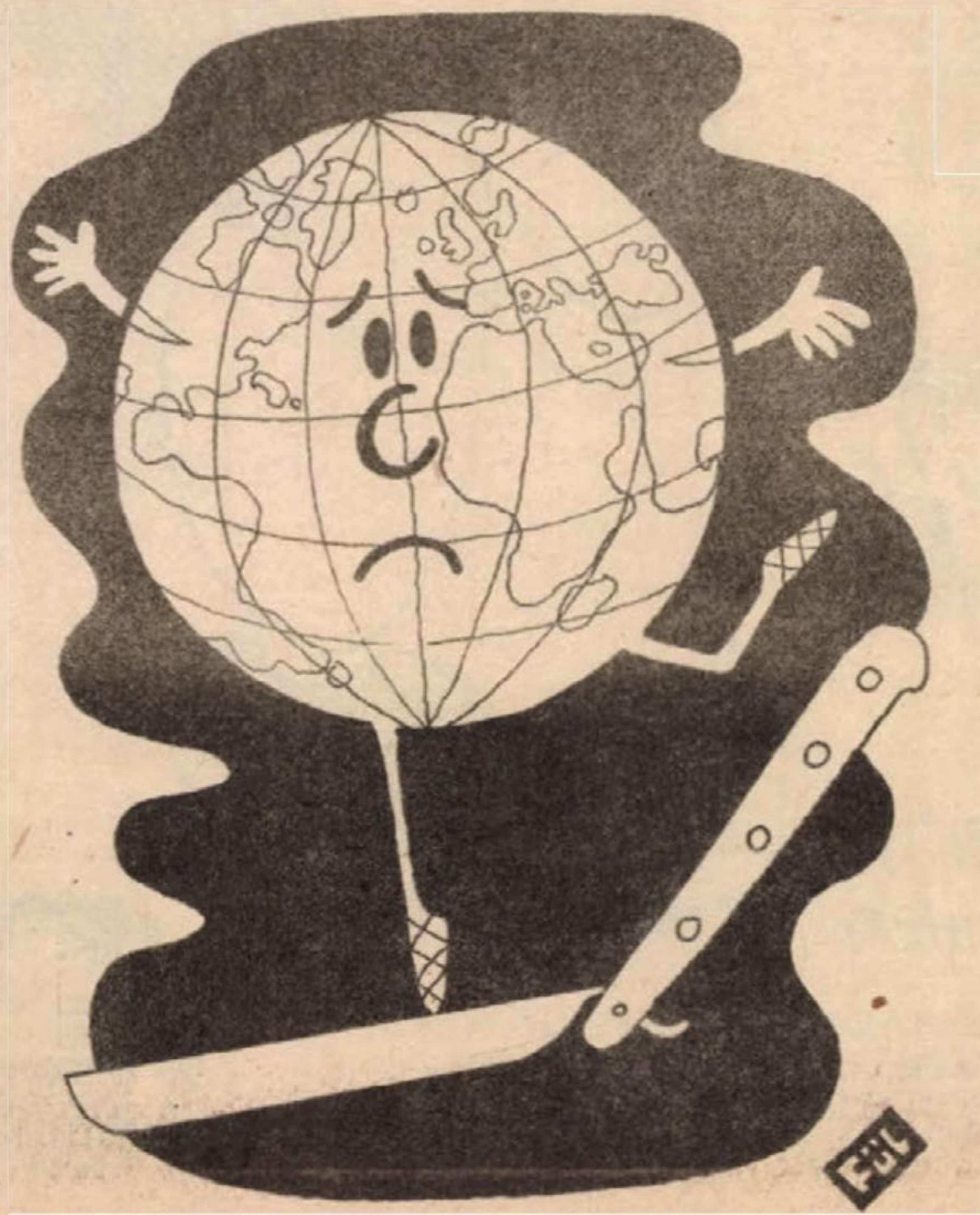

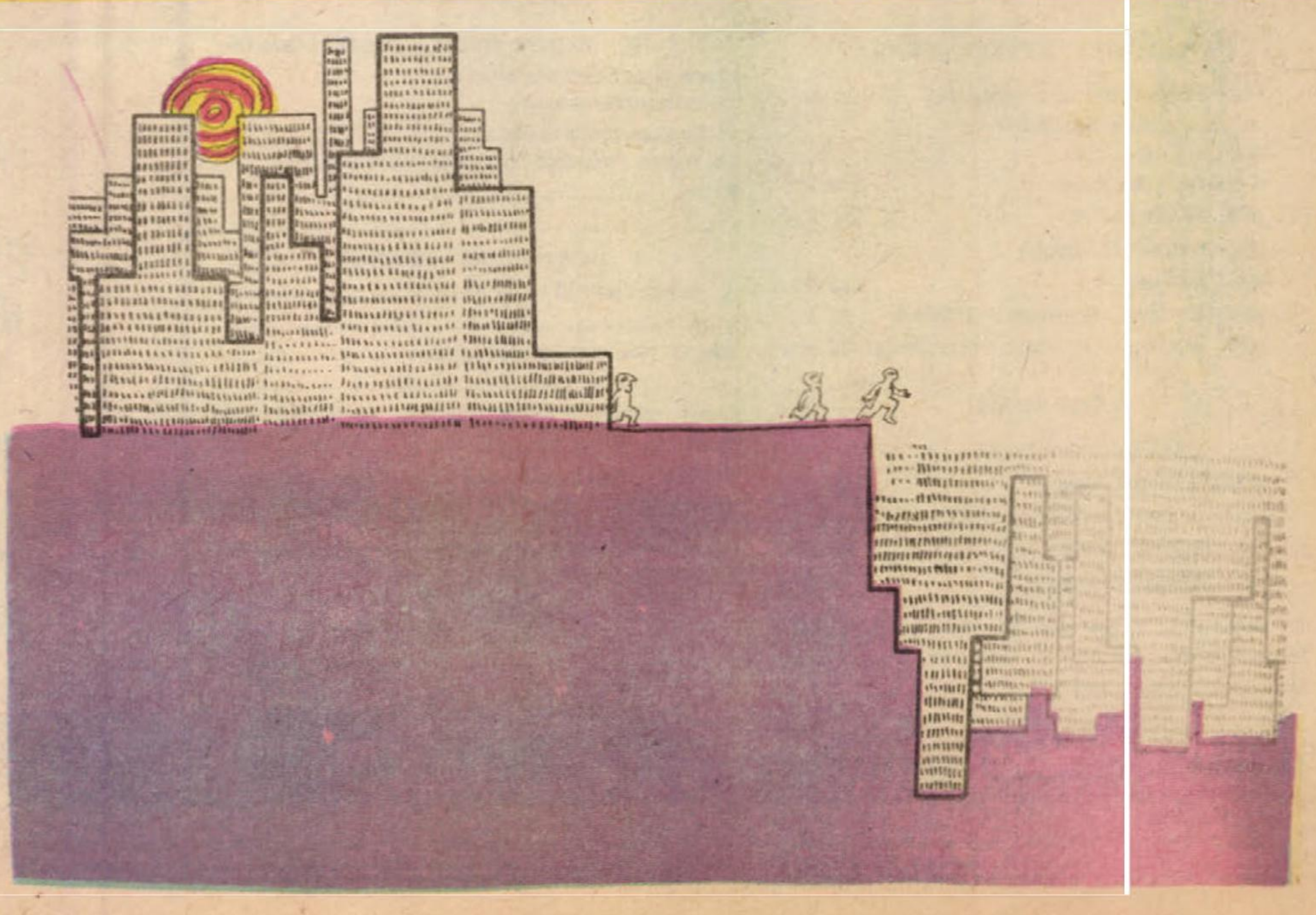

MAGASRANGÚ VENDÉG

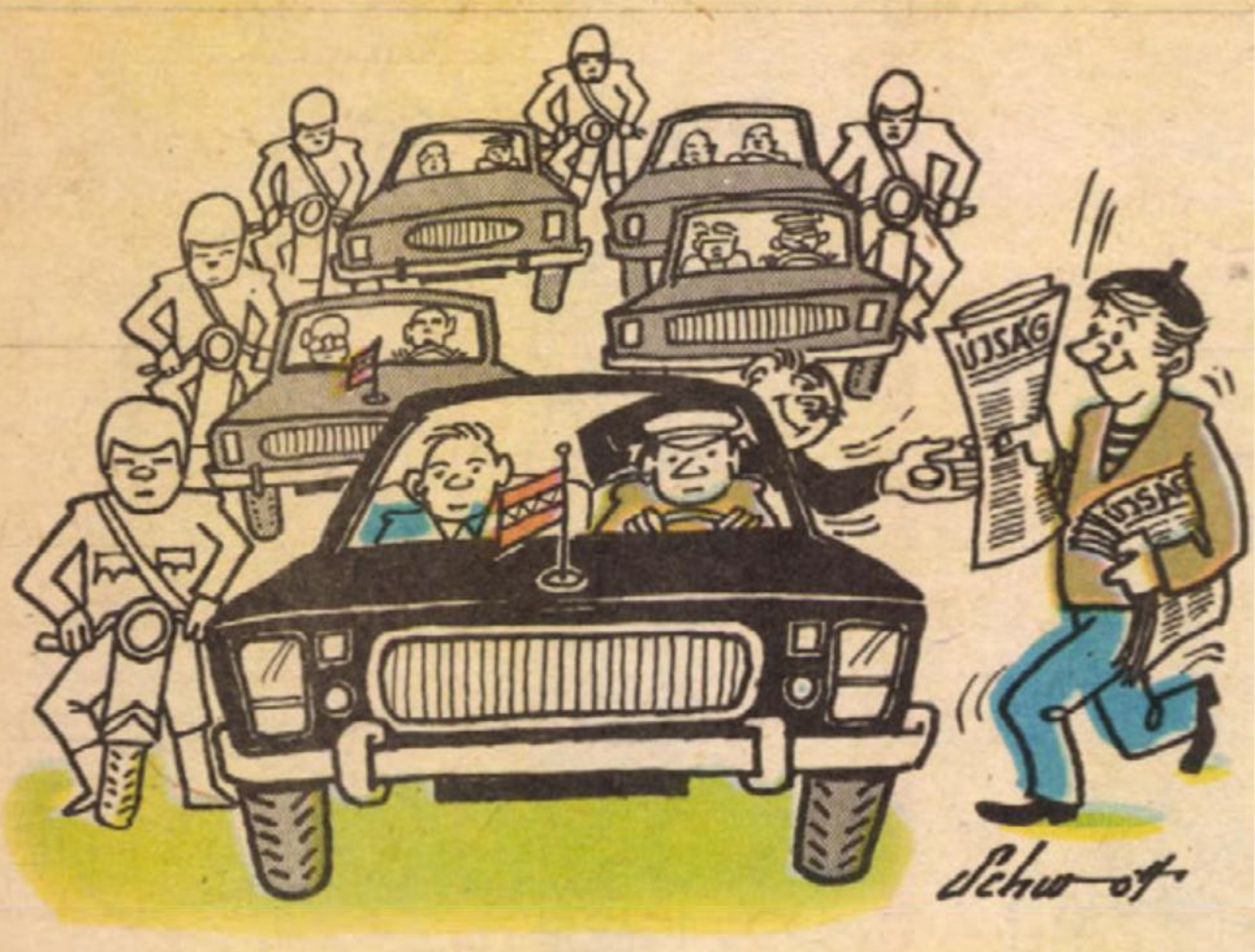

– Na, mit írnak rólam?

PIKNIK

– Mi hamutartót hoztunk ...

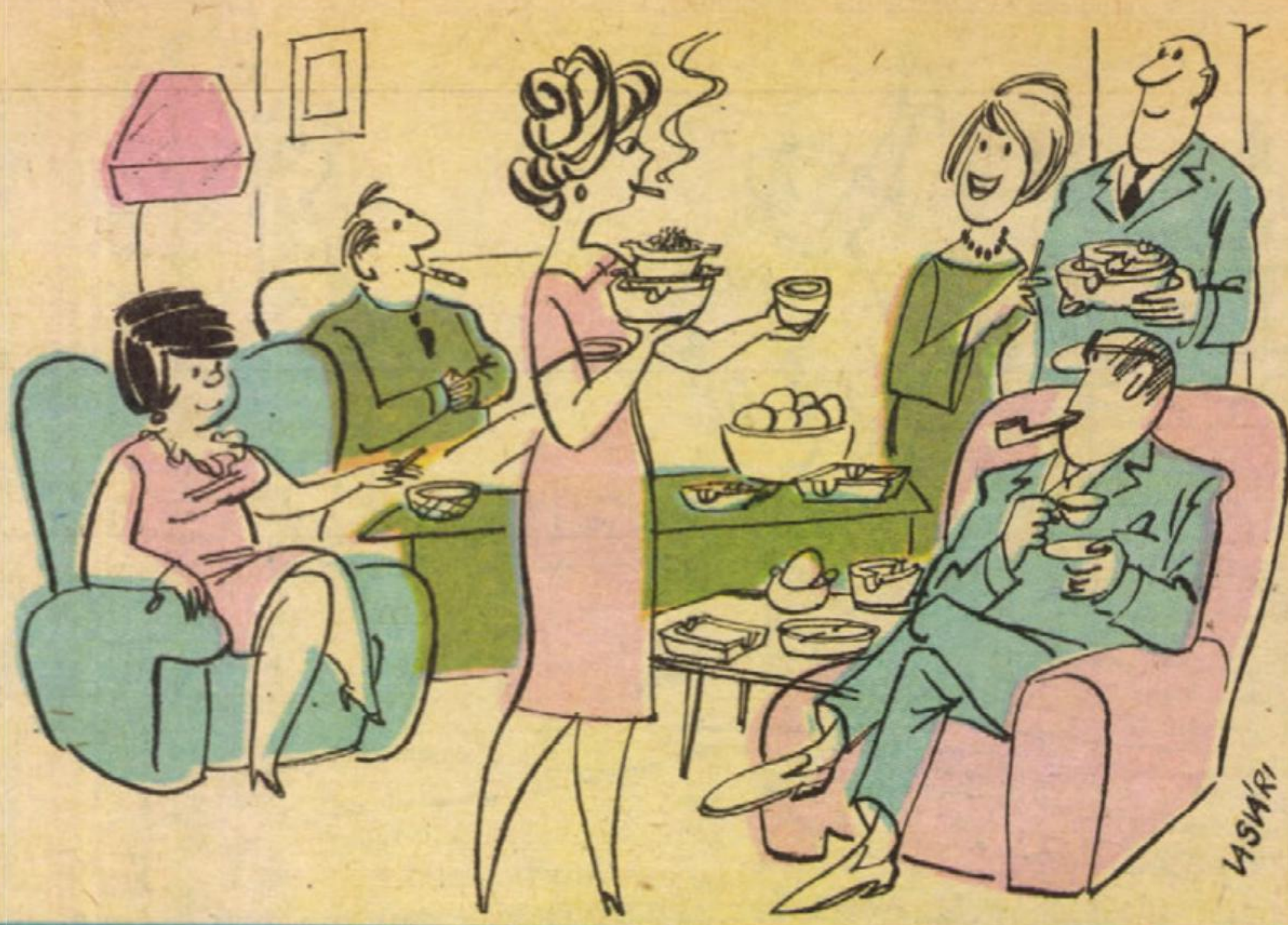

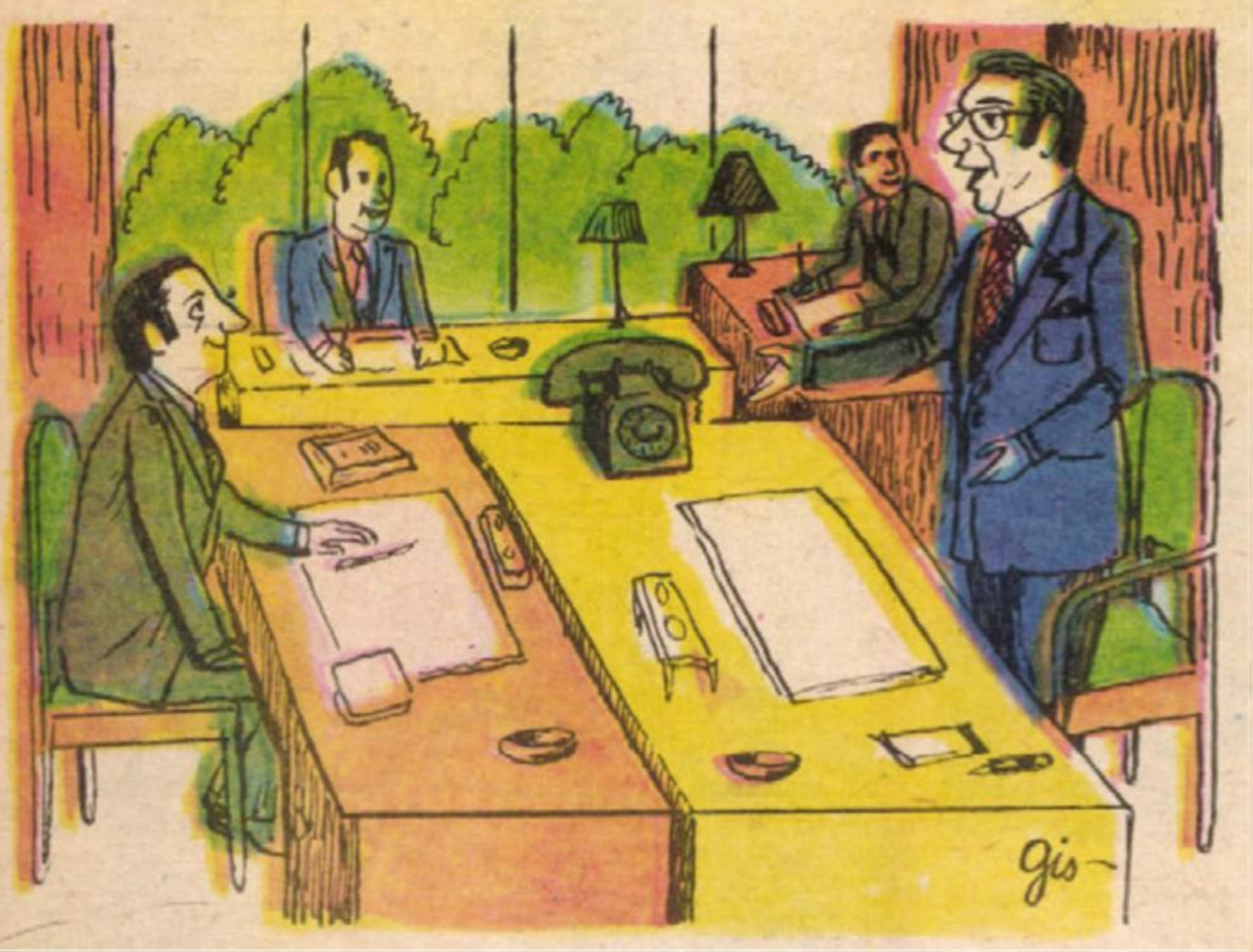

– Most, hogy vége a nyári szabadságoknak, ismét együtt van az ultiparti ...

ZSÖLLYE

Hosszú évek után először vállalt nyári szereplést Márkus László Gyulán. Az egyik főpróba után Iglódi István megkérdezte tőle:

— Hogy érzed magad, Lacikám?

— Istenien. Csak a szállásom ablakával van problémám ...

— Micsoda?

— Hát ugye elég meleg van és néha odamegyek az ablakhoz levegőzni. A szembenlevő lakásban lakik egy szakállas fiatalember és egy szöszi lány. Hát hogy azok mit művelnek esténként! Nem tudom nézni, ahogy nyalják-falják egymást!

— Miért nem tudod nézni? Idegesít?

Márkus dühösen legyintett.

— Nem ... de mindig leoltják a villanyt!!!

A Víg özvegy margitszigeti előadásain a két kitűnő prózai színész, Agárdi Gábor és Zenthe Ferenc énekel is. Ebből aztán a színfalak mögött néha kikerekedik egy kis ugratás. Valamelyik este a szünetben Zenthe büszkén újságolta Agárdinak:

— Az előbb odajött hozzám Breitner Tomi, a karmester és tudod mit mondott? Hogy úgy énekelek mint egy álom ...

— Érdekes, éppen tegnap panaszkodott Breitner, hogy újabban sokat vacsorázik lefekvés előtt és ezért néhány napja rémálmai vannak!

Záray Márta és Vámosi János közismerten szenvedélyes horgászok. Egyik este némán ültek egymás mellett a füredi mólón, zsákmányra lesve. Egyszercsak Márti megszakította a csendet és odafordult a férjéhez:

— Jánoskám! Tegyél egy másik kukacot a horgomra, mert ez itt egyáltalán nem igyekszik!

Rátonyi Róbert

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

a
SZAKKÖNYVSZOLGÁLAT
ajánlata

ÚTLEÍRÁSOK

... pld. Balázs Dénes: A ZAMBÉZITŐL DÉLRE	61 Ft
... pld. Ignácz Rózsa: UTAZÁSOK EMLÉKKÖNYVE	48 Ft
... pld. Inotainé Bonifert Mária: AZ ARANYRÖG TETEJÉN ÜLDÖGÉLŐ KOLDUS	54 Ft
... pld. John Hillaby: GYALOGSZERREL NAGY-BRITANNIÁBAN	42 Ft
... pld. Kare Holt: A VERSENYFUTÁS	30 Ft
... pld. Romuald Karas: AZ ÉDEN FELDERÍTÉSE	44 Ft

PANORÁMA ÚTIKÖNYVEK

... pld. Fajth Tibor: SVÁJC	131 Ft
... pld. Forgács András— —Szabó Miklós: GÖRÖGORSZÁG	130 Ft
... pld. ROMÁNIA	118 Ft
... pld. Szabó R. Jenő: EGYIPTOM	113 Ft
... pld. Urögdi György: RÓMA	62 Ft
... pld. Wellner István: FIRENZE	47 Ft

TÉRKÉPEK

... pld. CSEHSZLOVÁKIA AUTÓTÉRKÉPE	25 Ft
... pld. A DUNA-KANYAR ÉS KÖRNYÉKE	95 Ft
... pld. ZSEBATLASZ	78 Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen, vagy postai levelezőlapon.

Egyéni vásárlóink részére készpénzfizetés esetén 200 Ft felett a szállítás költségmentes.

Részletfizetésnél a postaköltséget, valamint a 3%-os kezelési költséget felszámítjuk.

Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk:

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT SZAKKÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest 5. Postafiók 370. 1370

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a fenti műveket:
* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(A nem kívánt feltétel törlendő)
Kelt: ....
....
a megrendelő aláírása
A megrendelő neve: ....
....
Címe (irányítószámmal): ....
....
Csak részletfizetés esetén töltendő ki!
Szül. hely, év: ....
Anyja neve: ....
Munkahely neve és címe: ....
....

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

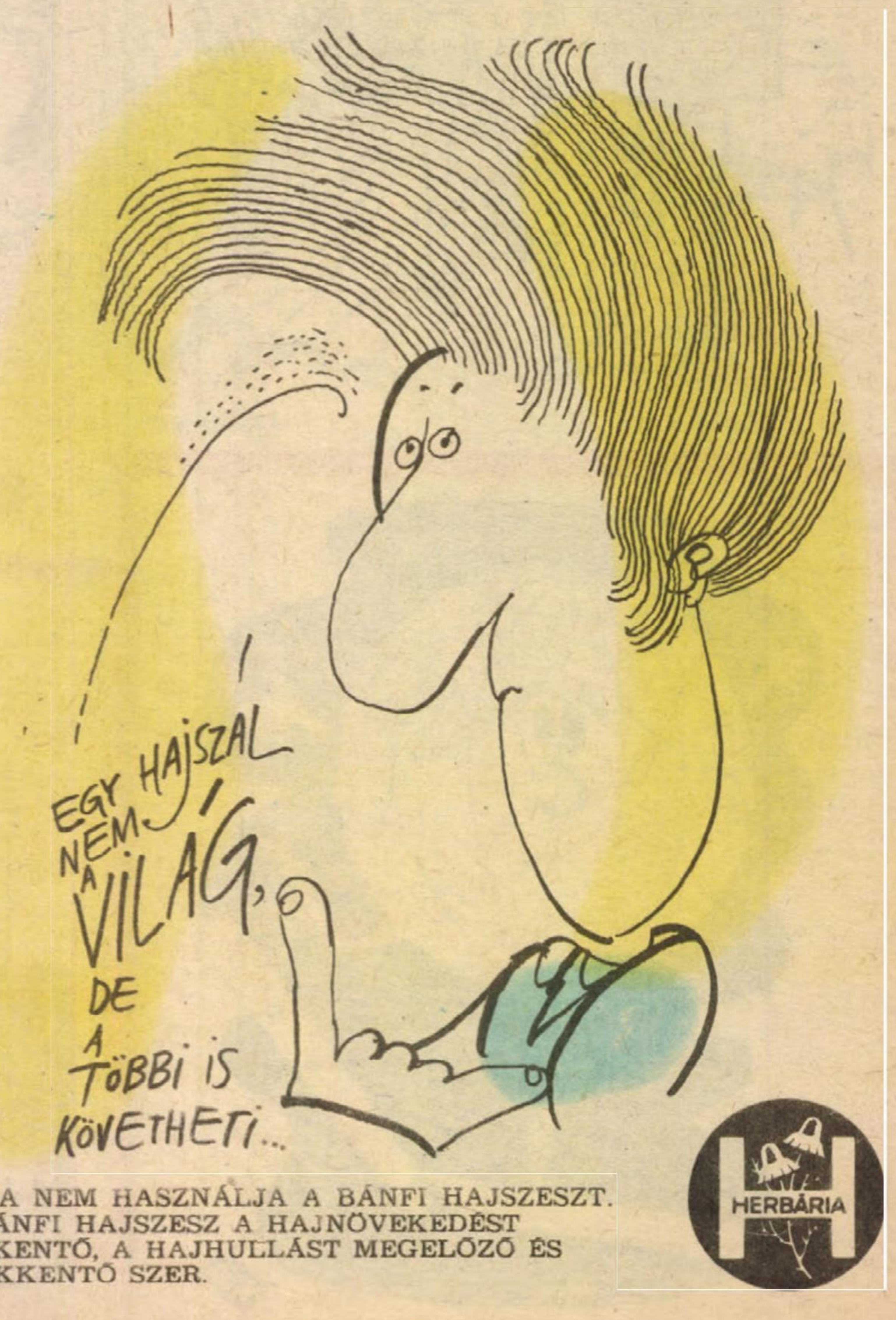
EGY HAJSZAL NEM A VILÁG, DE A TÖBBI IS KÖVETHETI...

...HA NEM HASZNÁLJA A BÁNFI HAJSZESZT. A BÁNFI HAJSZESZ A HAJNÖVEKEDÉST SERKENTŐ, A HAJHULLÁST MEGELŐZŐ ÉS CSÖKKENTŐ SZER.

HERBÁRIA

AZ OLVASÓ OLDALA

KEDVES FEHÉR KLÁRA!

Sajnos — téved! Azt írta ugyan is a Ludas Matyi egyik legutóbbi számában, „Szeressétek az OTP-t” című jegyzetében, hogy ha „az ember több forintot vesz magához és a határállomáson letétbe helyezi, akkor odafelé leadja, visszafelé megkapja. Sőt, a határon a letétbe helyezés díjmentes.”

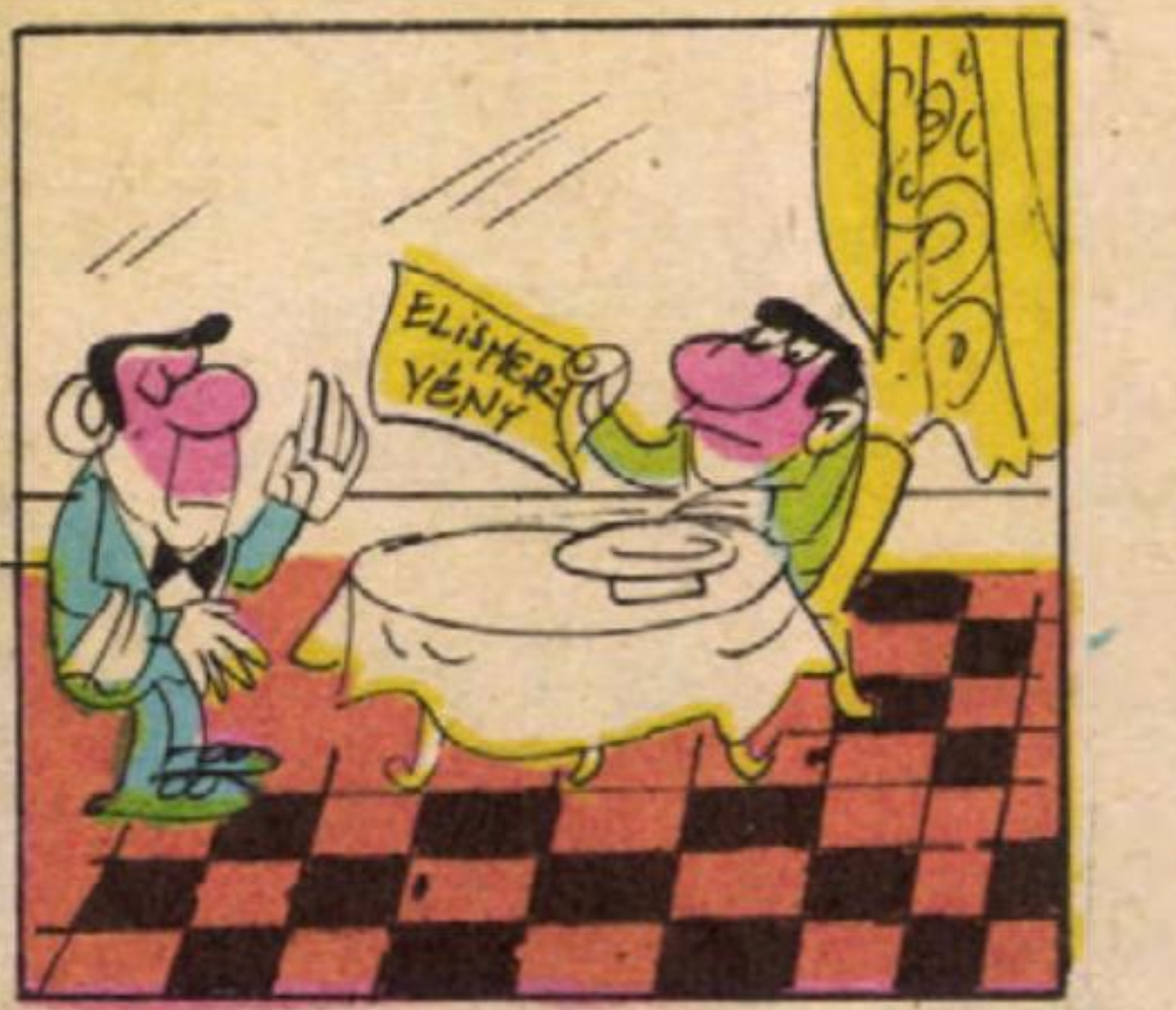

Hát… nem éppen így van. A határállomáson letétbe helyezett forintról nyugtát kap, de azt visszafelé csak a legközelebbi OTP-ben válthatja vissza — feltéve, ha nem délután 4 óra után jár már az idő, mert akkor az OTP zárva van, akárcsak szombaton kora délutántól, hétfő reggelig. A határon kapott elismervényt pedig hiába mutogatja a benzinkutasnak, a szállodaportásnak, a fizetőpincérnek. Ráadásul az sem stimmel, hogy a letétbe helyezés díjmentes, ugyanis az OTP kezelési költséget számít fel, igaz, hogy csak 3 százalékot, de az is pénz. Holott — nála kamatozik a pénz, még ha csak 2—3 hétig is, a külföldi távollét időtartamáig.

Így hát legalább annyi a bosszúság a határon letétbe helyezett forintokkal, mint az OTP-csekkekkel…

Szívélyesen üdvözli
a saját kárán tanult utas:

Garai Tamás

ÁRDRÁGÍTÁS CSENDESEN

Fedőjele: + címmel a Ludas 31. számában megírta (f. i.), hogy egy celofánfecniért 60 fillért fizettettek vele a Corvin Delikátban. Ennél is nagyvonalúbban jár el a Rákóczi út és Lenin körút sarkán található Csemege Áruház (népszerű nevén: az éjjel-nappal). Itt ugyanis a gyanútlan vásárló még + jelet sem lát az árun, csak a pénztárnál blokkolnak pluszként 1,20 forintot, vagy csak 40 fillért. A töpörtyűs tálcáért csakúgy, mint a 10—15 dekás szalonnadarab celofánfecnijéért külön díj számoltatik fel (mellékelem a pénztári blokkomat), csakhogy ezt sehol nem jelzik, csupán az áru értékét. Pedig éppen elég drága a hús- és hentesáru és a tálca súlya éppúgy bennfoglaltatik az összsúlyban, mint a celofánfecnié, indokolatlan tehát, hogy ezt még külön is megfizettetik a fogyasztóval. Ha ezt így folytatják tovább, akkor a gyufánál külön megfizettetik majd velünk a saktulyát, a lisztnél a zacskót, a tejterméknél a műanyagot, stb. Ugyanakkor máról-holnapra — takarékosság ürügyén — a legelemibb higiéniát biztosító csomagoló papírt is eltüntették a közönség rendelkezésére álló csomagoló pultokról.

Aradi Pál
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

ILLETLENSÉG
(Ludas, 24. sz.)

A főváros százegynéhány nyilvános illemhelye közül mintegy huszonötöt állandó személyzet nélkül működtetünk, mert hosszú nyitvatartásra van igény és létszámhiányunk súlyos. A legnagyobb gondot a használó közönség egy részének kulturálatlan magatartása okozza, meg a rongálások és eltulajdonítások. Ilyenkor a több napig is eltartó helyreállítási munkák miatt az illemhelyeket zárvatartani kényszerülünk.

Vörös Ferenc ig.,
Főv. Csatornázási Művek

TÁBLÁK
(Ludas, 24. sz.)

A házkezelőségek a korábban másutt vásárolt festett táblák helyett szívesebben vásárolják a tetszetősebb, tartósabb és olcsóbb zománctáblákat, emiatt zománctábla-forgalmunk megnövekedett, eléri az évi 20 millió forintot, ami mögött több százezer fajta egyedi gyártású, méretű és szövegű zománctábla van. E táblákat csak értékesítjük, a gyártást a Lampart Zománcipari Művek bonyhádi gyáregysége végzi. Az átfutási idő mintegy hat hét. Egy alkalommal fordult elő, hogy a gyár egy i betűvel végződő (és úgy is megrendelt) személynevet tévedésből y-nal jelölt a táblákon. A megrendelő reklamációjára e táblákat kicserélte.

Révész István vezérig.,
VASÉRT Vállalat

ELTÉRÍTETT LEVELEK
(Ludas, 25. sz.)

Megállapítottuk, hogy a tévirányítással kapcsolatos észrevételük jogos volt. Intézkedtünk, hogy a küldemények irányítása, fiókba történő beosztása a jövőben pontosan, a címzésnek megfelelően történjen. A történtekért szíves elnézésüket kérjük.

Dr. Kotsis Béla
szakosztvez.
KPM Postafőoszt.—Postavezérig

LEHET ÍGY TISZTA BUDAPEST?

A kelenföldi üzletközpont és környéke lassan elnyeri végleges formáját. Az üzletsorok mellett működik már a Budapesti Művelődési Központ, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár 3. sz. kerületi fiókja, újabban az Olimpia mozi is. Megkezdődött a fásítás, a pihenést szolgáló padok felszerelése. Öröm nézni a nyüzsgő forgalmat, a gyermekekkel ücsörgő mamákat. Igazi, eleven, pezsgő élet színtere ez a hely.

Üröm is vegyül az örömbe, sajnos. Ugyanis az egész üzlet- és kulturális központ környékén nem található egyetlen hulladékgyűjtő sem. Sokat beszélünk a szép, tiszta, virágos Budapestről, de hogyan lehetséges, hogy ilyen forgalmas helyen mindent ellep a szemét?

Ma már az erdei sétányokon is sorakoznak a hulladékgyűjtők. Kár, hogy ezekből éppen oda nem jut, ahol naponta az emberek tízezrei fordulnak meg: a kelenföldi üzlet- és kulturális központba.

Kiss Magdolna
Bp., Szakasits Árpád u. 26. 1119

CSAK EGY DOBOZZAL

Feleségem és nagylányom fejfájósak, s a Salvador fejfájáscsillapító ellenszerre esküsznek. Kérésükre egy-egy dobozzal akartam vásárolni (vagyis kettővel). A XVII. kerületben három gyógyszertárban tagadták meg kívánságomat és csak egy dobozzal adtak. Lőrincen, Kispesten és Kőbányán is kértem a patikában két dobozzal, de a válasz ez volt: nem lehet, csak eggyel. Most itt állok összesen 14 doboz Salvadorral, ennyi patikában adtak csak egyet egyszerre. Ha már az első gyógyszertárban megkapom a két doboz Salvadort, rá sem gondolok további gyógyszertárakba bemenni.

A gyógyszerészek mindnyájan törvényre hivatkoztak, miszerint csak egy doboz Salvadort adhatnak ki. A törvény pedig azért alkotódott meg, mert a Salvador halálos méreg. Ám nem csak két dobozzal, egy doboz elfogyasztása után is lehet intézkedni koporsóm és kegyelettárgyaim beszerzése felől.

Nem értem: ha halálos, egy dobozzal mégis mért adható ki?

Be kell vennem egy szem Salvadort, belefájdult a fejem.

Dénes Géza
Bp., Battonya u. 40.
1171

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

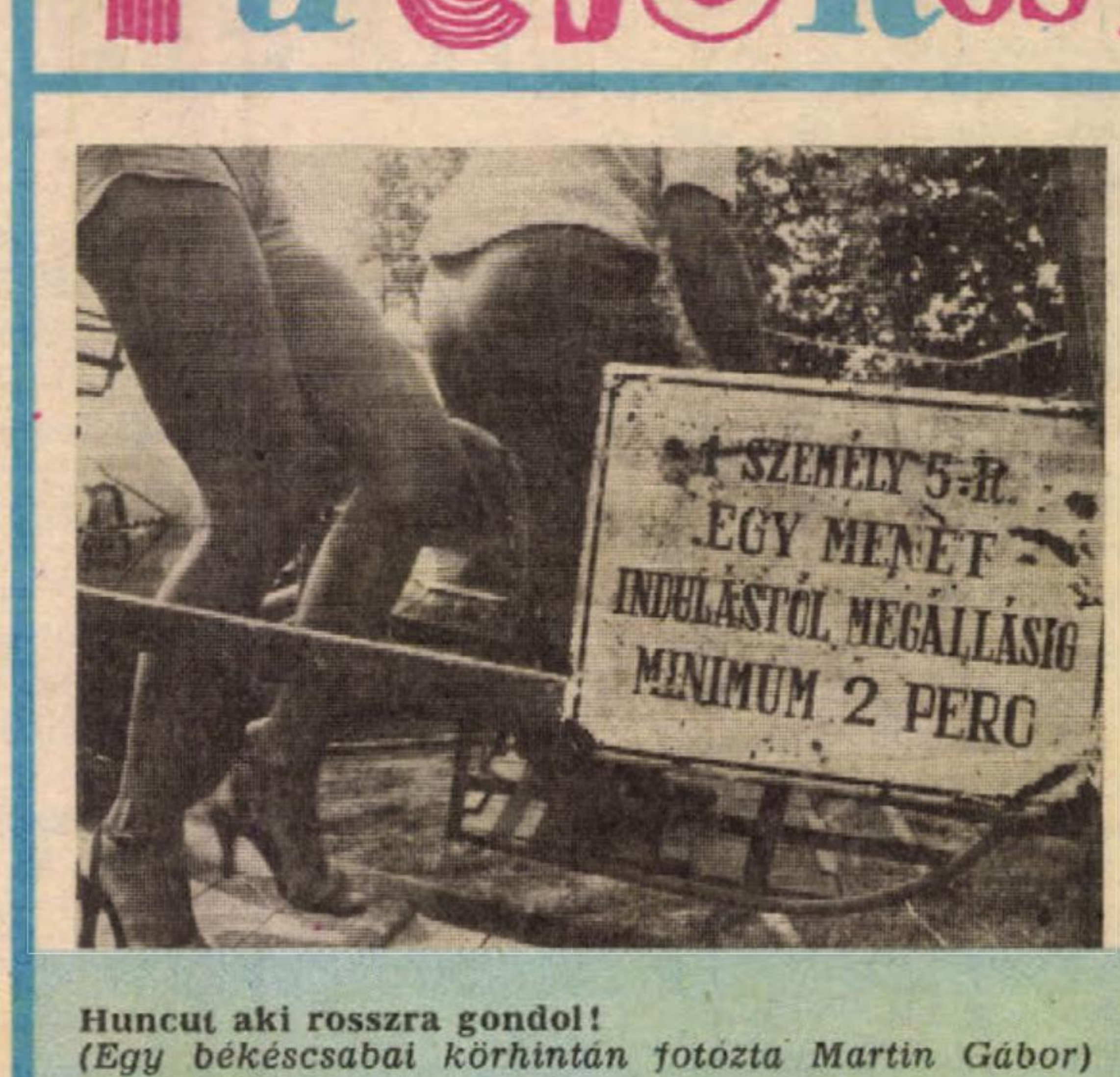

Huncut aki rosszra gondol!
(Egy békéscsabai körhintán fotózta Martin Gábor)

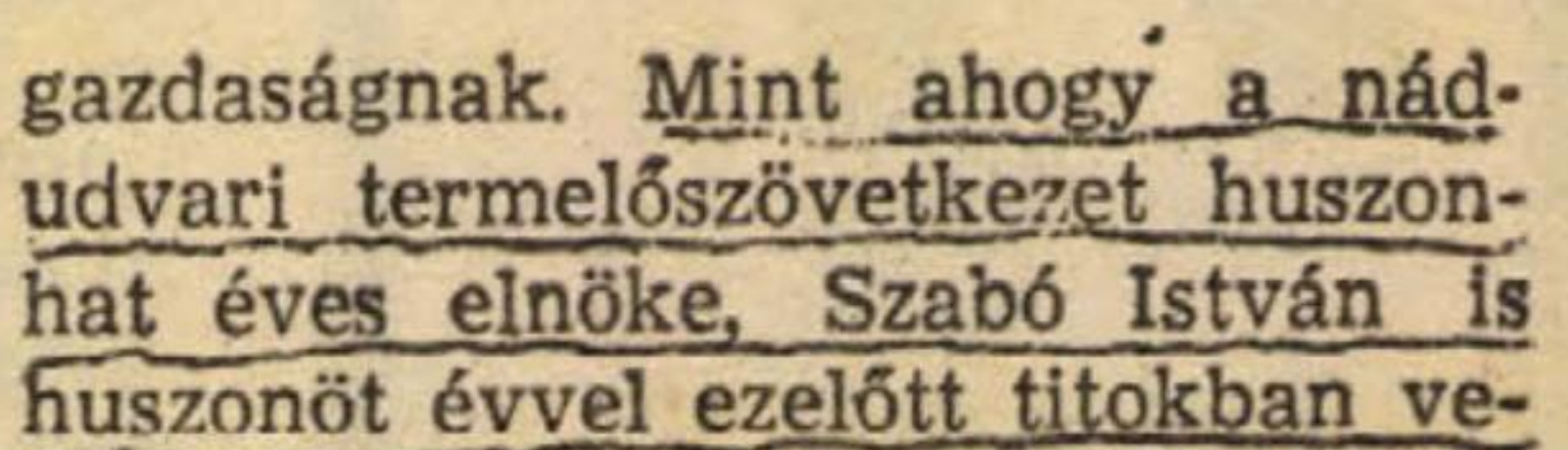

gazdaságnak. Mint ahogy a nádudvari termelőszövetkezet huszonhat éves elnöke, Szabó István is huszonöt évvel ezelőtt titokban vezette be az egyéni érdekeltséget;

Egyéves gyerektől titokban is szép!
(Az Élet és irodalomban fedezte fel Mátraházi Jánosné, boglárlellei olvasónk)

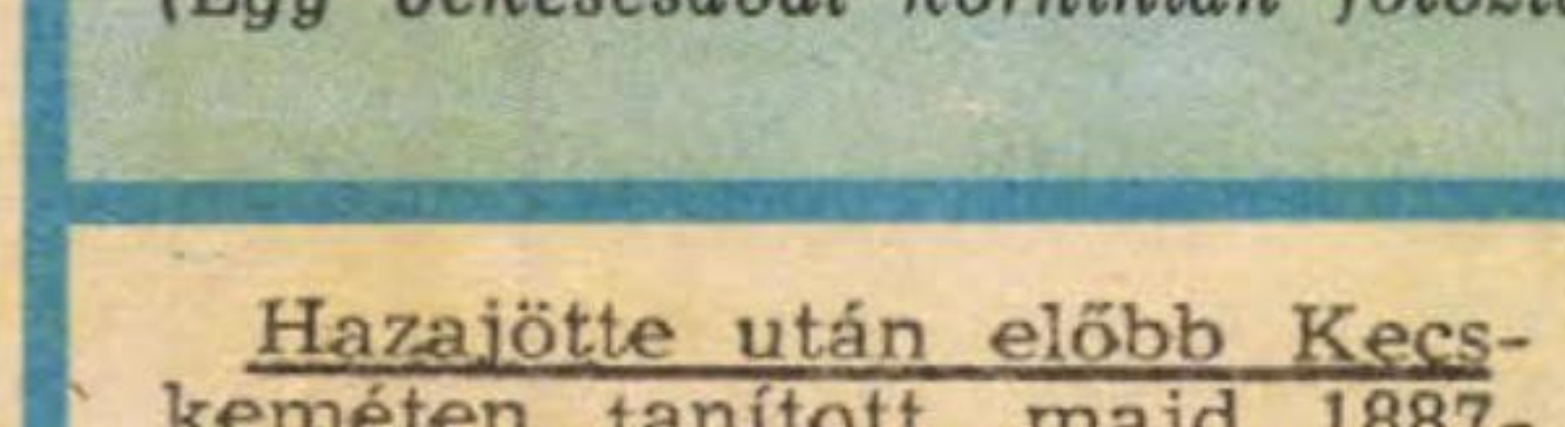

Hazajötte után előbb Kecskeméten tanított, maid 1887-ben a Nemzeti Múzeum állattárába került. Itt az elmélye-

Karrier! Karrier!!!
(A Magyar Nemzetben találta Várnagy Istvánné)

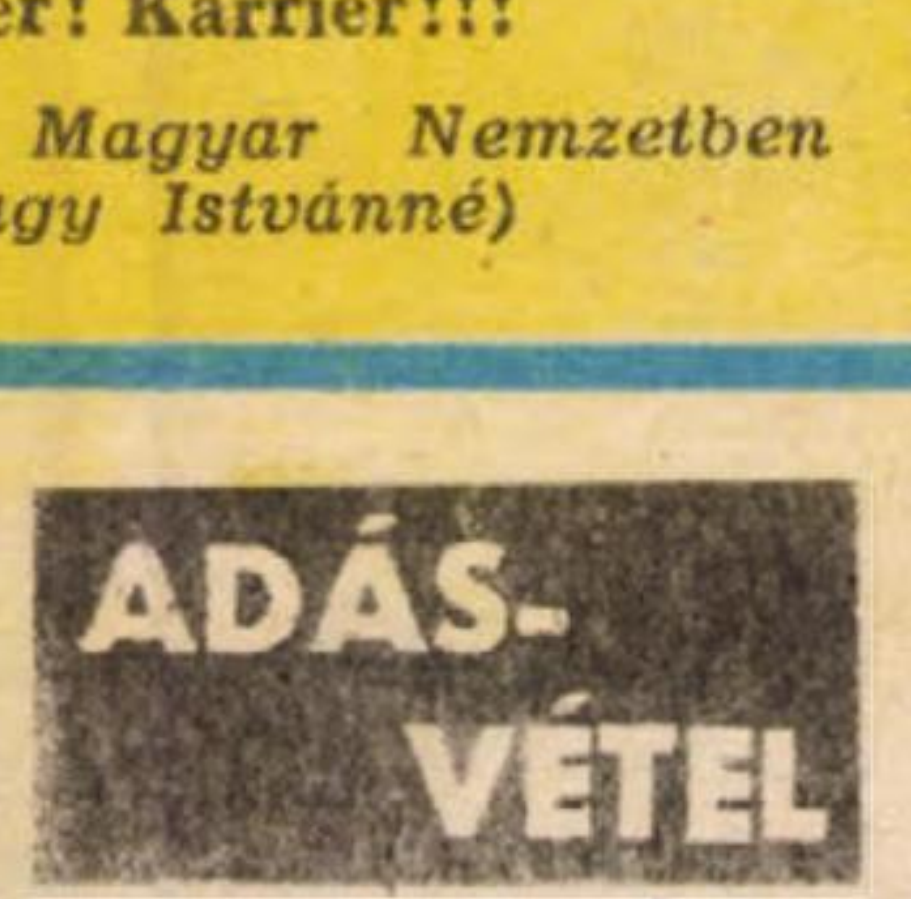

ADÁS-VÉTEL

Beköltözhető. Érdeklődni lehet: minden nap 17 órától.

Mi? Hol? Miért? Kinek? Mennyiért? A többi világos.
(A Pest megyei Hírlap apróhirdetései között észlelte Pintér Tiborné gödöllői olvasónk)

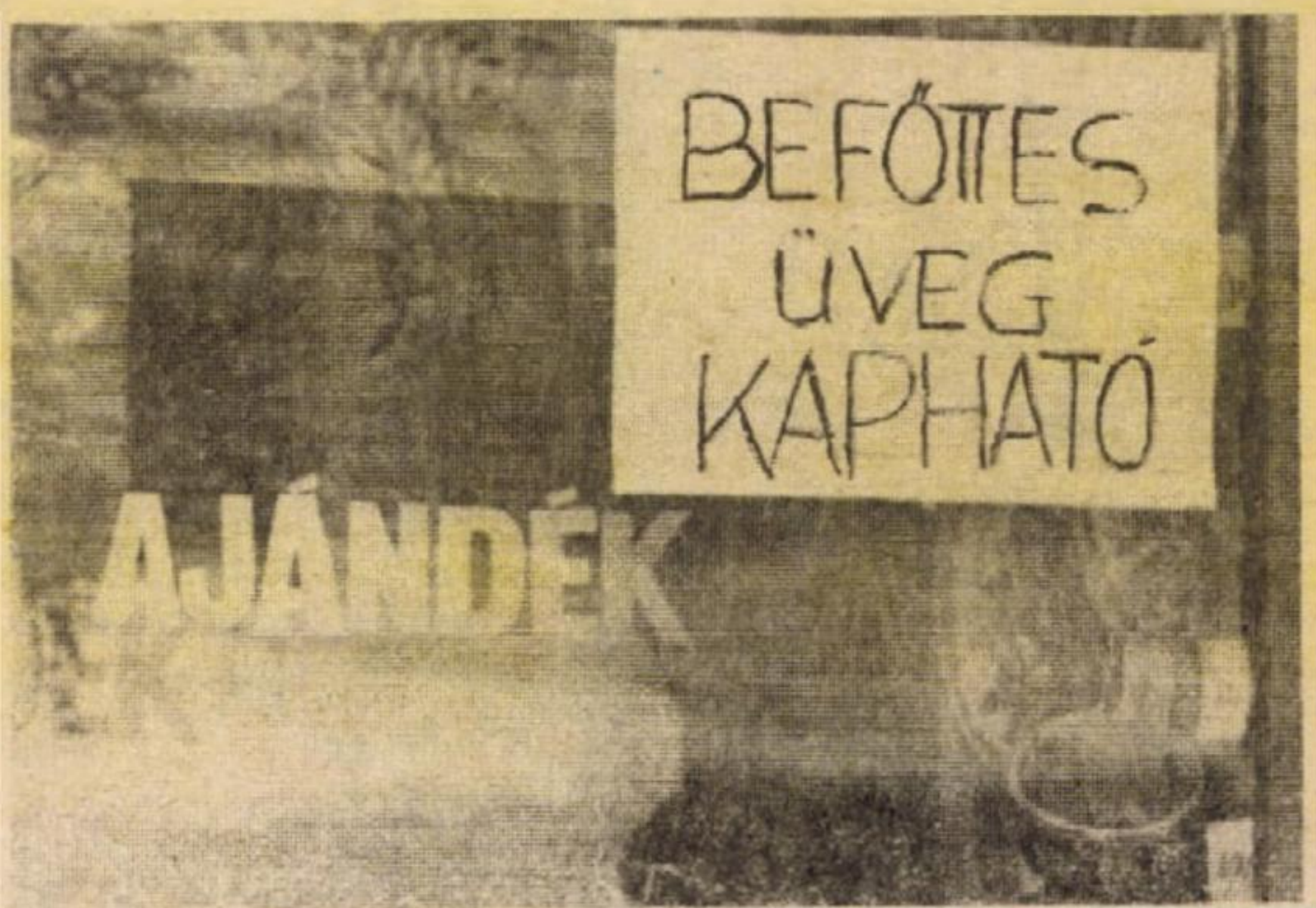

Szerezzen életre szóló meglepetést szeretteinek. Születésnapra, házassági évfordulóra, névadó ünnepségre ajándékozzon uborkásüveget. Soha nem fogják önnek elfelejteni.
(Celldömölkön fotózta Németh András, szombathelyi olvasónk)

TRIBÜN

Walt Garrisont, a Dallas Cowboys játékosát megkérdezték, szokott-e Tom Landry, az edzőjük, mosolyogni? A válasz:

— Nem tudom. Még csak kilenc éve vagyok a csapatnál.

Brian Clough, a Nottingham Forest menedzsere szereti, ha valamennyi játékosa igazi sztárnak érzi magát. Az egyik mérkőzés előtt megkérdezte a csatárt:

— Mennyi is a maga fizetése?

— Szátötven font — felelte a játékos.

— Nagyon helyes — mondta a menedzser. — Ma este azonban úgy kell játszania, mintha ezerötszáz fontot keresne nálam.

* * *

Tracy Caulkins, az amerikaiak világrekorder úszóleánya mondta:

— Ha mindenki annyit dolgozna a saját szakmájában, mint én az enyémben, nem lenne infláció ebben az országban.

* * *

John Rutherfordot, a kitűnő autóversenyzőt megkérdezték, végez-e erőfejlesztő gyakorlatokat?

— Minek? — hangzott a válasz. — Az ember a kocsit nem cipeli, hanem vezeti.

A Giants csapata sorozatban több mérkőzést elvesztett, méghozzá igen gyenge játékkal.

— Holnap két busz indul az edzésre — mondta Dave Bristol menedzser a játékosértekezleten. — Az első azokat viszi, akiknek különmunkára van szükségük. Ez a busz délután kettőkor indul a szálló elől. Az üres busz pedig fél ötkor.

(p. p.)

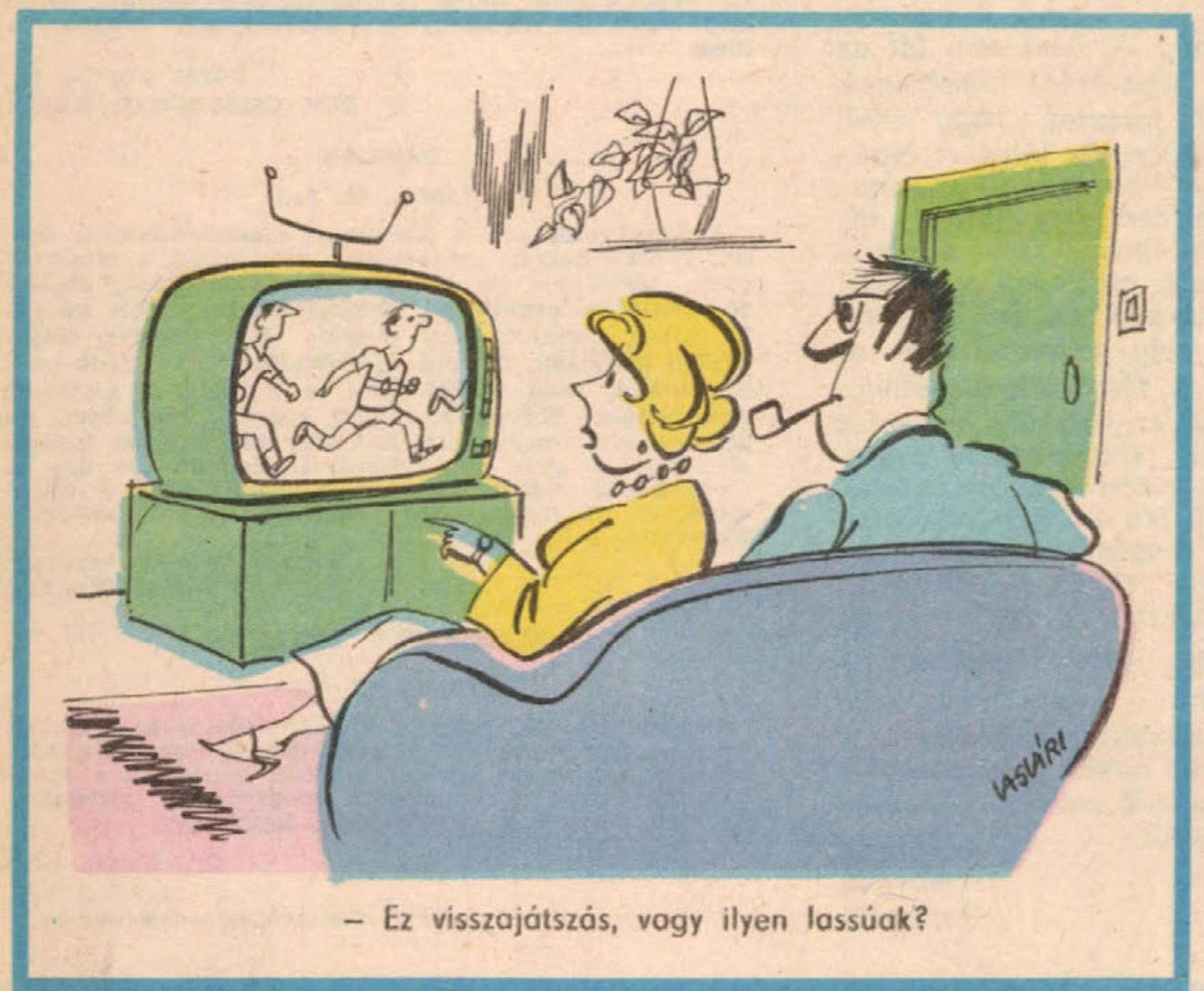

– Ez visszajátszás, vagy ilyen lassúak?

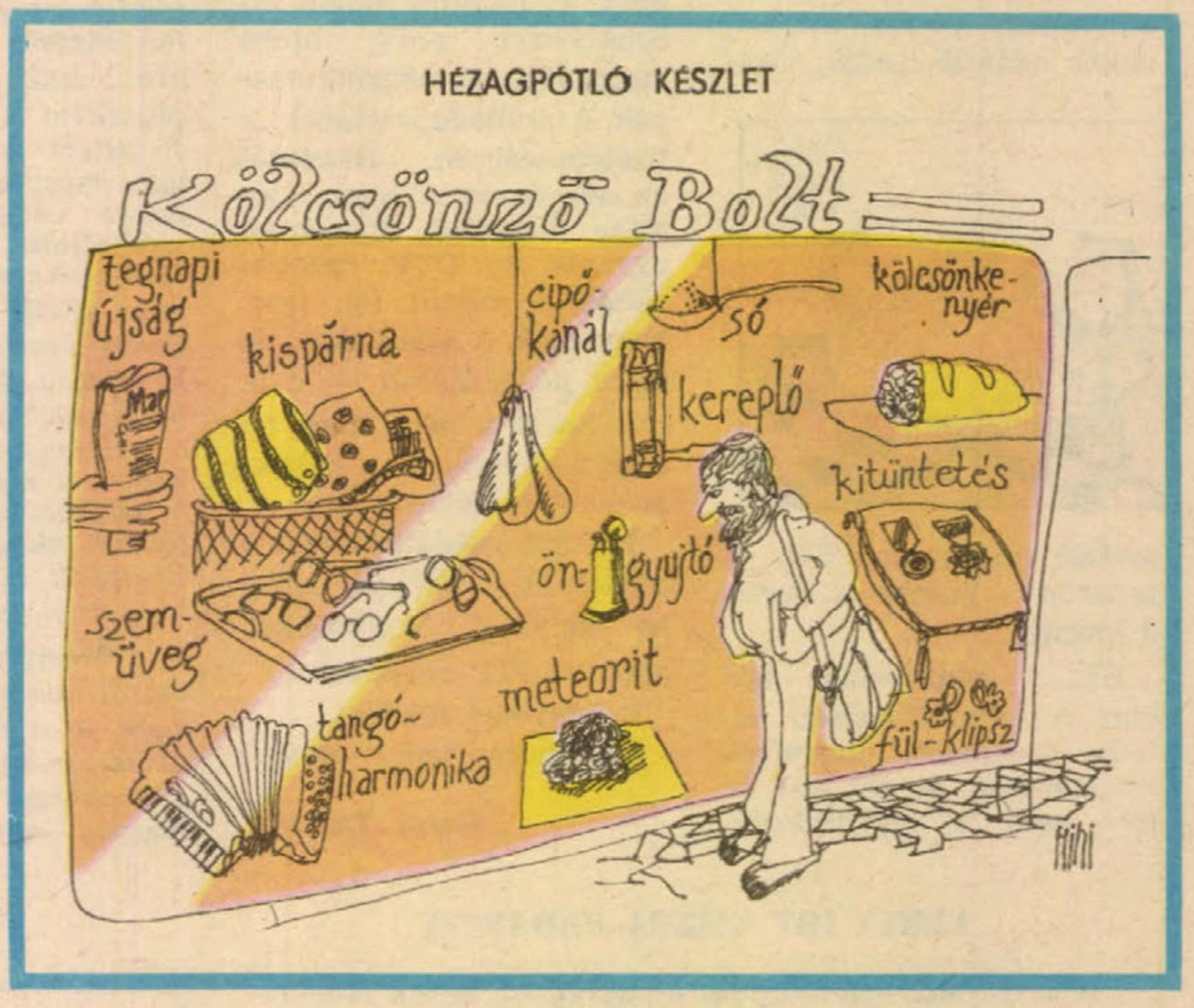

HIRDETÉS ● HIRDETÉS

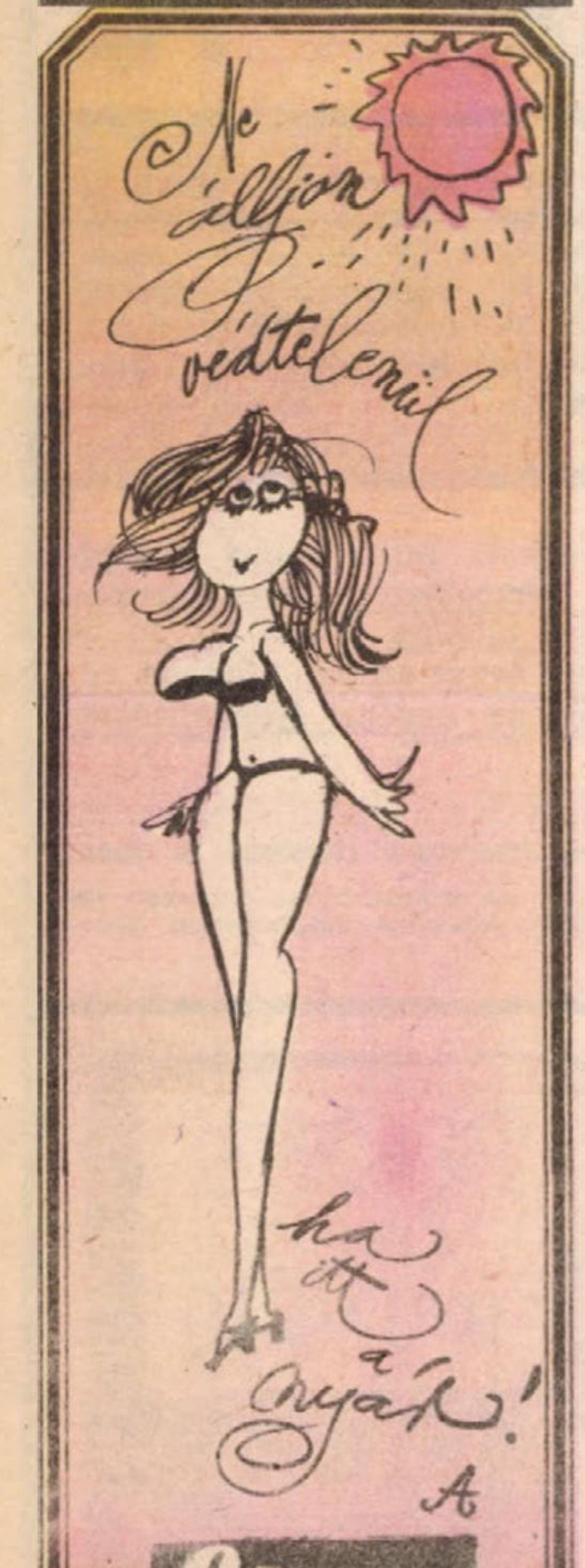

INFANTILIZMUS

Az infantilizmus: gyermekded viselkedés. Hogy mást ne mondjak, gyermekeim születésük óta ebben a kórban szenvednek. Teszem, amit a tévében látnak, azt majomösztönükkel nyomban utánozni próbálják. Samuka például a minap felkötötte a szárítókötelet a csillárra, és dobhártyát repesztő, trillázó sipítással lendült át a szomszéd szoba szekrényére, hogy megfagyott tőle a vesémben a velő. A különbség az egy órával korábban látott Tarzan és Samuka közt csupán annyi volt, hogy az előbbi nem szakította le lendületével az eukaliptuszt, ezzel szemben nekem az új csillár fölszereltetése teljesen fölborította takarékossági programomat.

Lipótkára egy másik Tarzan-film hatott ihletően. A drágám felöltötte vasárnapi díszöltözékét, majd beállt a fürdőkádba és lezuhanyozta magát a sárga földig. (Helyesbítek: a föld csak azt követően lett sárga, hogy magzatomat elfenekeltem.) Ugyanő egyébként tizedik emeleti erkélykorlátunkon is végigbalanszírozott egy esernyővel, közvetlenül „A cirkusz csillagai" megtekintése után.

Romualdot a Wilson nevű amerikai bűvész mutatványai hozták lázba. Ennek a nagypapa zsebórája látta kárát, a fiú ugyanis hihetetlen, Wilsont is megsemmisítő ügyességgel verte darabokra a musklopfolóval, mondván, hogy majd összevarázsolja. Sajnos, verni egyelőre jobban tud, mint varázsolni, tekintve, hogy az előbbiben testvérei jóvoltából állandó edzésben van, az utóbbiban pedig nem.

Samuka egyébként sportrajongó. Ennek köszönhető, hogy az olimpiai kalapácsvető verseny hatására levonult a térre a szerszámosfiókból előhalászott kalapáccsal meg a kutya láncával, melyre az előbbi alkalmatosságot ráerősítve, szédületes pörgésbe fogott. Fájdalom, a kalapács már az első dobásnál érvénytelen helyen, pályán kívül ért fejet, de örömmel jelenthetem, hogy a parkőr azóta már gyógyultan távozott a kórházból.

Beszámolóm nem volna teljes, ha nem említeném meg a krimiket. A kölkek gyakran fordulnak ki „holtan" a szekrényből, „késelik meg" a postást, illetve terülnek el egy-egy „vértócsában". Sajnos, a cinóberfesték nem jön ki a szőnyegekből, úgy hogy egy-egy ilyen házi krimi előállítása egy vagyonba kerül. Mondanom sem kell: nem a producereknek... Viszont most már értem, miért nevezik a tett színhelyét a tett *szín*helyének. Azért, mert piros. De ha kék volna, az ember akkor is vöröset látna tőle.

A krimik közül az a bizonyos gyújtogatós volt a legizgalmasabb, amikor nem lehetett tudni, ki az a piromán őrült, aki fél Londont lángba borítja. Nálunk nem fél London, csak az egész hálószobafüggöny lett a tűz martaléka, viszont a piromán őrült kilétét a zseniális detektív (ez én vagyok) percek alatt kinyomozta, s le is tartóztatta az illetőt, éppen midőn emez egy vödör vízzel próbálta eloltani tettének következményeit.

Töredelmesen bevallom, hogy ez a sok infantilizmus végül engem is megfertőzött. Csak a minap történt, hogy Lujza, szeretett hitvesem a vártnál egy órával korábban jött haza Alsó-Lepencéről, ahová a gyermekeket vitte volt le nyaralni. Hiába magyaráztam neki: az a pucér valaki ott mellettem az ágyban csupán alkalmi ismerős, aki csekély anyagi ellenszolgáltatás fejében segíteni próbál nekem, hogy a gyerekekről rámragadt infantilizmusomban híven utánozhassam az előzőleg látott svéd művészfilm egyik lelket, de főleg testet gyönyörködtető jelenetét. Lujza fanyarul érdeklődött, vajon Columbo hadnagynak érzem-e magam, hogy olyan biztos vagyok benne: a nejem nem jelenik meg, amíg a cselekmény tart... Majd rohadt gazembernek titulált és bejelentette, hogy elválik tőlem. Jelenleg itt tartunk.

Hát most mondják meg: hol itt az igazság? Egy gyerek akár egész évben is lehet infantilis anélkül, hogy az anyja otthagyná, az a szerencsétlen apa meg soha?!

Tímár György

IMPORT HUMOR

IDOMITÁS

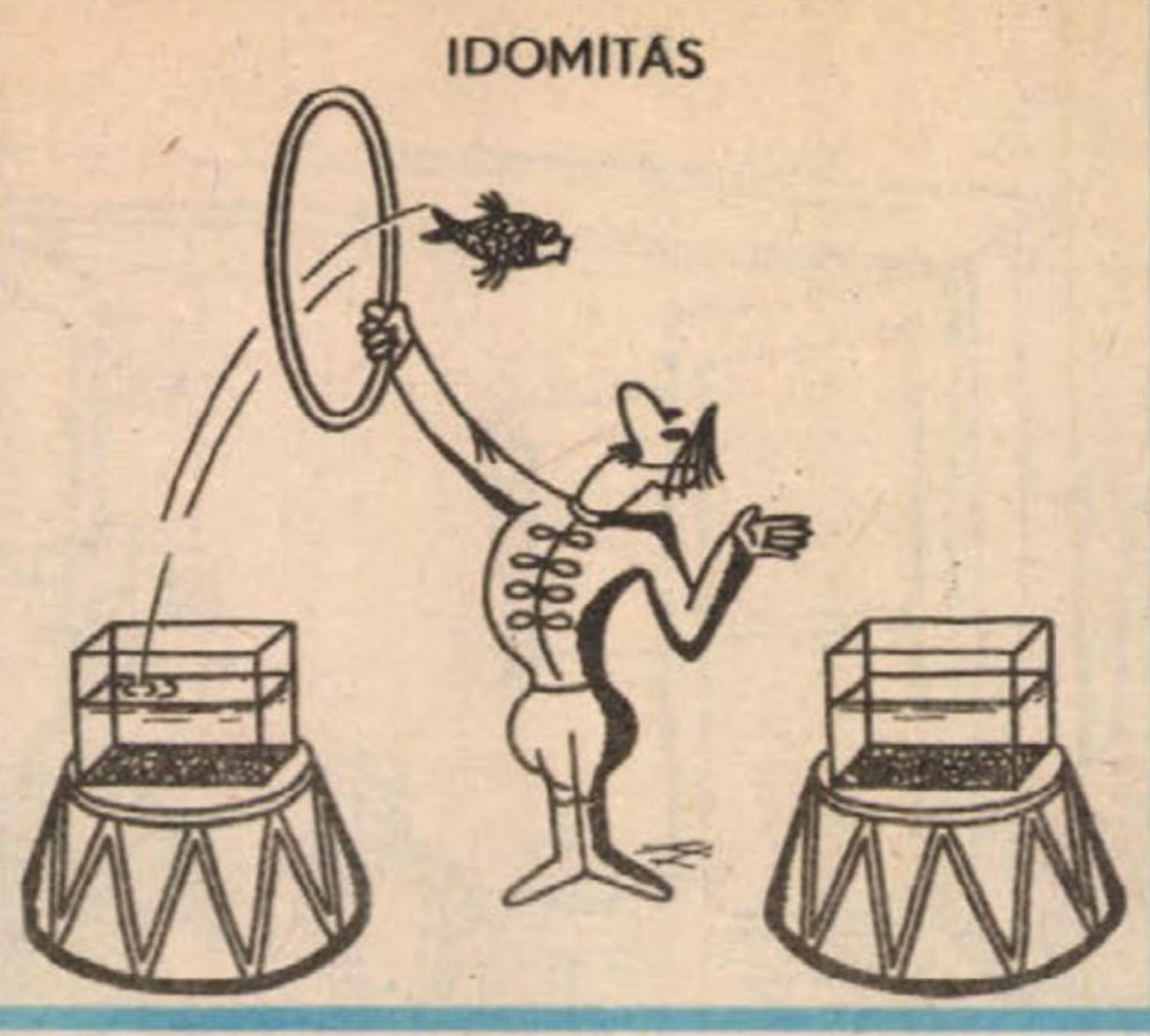

A MŰVÉSZET HATALMA

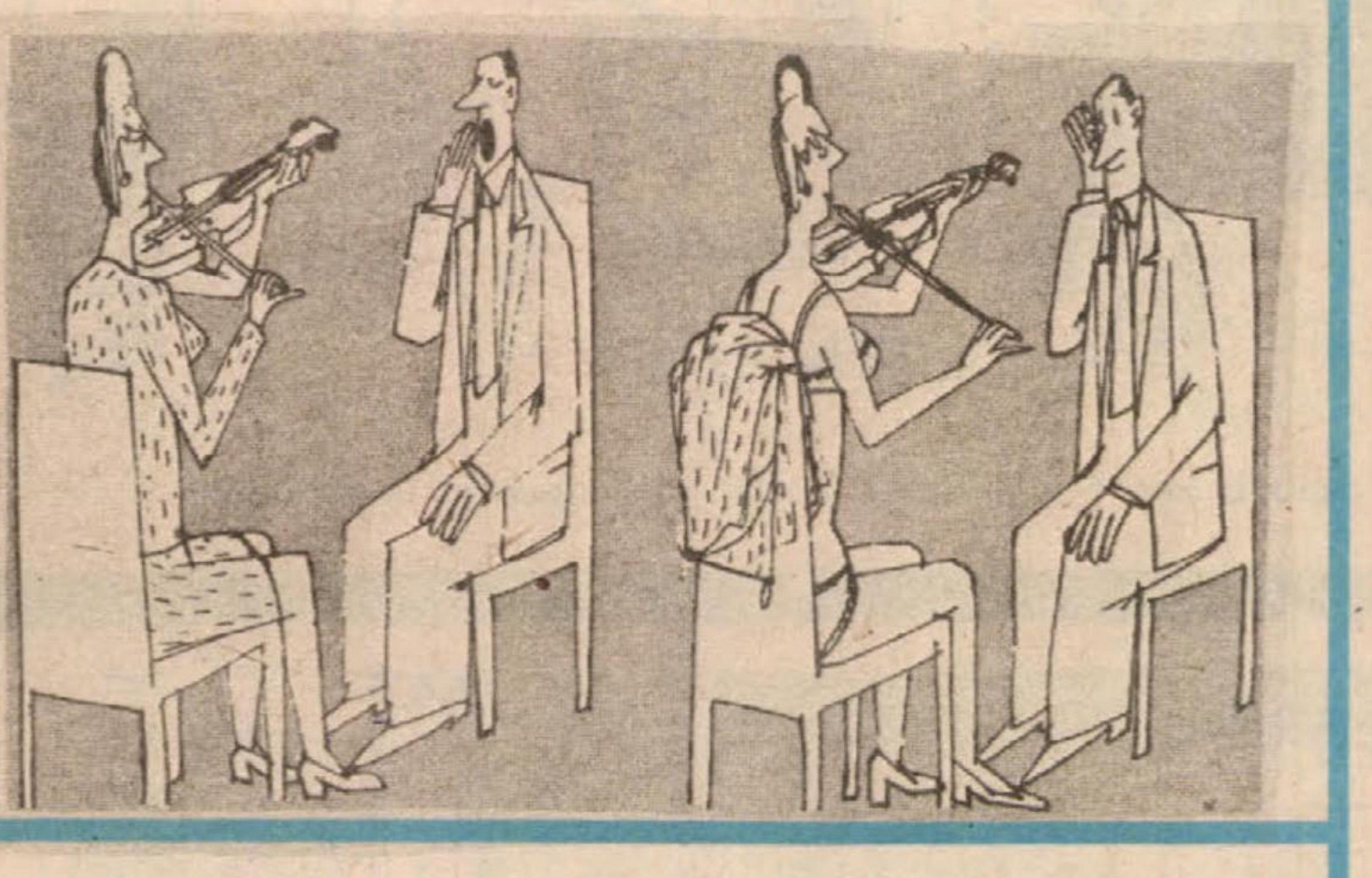

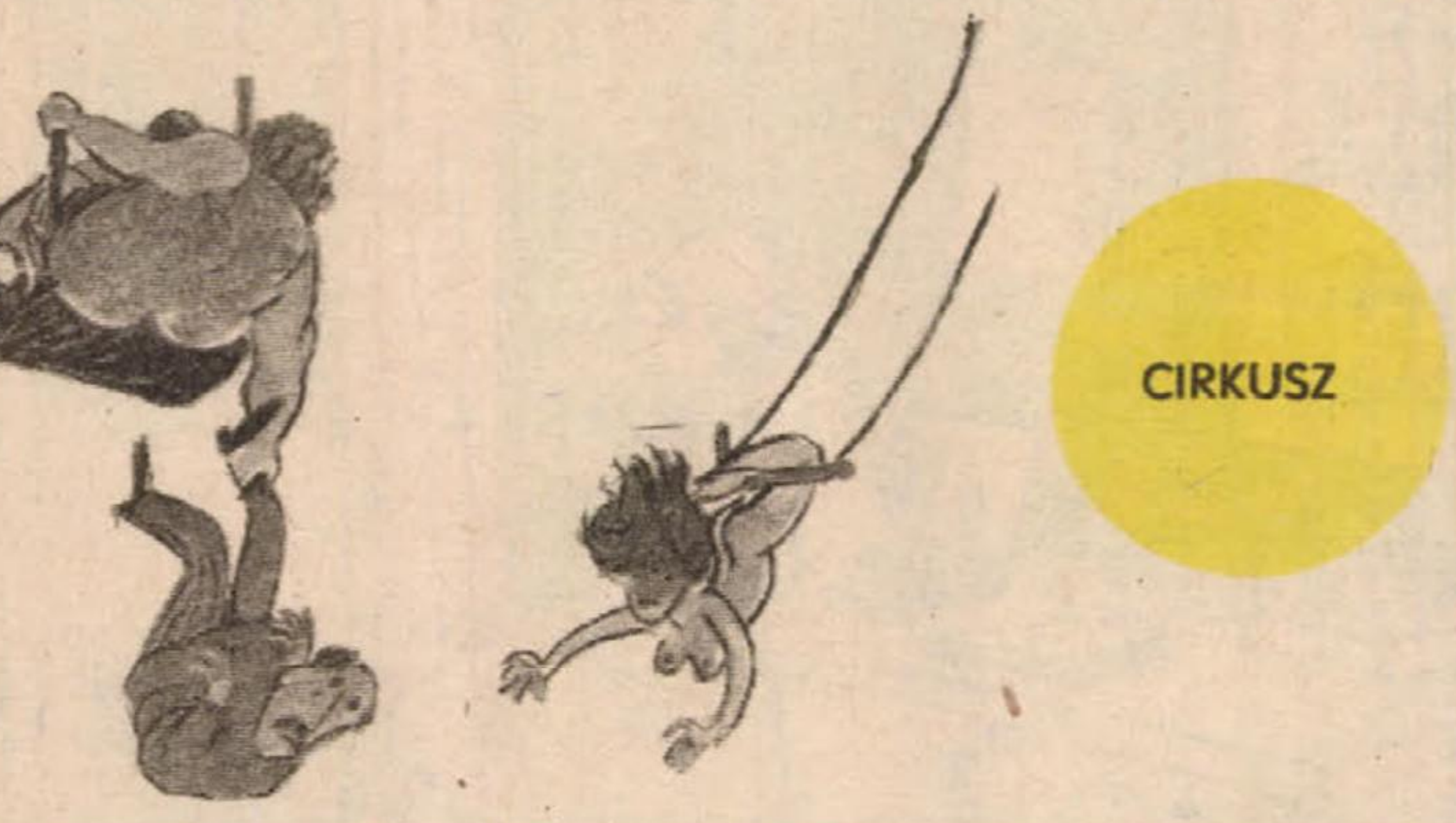

CIRKUSZ

ÜVEGVISSZAVÁLTÁS

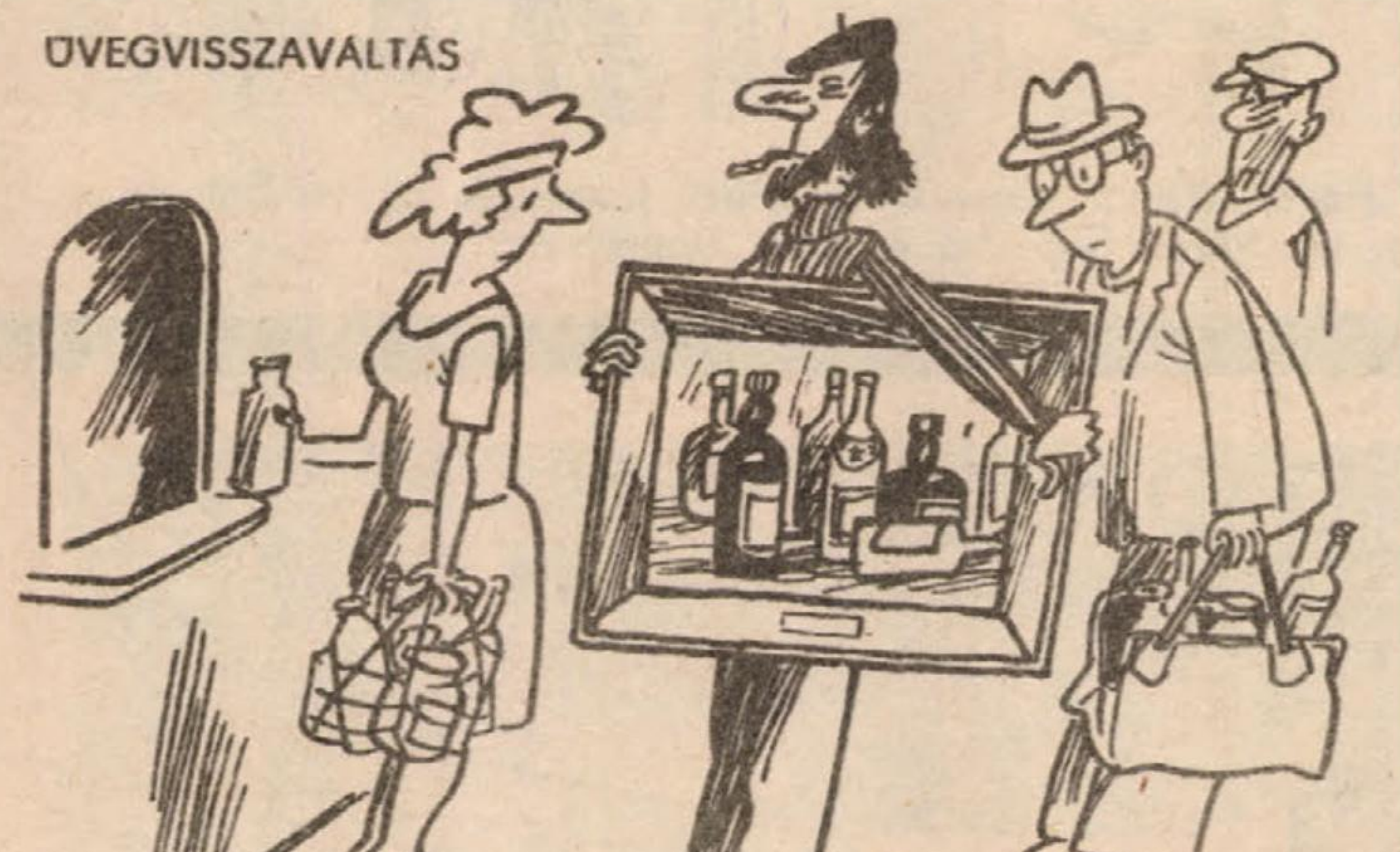

ÁLLATKERESKEDÉSBEN

— És tud beszélni ez a papagáj? — kérdi Kapornainé a madárkereskedőtől. — De még mennyire! — hangzik a válasz és így folytatódik: vízszintes 18 — függőleges 2. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 25-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

1. A berill zöldszínű drágakőváltozata
6. A réz vegyjele
8. Három magyar királyné viselte ezt a keresztnevet
12. Indiai tulok-féle
13. Mezőgazdasági szempontból kedvezőtlen nyár
15. Sine ...et studio
16. Haladó szellemi színikritikus, színházigazgató (Andor, 1892—1944)
20. N. J.
21. T. T. K.
22. Idén egynemű betűi
23. Sztár — angolul
24. Apró cédula
26. ... vidi, vici
28. Előkelősködő, finnyáskodó
29. Kitűnő futballcsapat
30. Posztóféle neve
32. Óra — németül
33. A csodálkozás indulatszava
35. A Ludolf-féle szám
37. .. abszurdum
38. Nagy német filozófus a 18-ik században
39. Munkácsy egyik híres festményének címe (Pilátus szavai)
44. Egykori török rang
45. Sokat emlegetett országos szerv
46. M. Y.
47. Minden zsíradék egyik alkotórésze
48. Az ókori Egyiptom napistene
49. Német névelő
51. Az ellenséghez pártol
53. A csellóművészet legnagyobbja volt
56. Azonos betűk
57. Állam, a Nagy-Antillák egyik szigete
59. Alaptalan, gyötrő látomás
61. Kikötői híd, hajóhíd
62. Aljávaló fickó

FÜGGŐLEGES

1. Fiatalok korszerű köszönése
3. Hajdani magyar vármegye
4. A ruténium jele
5. Van aki pénzt, van aki bélyeget
6. A hely, mely távol esik a városok lármájától
7. Az egyik étkezés
8. Ez a latin szó álnevek előtt áll
9. Mássalhangzó
10. Uccu, rajta!
11. Az arzén jele
13. Régi űrmérték
14. A Pál utcai fiúk egyik szereplője
16. Üzlet, ahová nem jókedvében tér be az ember
17. Szocialista állam
19. Pókszerű apró élősdi
24. ....-olaj (tápszer)
25. L. K.
26 Védőoltásokhoz használt oltóanyag
27. Kórház — a régi magyar nyelvben
31. Helyrag
34. A méhcsalád hím tagja
36. Fohász
40. Nagy amerikai város
41. Vallás röv.
42. Azt mondják, hogy rossz tanácsadó
43. Nem összebogoz
45. Tagadó ellentéte
47. Európai nép
50. Divatjamúlt női név
52. Kötőszó
54. Fiatal növényi hajtás
55. A 23 vízsz. kezdete és vége
58. Valamikor iparosok érdekvédelmi szervezete
60. Mennyei

1 S	2 M	3 A	4 R	A	5 G	D	■	6 C	7 U	■	8 A	9 N	10 N	11 A
12 Z	E	B	U	■	Y	■	13 A	S	Z	14 Á	L	Y	O	S
15 I	R	A	■	16 P	Ü	17 N	K	Ö	S	T	I	■	S	■
18 A	T	U	L	A	J	D	O	N	O	S	A	19 A	Z	É
■	20 N	J	■	21 T	T	K	■	22	N	■	23 S	T	A	R
24 C	E	T	25 L	I	■	■	26 V	E	N	27 I	■	K	■	T
28 S	M	O	K	K	■	29 V	A	S	A	S	■	30 A	31 B	A
32 U	H	R	■	33 A	34 H	■	C	■	■	35 P	36 I	■	37 A	D
38 K	A	N	T	■	39 E	40 C	C	41 E	42 H	O	M	43 O	■	T
44 A	G	A	■	45 Á	R	H	I	V	A	T	A	L	■	A
46 M	Y	■	47 O	L	E	I	N	■	48 R	Á	■	49 D	50 I	E
51 Á	T	52 Á	L	L	■	53 C	A	54 S	A	L	55 S	■	56 L	L
57 J	A	M	A	I	58 C	A	■	59 A	G	Y	R	60 É	M	■
■	ő	■	61 S	T	É	G	■	R	■	■	■	62 G	A	Z
■	T	S	Z	Ó	H	O	Z	J	U	T	N	I	■	■

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-34 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

SZILÁNK

című rejtvényünk megfejtése:

— Találtam egy remek parkolóhelyet, már csak autót kell szereznem.

200—200 forintot nyert:

Fábián István, Pusztaszentlászló, Kossuth L. u. 2. 8896

Kiss Yvette, Szekszárd, Mikes u. 9. 7100

Gyökér Mihály, Bp., Kórház u. 9. 1033

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

BRENNER:

6x

NÉPMŰVELŐ

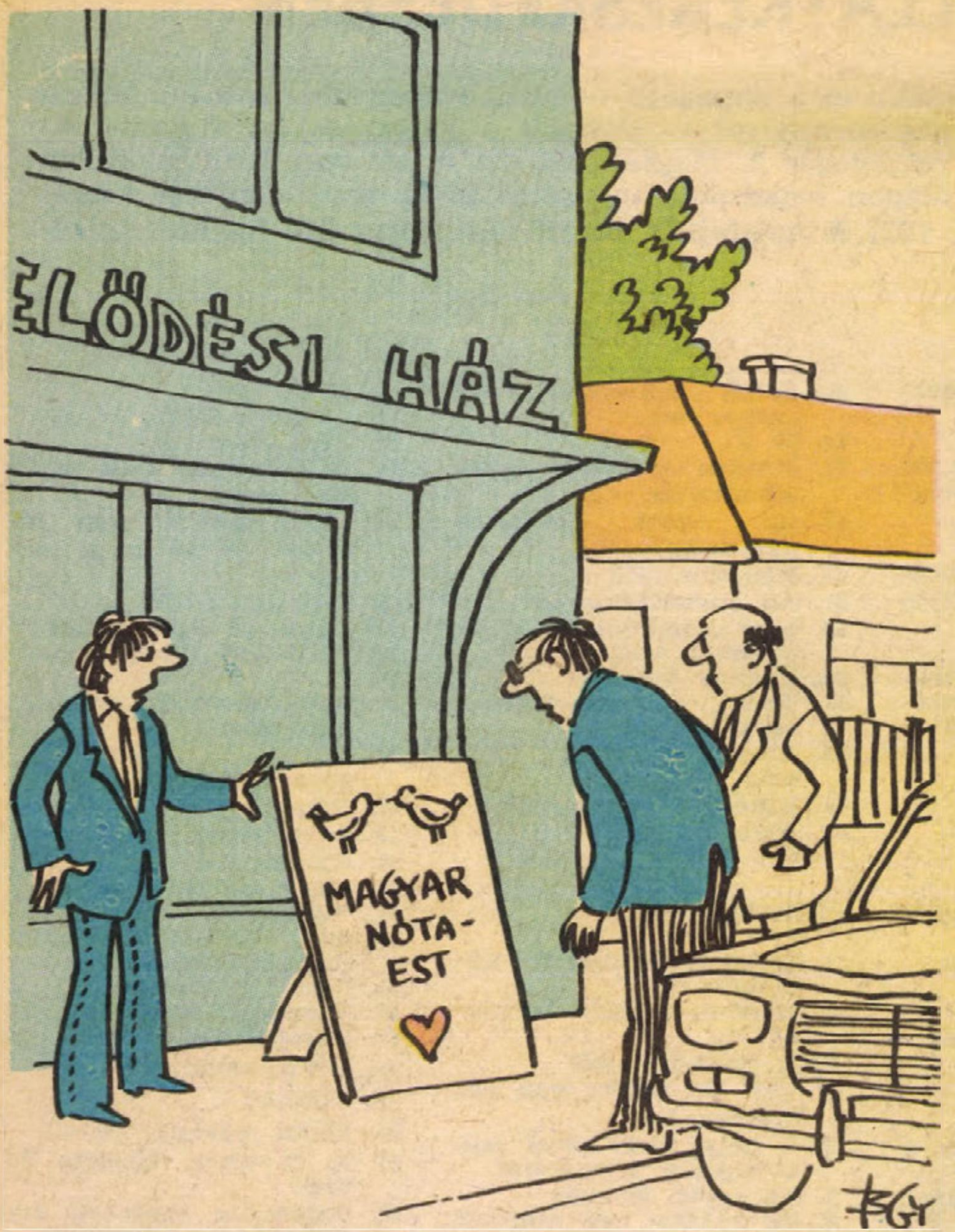
ELÖDÉSI HÁZ
MAGYAR NÓTA-EST
BGY

– Bartókkal és Hindemith-tel kezdtem, most itt tartok.

BENZIN

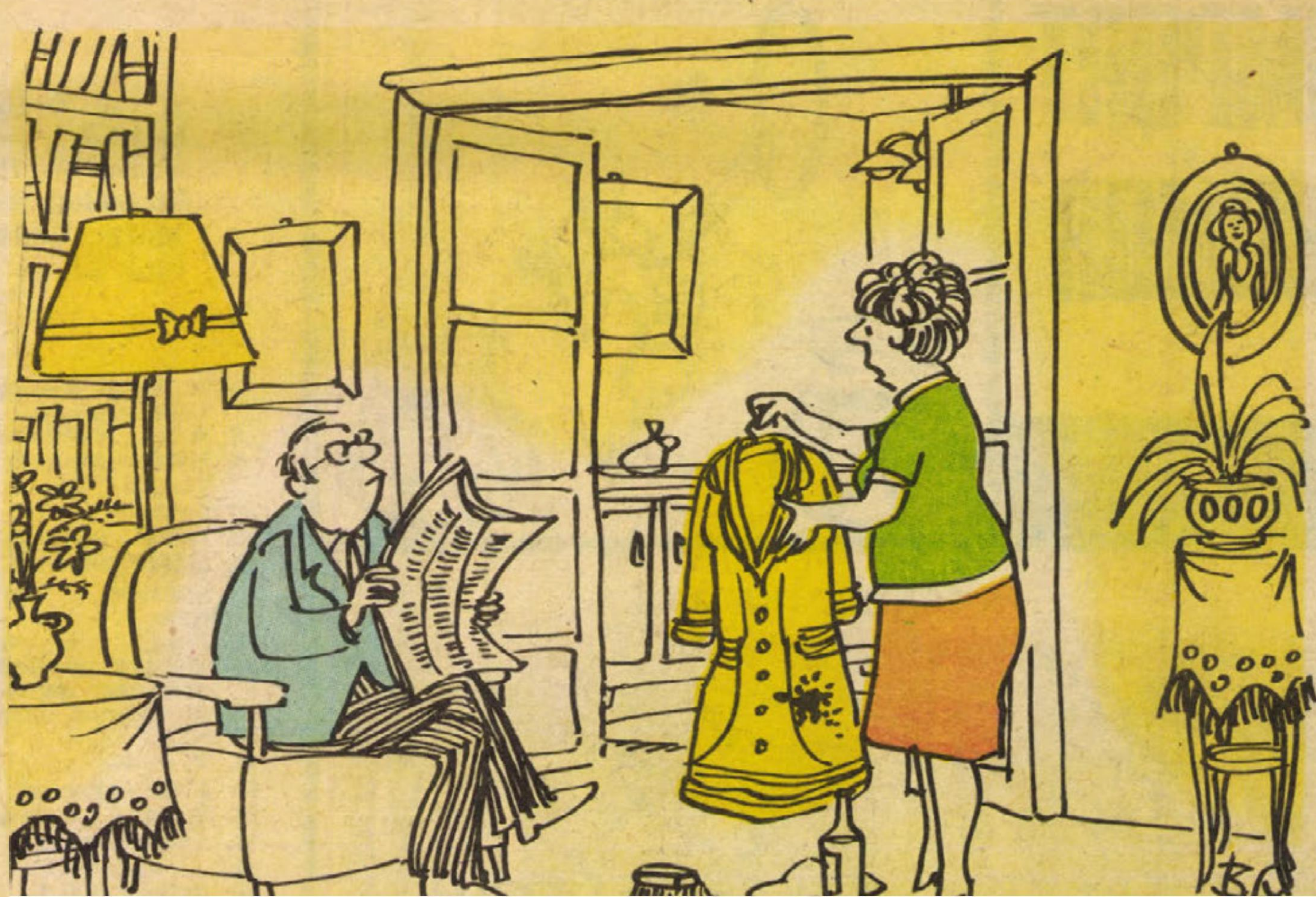

– Lassan olcsóbb lesz egy új ruhát venni, mint kipucolni a zsírfoltot!

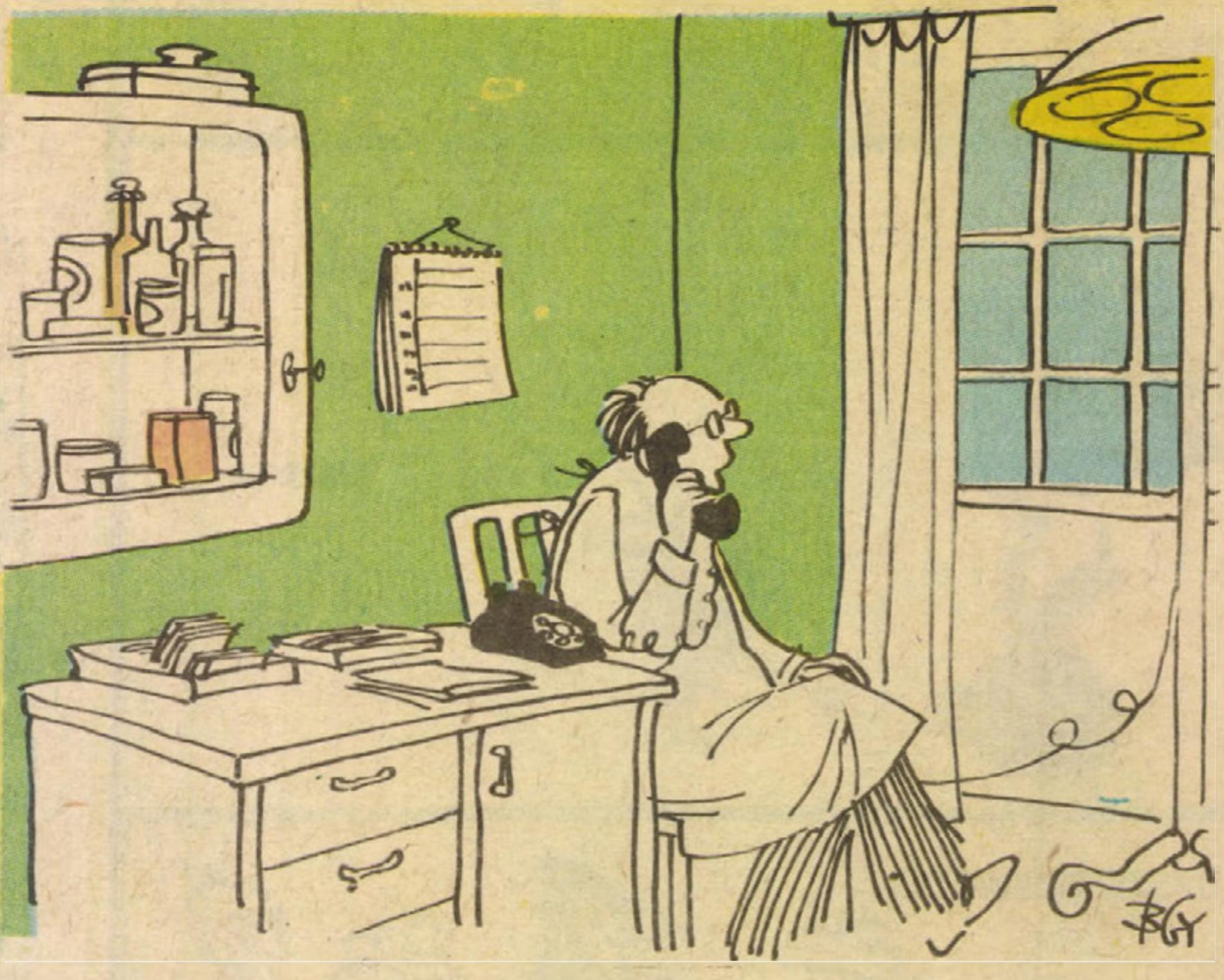

– Halló! Gyulai Várszínház? Nincs szükségük a Hernádi darabhoz két Mária Teréziára és négy Napóleonra?

ANYAGHIÁNY

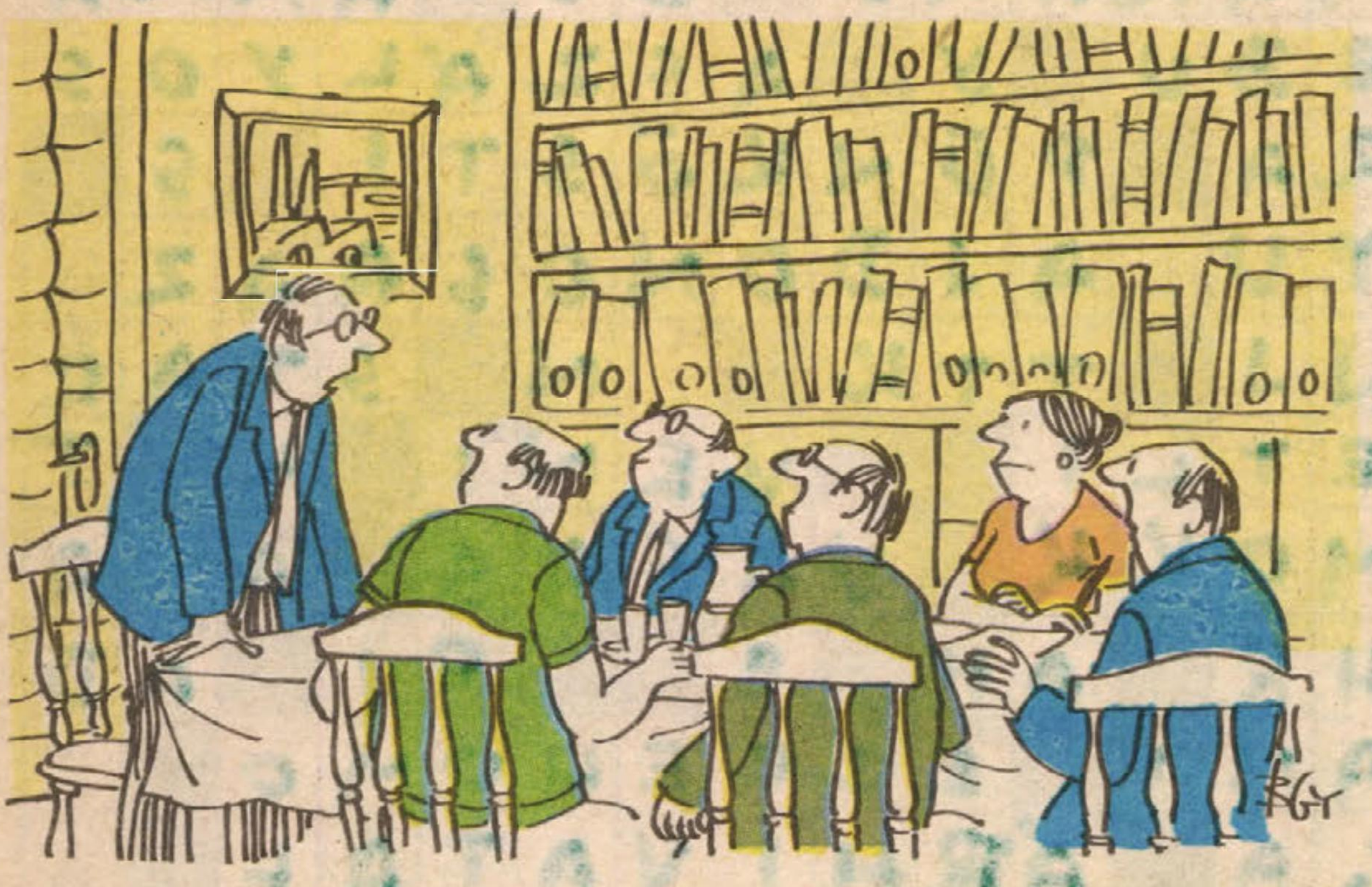

– Már csak egyet tudok ajánlani, elvtársak, imádkozzunk!

NÉPRAJZI GYŰJTŐTÁBOR

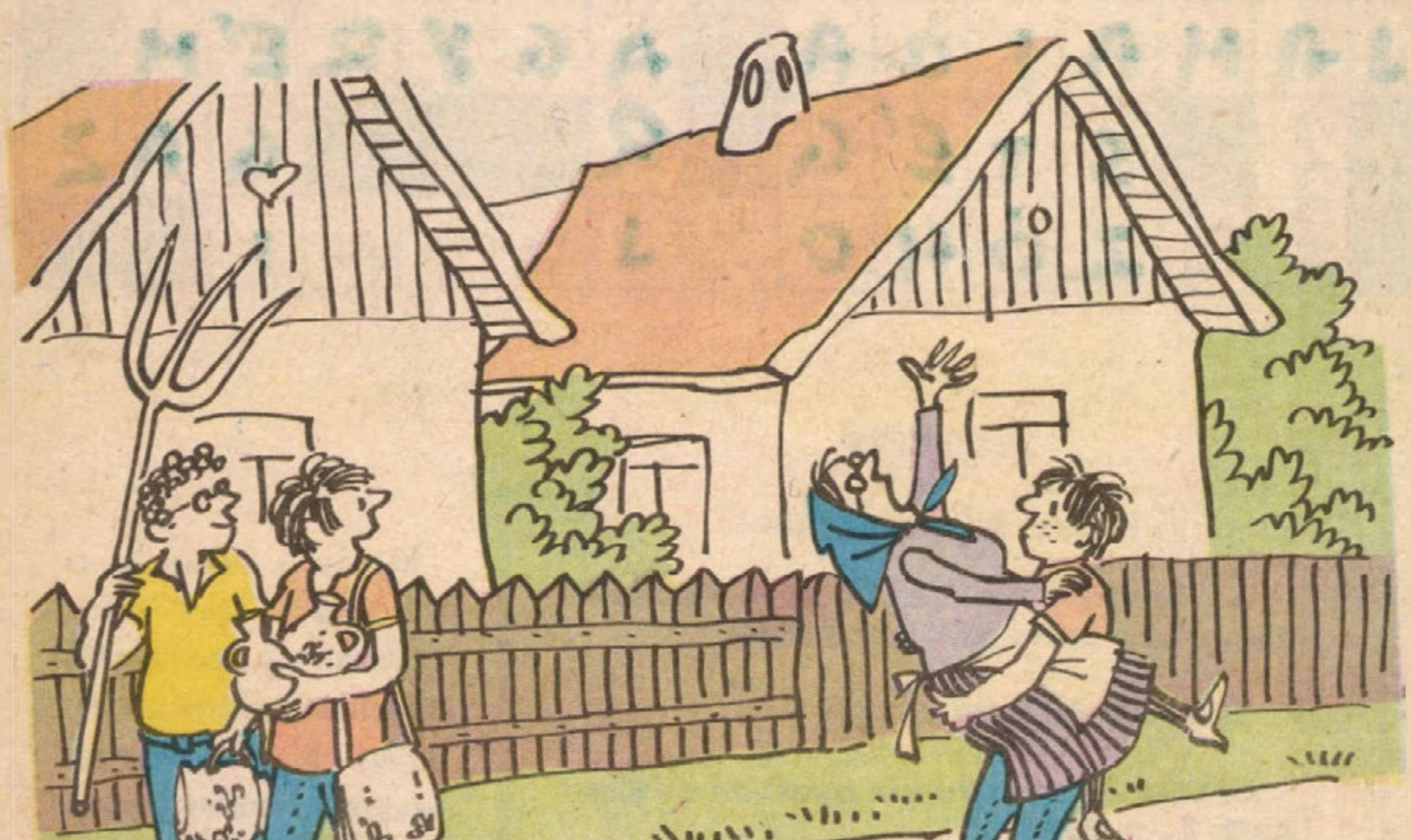

– Engedd szabadon, nótafa nem kell!

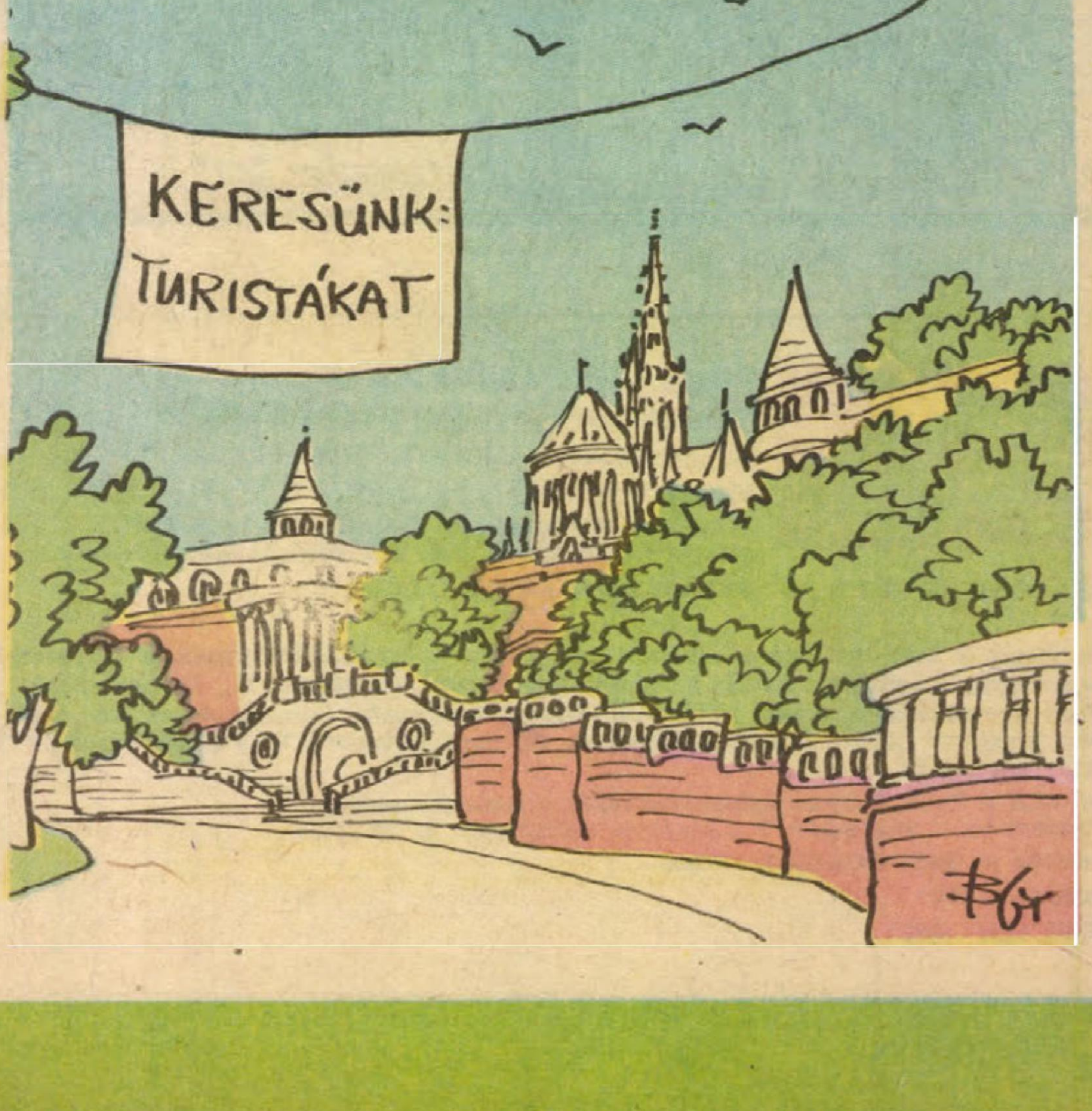
KERESÜNK: TURISTÁKAT
BGY